

Tineretul lumii

Biblioteca Centrală
Regiunea I
Hunedoara-Deva

CEL DE-AL VII-LEA FESTIVAL
MONDIAL LA VIENA!

5

1

2

3

4

5

Copiii văzuți de „vânătorii de imagini”

Copiii atrag mai întotdeauna atenția fotografiilor amatori. „Vânătorii de imagini” din numeroase țări au participat la concursul nostru de fotografii și aproape fiecare dintre ei ne-a trimis fotografiile de copii. În ajunul Zilei internaționale a copilului ni se pare foarte nimerit a publica

celea din aceste fermecătoare imagini. Reproducându-le, dorim totodată micilor noștri frați și surori din lumea întreagă multă sănătate și o copilărie veselă!

1. „Un tânăr filozof” de Robert Vejburda (Cehoslovacia)
2. „E secret” de Chia Nua Ming (China)

3. „Vrsta copilăriei — grija celor mari” de Francisco Lopez (Mexic)

4. „Ce glumă bună!” de Momar Digs (Senegal)

5. „Vai, nici un pește!” de Anil Sandra Deb (India)

Tineretul lumii

Revista internațională a tineretului, editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, franceză, chineză, spaniolă, maghiară, română, rusă și la două luni în limbile: arabă și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE:

- Director: Werner LAMBERZ (Germania)
 Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India)
 Membri: Klaus JEUTNER (Germania), Sture KALLBERG (Suedia), Ernesto LATORRE (Spania), Lev VOLODIN (U.R.S.S.), Floyd WILLISTON (Canada), Lo Cheik BARA (Senegal)

ADRESE:

Redacția centrală: Benczur utca 34, Budapest VI, Ungaria.
 Redacția ediției în limba română: București, Piața Scintei nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMÂNIA.

Deși doriți adresa ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F. M. T. D.** Benczur utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plus o ceria filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul ornd solicități și publicarea unui anuaj în rubrica „prietenilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelică va fi de 2,20 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F. M. T. D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: franceză, engleză, rusă etc.).

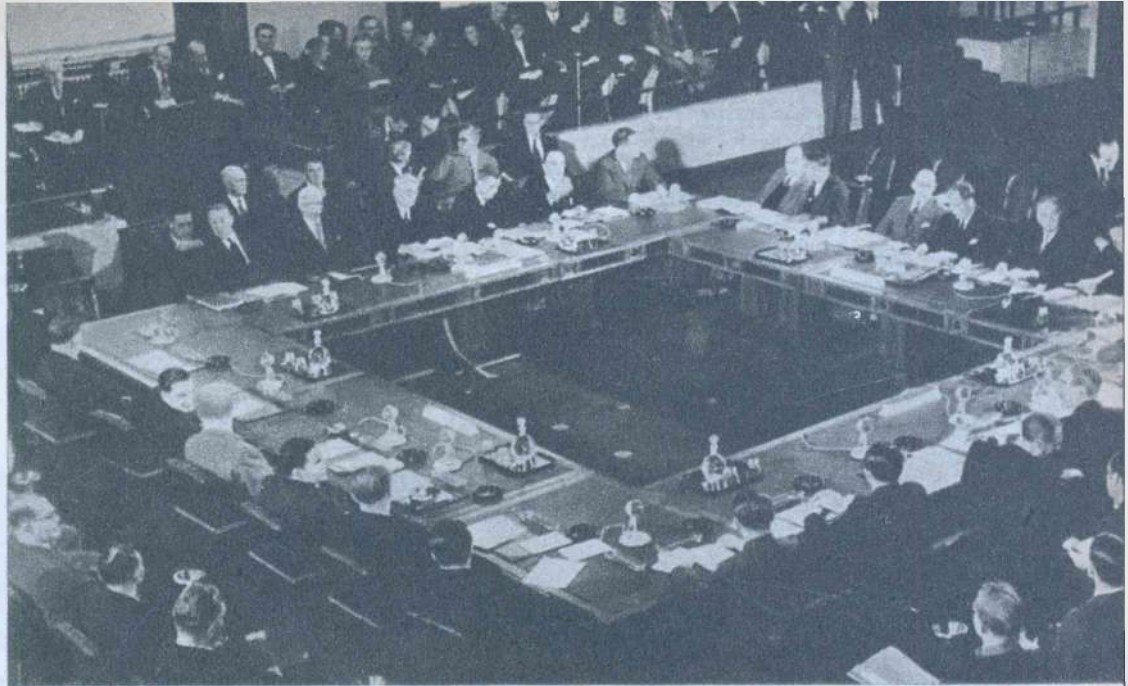
Sumar

Pagina

- 1 Vrem imediat o conferință la cel mai înalt nivel!
- 2 Trei păreri
- 3 Tineri muncitori, ești mulțumit de soarta ta?
- 4 Tineretul canadian se întreabă: „Ce viitor ne așteaptă?”
- 4 În iunie, în frumoasa Pragă
- 5 Pentru dreptul la muncă al fetelor de la safa
- 6 Tineretul Africii Negre în mișcare
- 8 Nu aveți nici o meserie?
- 8 Un program încărcat pentru 1958
- 9 „Copilul în lumea de astăzi”
- 10 Humume în noapte
- 12 Câteva considerații despre mișcarea studențească din America Latină
- 13 În Venezuela răsună vocea tineretului
- 14 Napoli, sub sărutul focului
- 16 Cinci mii de ani de exprimare artistică
- 17 Concurs muzical internațional pentru tineret
- 18 Să ne unim forțele pentru un viitor mai bun
- 19 Către tineretul din lumea întreagă
- 20 Studenții împotriva bombei H
- 22 Leipzig, loc de întâlnire
- 24 Canada își afirmă superioritatea la hochei pe gheață
- 25 Campionatele europene de tenis de masă
- 25 Colțul rebusistului
- 26 Ancheta noastră
- 27 O acțiune istorică
- 28 Cine vrea să corespundă cu noi?

COPERTA NOASTRĂ:

Pe calea undelor nu există granițe pentru prietenie.

VREM IMEDIAT O CONFERINȚĂ LA CEL MAI ÎNALT NIVEL! CERE TINERETUL

În clișeu de sus: Tineretul a întâmpinat Conferința de la Geneva cu un suspin de ușurare; acum el cere conferința la nivelul cel mai înalt și așteaptă ca aceasta să aducă progrese serioase pe calea păcii

Ind satelitul american „Explorer” s-a alăturat „Sputnikului” sovietic în spațiul interplanetar,

nimeni în lume nu a resimțit nici cel mai mic simțămînt de gelozie. Într-adevăr nu putem decît să ne plecăm în fața oricărei competiții dintre două mari puteri ce urmărește o dezvoltare științifică capabilă de a aduce omenirii progrese necunoscute pînă acum.

Dar, după cum a spus recent d-l Nehru, primul ministru al Indiei, „Aceasta este o lume uimitoare în care oamenii dorm cu bombe de hidrogen la dreapta și la stînga lor, pe deasupra și alături de ei. De fapt, ceea ce decide viitorul omenirii este a ști dacă pilotul căruiu i se încredințează aceste bombe este beat sau nu”.

Trebuie să se pună capăt acestei nebunii, iar omenirea trebuie salvată de distrugerea ce o amenință. Iată urarea, iată hotărîrea fermă exprimată încă o dată în propunerea din nota guvernului sovietic de la 8 ianuarie, propunere ce sugerează o întâlnire la nivelul cel mai înalt între țările membre ale N.A.T.O., cele ale Tratatului de la Varșovia și țări neutre ca India, Afganistanul, Egiptul, Iugoslavia, Suedia și Austria. În ce scop ar fi convocată o astfel de

întîlnire? Bineînțeles nu pentru a se pierde în discuții nesfîrșite pe probleme la care este deocamdată imposibil să se găsească o soluție pozitivă, ci pentru a se aborda probleme pe care participanții sînt gata să le discute și asupra cărora este necesar și posibil să se cadă de acord de acum înainte.

De aceea guvernul Uniunii Sovietice a propus convocarea unei conferințe la nivelul cel mai înalt pentru încetarea experiențelor nucleare, pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa centrală și pentru încheierea unui pact de neagresiune între Răsărit și Apus.

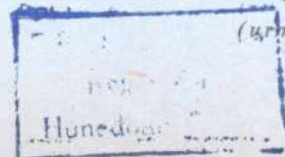
Poate încă niciodată o propunere nu s-a bucurat de o aprobare atît de rapidă și de entuziastă, în perioada recentă a istoriei.

În Marea Britanie, șeful partidului laburist, d-l Hugh Gaitskell, a anunțat că acceptă ideea unei asemenea conferințe. Forța opiniei publice este atît de puternică în această chestiune, încît însuși primul ministru, d-l McMillan, după cîteva încercări de a ocoli problema, a declarat de curînd: „Cred că sîntem capabili să facem progrese într-un domeniu limitat. O conferință la nivelul cel mai înalt, chiar dacă nu are drept rezultat decît succese modeste, poate aduce treptat destinderea și micșorarea tensiunii”. Fostul președinte al Statelor Unite, d-l Truman, s-a pronunțat încă mult înainte în favoarea tratativelor cu U.R.S.S.

În Asia, India, China, Ceylon și alte țări, propunerea convocării unei conferințe la nivelul cel mai înalt a fost foarte bine întîmpinată. Pretutindeni popoarele așteaptă cu îngrijorare ce urmare se va da acestei propuneri. Toate doresc ca această conferință să aibă loc.

Este destul de regretabil că anumite cercuri nu au dat acestei propuneri răspun-

(urmare în pag. 7)

sul dorit. S-au adus argumente care în aparență nu insistă decât asupra necesității „unei pregătiri serioase înaintea acceptării riscului unei eventuale nereușite a conferinței la nivelul cel mai înalt” (Dulles: este vorba de o conferință prealabilă a miniștrilor de Externe). Asemenea argumente nu vizează în realitate decât la devierea și chiar la torpilarea acestei conferințe. Și ca și cum ar ști că o asemenea poziție nu este totuși de ajuns pentru acțiunea lor de torpilare, aceste cercuri caută să lege convocarea conferinței la nivelul cel mai înalt de problema reunificării Germaniei și așa-zisei „libertăți a țărilor controlate de Uniunea Sovietică” etc.

Aceasta ne amintește de lupul din fabula lui Esop, care, neputînd reproșa nimic miezului, pretinde că vina de care îl acuză a fost comisă de străbunicul lui și, în consecință, îl mănîncă.

Astfel lupul și-a liniștit conștiința. Dar oamenii nu au asemenea pretexte pentru a motiva evitarea conferinței.

În ceea ce privește argumentul „pregătirii prealabile”, guvernul sovietic, reconsiderîndu-și vechile propuneri, a cerut convocarea unei întîlniri preliminare a miniștrilor de Externe din Răsărit și Apus, pentru luna iunie, anul curent, în vederea pregătirii conferinței la nivelul cel mai înalt. Uniunea Sovietică a mai făcut propuneri și pentru începerea unor tratative pe cale diplomatică în vederea hotărîrii datei și caracterului acestei conferințe preliminare a miniștrilor de Externe și fixarea datei conferinței. Guvernul sovietic a primit încă înainte să discute problema controlului spațiului.

Ce argumente mai pot fi opuse tinerii conferinței la nivelul cel mai înalt? Nici unul, dacă cineva este într-adevăr de bunăcredință și vrea ca ea să aibă loc. Dar d-l Dulles nu prea pare dispus să cedeze din teren. Adresîndu-se membrilor S.E.A.T.O., el îi avertizează că orice slăbire „iluzorie” a tensiunii în legătură cu conferința la nivelul cel mai înalt ar fi periculoasă pentru „lumea liberă”, deoarece popoarele ar putea refuza să mai primească „bugetele de apărare”.

Iată, așadar, adevăratul motiv de îngrijorare! Conferința la nivelul cel mai înalt ar putea aduce destinderea. Dar ce s-ar întîmpla atunci cu sumele uriașe menite pregătirii războiului? Tinerii din lumea întreagă sînt convinși că soarta omenirii nu poate depinde de capriciile citorva maniaci ai războiului și nici nu poate fi încredințată unor „piloți beți”, ca să ne folosim de expresia d-lui Nehru.

Faptul că nimeni nu refuză ideea unei conferințe la nivelul cel mai înalt și nu respinge argumente ca acela al „pregătirii serioase” subliniază proporțiile, intensitatea și urgența păcii pe care trebuie să conteze fiecare. Trebuie să începem cu toții să acționăm imediat pentru realizarea conferinței la nivelul cel mai înalt. Inițiativa tinerii unei conferințe la nivelul cel mai înalt este un prilej atît de rar, încît nu trebuie scăpat.

Din cauza încrederii lor nezdruincinate, în viitor, tinerii, ca de altfel toți oamenii, sînt poate în mod cu totul special hotărîți să folosească acest prilej și să facă să avanseze cauza păcii.

Dacă marile puteri se vor întîlni se va

realiza, firește, un mare pas înainte, iar la o asemenea conferință, convocată datorită presiunii populare, nimeni nu va putea face abstracție de năzuința adîncă a popoarelor spre pace și spre urgența păcii.

Orice acord în privința încetării experiențelor nucleare, pentru crearea unei zone denuclearizate în Europa centrală și pentru un pact de neagresiune între Răsărit și Apus va contribui în mare măsură la consolidarea păcii.

De aceea tineretul cere pretutindeni:

SUKENDU MAJUMDER

3

PĂRERI A MARI ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE DESPRE PROBLEMELE TINERETULUI MUNCITOR

W. A. Y. (Adunarea Mondială a Tineretului)

„Luîndu-se în considerație faptul că W.A.Y. se bazează pe Declarația universală a drepturilor omului a Națiunilor Unite (și)... pe valoarea și demnitatea persoanei omenesti, fără deosebire de rasă, credință, culoare și sex, ne declarăm împotriva tuturor formelor de discriminare și socotim că în multe regiuni ale lumii sărăcia, miseria, analfabetismul sînt roadele directe ale unei situații economice precare.

Insistăm asupra nevoilor specifice ale comunității tineretului muncitor (și) cerem tineretului, organizațiilor de tineret, comitetelor naționale ale W.A.Y. și oricărui alt organ corespunzător să întreprindă o acțiune în sectorul educativ și informativ în vederea reînălțării drepturilor tineretului și dorinței sale de a-și asuma responsabilitățile în lume”.

(DIN CARTA TINERETULUI MUNCITOR A W.A.Y.)

J. O. C. (Tineretul Muncitor Creștin)

„Conducătorii J.O.C. atrag atenția tuturor tinerilor muncitori, tuturor instituțiilor, tuturor guvernelor și tuturor organizațiilor naționale și internaționale asupra necesității urgente

- de a pune capăt experiențelor cu bombe A și de a se ajunge cît mai curînd la un acord în privința dezarmării;
- de a pune capăt oribărei discriminări rasiale, de culoare sau de religie;
- de a se uni pe baza respectului și încrederii reciproce pentru asigurarea păcii mondiale prin ajutor reciproc și o prietenie eficace.

Ei cer să se facă toate eforturile pentru a asigura tuturor popoarelor:

- o hrană suficientă;
- un sistem eficace de igienă publică;
- o legislație și asigurări sociale;
- o educație generală, precum și o bună educație profesională și o educație casnică;

— un nivel de viață omenesc pentru toate categoriile de oameni.

Ei mai cer, pe lângă aceasta, să se acorde un interes deosebit problemelor tineretului muncitor din toate țările;

— o perioadă rezervată educației profesionale, educației morale, igienei, asigurării și mai ales unei educații temeinice a întregii personalități pentru a da tinerilor posibilitatea de a-și construi viitorul și de a-și îndeplini sarcinile.”

(DIN MANIFESTUL MONDIAL AL J. O. C.)

F. M. T. D.

„Cel de-al IV-lea Congres socotește că trebuie acordată o atenție deosebită problemelor generale și comune ce favorizează colaborarea dintre tinerii muncitori din lumea întreagă și organizațiile lor. Printre aceste probleme menționăm:

- recunoașterea de către toate statele a drepturilor la muncă;
- realizarea principiului: la muncă egală un salariu egal (fără considerație de sex sau de vîrstă);
- aplicarea principiului: unui progres tehnic trebuie să-i corespundă și un progres social (reducerea orarelor de muncă, concedii prelungite, îmbunătățirea salariilor etc.);
- interzicerea de a se angaja tineri în munci insalubre și periculoase;
- modernizarea și extinderea învățămîntului profesional, adaptîndu-l la noile realizări ale tehnicii și științei”.

(DIN RECOMANDĂRILE CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL F.M.T.D. CU PRIVIRE LA DREPTURILE TINERETULUI MUNCITOR)

Nu demonstrează aceste extrase din documentele celor trei organizații că, în multe probleme, părerile lor sînt aceleași sau foarte apropiate? Și nu ar fi posibil să se colaboreze în aceste probleme? De o astfel de colaborare ar beneficia în mod exclusiv tineretul, pe care aceste trei organizații doresc să-l slujească. Ca întotdeauna F.M.T.D. este gata să colaboreze.

S-au acurs aproape 74 de ani de la zilele acelea din octombrie 1884, cind Federația Sindicatelor din Chicago și Uniunile Muncitorești au hotărît ca: „Incepînd de la 1 mai 1886, ziua de muncă legitimă să fie de 8 ore”. Hotărîrea aceasta și faimoasa grevă a muncitorilor din Chicago de la 1 mai 1886, pentru ziua de muncă de 8 ore, au făcut din 1 mai ziua internațională a oamenilor muncii ce luptă pentru drepturile lor. De la această dată, an de an, acțiunile oamenilor muncii pentru ziua de 1 Mai au luat o extindere tot mai mare. Iar astăzi s-ar putea spune că nu există țară, oraș sau centru industrial în care să nu se sărbătorească ziua aceasta prin manifestații puternice, prin lupte revendicative sau serbări vesele, la care tinerii oameni ai muncii contribuie cu mult entuziasm.

Astăzi sărbătoarea lui 1 Mai are loc în cadrul unei dezvoltări extraordinare a procedeelor de muncă, al unui salt prodigios înainte făcut de cuceririle tehnicii și științei. Epocii noastre i se dau noi denumiri ca „era atomică”, „era interplanetară”... Tînăra generație muncitoare a timpului nostru asistă cu înflăcărare la creșterea vertiginoasă a descoperirilor, mai ieri considerate ca visuri nerealizabile, care o fac să întrevadă un viitor strălucit.

Totuși, în fața ochilor tineretului muncitor din multe țări, mai persistă un vâl ce întunecă strălucirea sateliților artificiali care au fost lansați în jurul planetei noastre: problemele sale cele mai de seamă încă nu au luat calea unei soluționări juste. Ba, dimpotrivă, în primele luni ale lui 1958, se asistă într-un anumit număr de țări afectate de simptomele crizei economice la agravarea condițiilor de viață. Și aceasta constituie una din marile contradicții ale epocii noastre. Degeaba știu tinerii oameni ai muncii din aceste țări că se pregătesc călătorii în lună, că mâine poate vor avea zece roboți mecanici ce le vor servi drept sclavi sau că astăzi există minunate mașini automate capabile să îndeplinească în locul lor eforturi fizice sau intelectuale. Toate acestea sînt, desigur, foarte frumoase, totuși nu îl împiedică pe tînărul muncitor să-și pună cîteva întrebări firești pentru această parte a lumii: de ce nu pot învăța meseria pe care mi-o aleg? De ce nu mi se garantează dreptul la muncă? De ce dacă realizez o muncă egală cu aceea a altuia primesc un salariu mai mic? De ce rămîn capacitățile mele profesionale mult sub nivelul tehnicii noi, cînd eu nu cer decît să învăț cum se minulesc acele frumoase mașini moderne, care mă atrag ca un magnet? De ce nu mi se reduce o rarul meu de muncă ca să pot învăța? Cînd voi avea concedii adevărate, ce-mi vor da odihna atît de necesară? De ce? De ce?... Atîtea întrebări ce rămîn fără răspuns. Soluția ar trebui, firește, dată de conducătorii statelor, de cei care au în mîna lor posibilitatea de a da dispozițiile necesare. Din nefericire aceștia nu prea par dispuși să o facă. De aceea organizațiile de tineret, profund preocupate de aceste probleme, sînt pe drept cuvînt hotărîte să se ocupe singure și să ducă cu îndrjire bătălia, uneori chiar pe baza unei vaste colaborări pe scară națională, ca aceea începută în

Japonia pentru obținerea unui salariu minim garantat pentru toți tinerii ce au împlinit 18 ani, acțiune ce grupează pe toți tinerii oameni ai muncii.

★

Ce se face însă în acest domeniu pe scară internațională? Se știe că organizațiile internaționale se preocupă în mod serios de aceste probleme. O dovedesc fragmentele hotărîrilor unora din cele mai importante organizații internaționale pe care le re-

TINERE MUNCITOR!

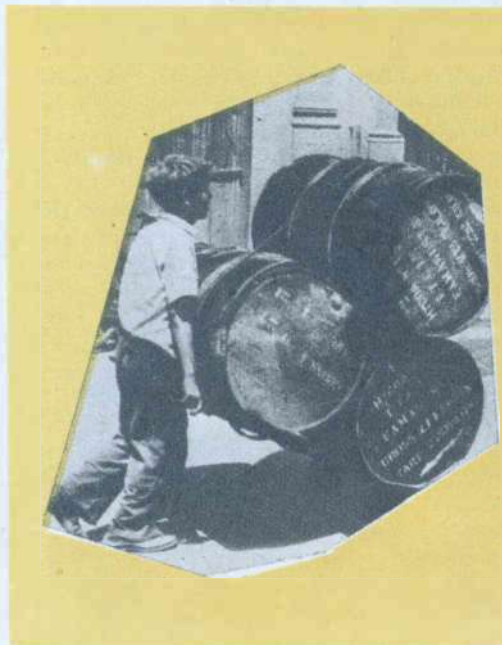
producem în revista noastră. În ultimul timp s-au făcut eforturi ce se continuă și acum — pentru a se pune în discuție pe plan internațional marile probleme ce stau în fața tinerii generații muncitoare și a se găsi o soluție la ele. În sensul acesta, F.M.T.D. — care încă de la înființarea ei a lansat sau a sprijinit inițiative cum au fost: Conferința Internațională a tineretului muncitor din 1948, Conferința pentru apărarea drepturilor tineretului din 1953, Întîlnirea internațională a tineretului de la sate din 1954 — sprijină anul acesta, în colaborare cu U.N.E.S.C.O., Seminarul internațional despre educația profesională ce urmează să se țină la Praga. Alte organizații ca W.A.Y., J.O.C. etc. au organizat la rîndul lor alte inițiative, întîlniri între tinerii de la sate, seminarii, întîlniri între tinerii muncitori. Astfel s-au putut vedea eforturi separate, avînd însă o bază comună.

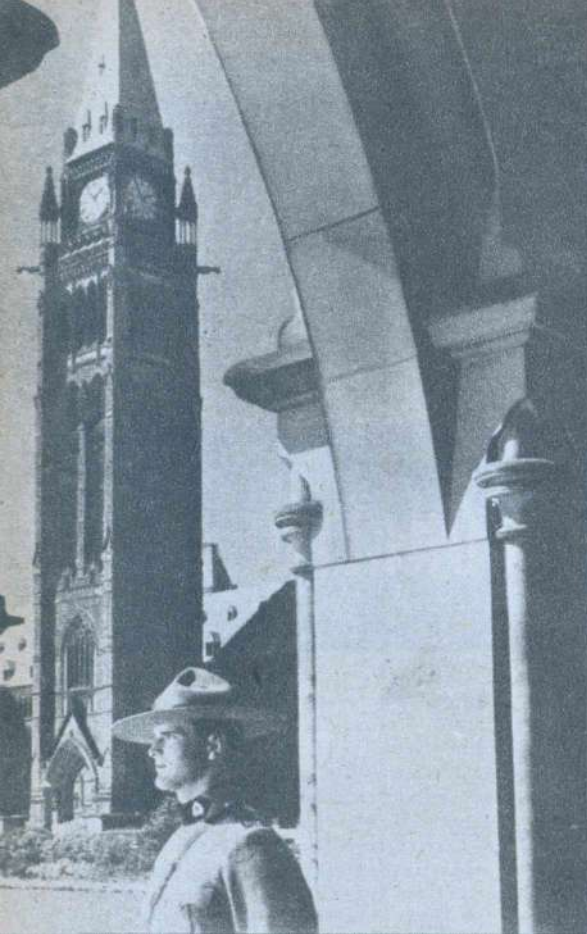
Credem că a sosit timpul ca această preocupare comună să se traducă printr-un efort comun. Independent de acțiunile ce trebuie duse pe plan național pentru soluționarea diferitelor probleme și ținîndu-se seamă de diversitatea și de particularitățile lor, potrivit condițiilor specifice fiecărei țări, aceasta fiind, bineînțeles, numai de resortul organizațiilor naționale, un efort comun al unor organizații internaționale ca W.A.Y., U.I.T.S., J.O.C., F.M.T.D. și altele — și aceasta în legătură cu organele specializate ale Națiunilor Unite ca U.N.E.S.C.O. și B.I.T., în legătură cu problemele generale și comune, nu ar aduce numai o contribuție apreciabilă la căutarea soluțiilor dorite, ci ar fi și de mare ajutor pentru dezvoltarea colaborării din fiecare țară, făcînd astfel mult mai eficace acțiunea dînsă pe scară națională.

EȘTI MULȚUMIT
DE
SOARTA TA

Salutînd, așadar, la acest 1 Mai tineretul muncitor din lumea întreagă ce a pășit pe calea obținerii drepturilor sale sau care-și sărbătorește cuceririle, am vrea să exprimăm urarea ca 1958 să fie anul realizării unei colaborări atrinse, tinzînd la satisfacerea revendicărilor legitime ale tinerilor care, prin munca lor, contribuie cu tărie la promovarea progresului uman.

TINERETUL CANADIAN

SE ÎNTREABĂ:

CE VIITOR

NE AȘTEAPTĂ

Publicăm mai jos scrisoarea primită de la un tânăr muncitor canadian care ne scrie despre țara sa. Scrisoarea aceasta ar putea stimula discuția și scrierea unor articole asemănătoare în diferite părți ale lumii.

G

enerația noastră se vede astăzi copleșită de titlaturi. Un timp am fost era atomică, apoi era automatizării, iar acum ni se spune era cosmică. Schimbările se realizează repede în lumea modernă, aducând cu ele îmbunătățirea condițiilor materiale ale tinerilor, posibilități tot mai mari și perspective pentru un viitor util și fericit. Astăzi tineretul canadian își pune întrebarea: „Ce viitor ne așteaptă?” De ce această întrebare?... Din multe motive, deoarece din situația prezentă nu se poate vedea exact unde se va ajunge.

Care este situația astăzi în Canada în comparație cu cea din 1954? Există oare posibilități mai mari pentru tineret?

Pentru a putea răspunde, trebuie mai întâi să știm ce dorește un tânăr de la viață. Să luăm, de pildă, un caz din Nova Scotia — pe George Mac Donald, fiul unui muncitor metalurgist. Împreună cu cei patru frați și surorile sale a urmat școala primară, iar mai târziu liceul. Nu a vrut să-și părăsească căminul și să plece din Sydney, dar după o perioadă lungă de șomaj s-a înscris la un curs de radiologie și meteorologie. Pentru aceasta a trebuit să plece la New Brunswick, o

provincie din răsăritul Canadei, unde studiază pentru a deveni radiotelegrafist. Dar în viitor? După ce-și va termina studiile, va sta un an în Arctica Canadiană, iar mai târziu va lucra pentru Departamentul canadian al Comunicațiilor și Transporturilor. Muncind în domeniul acesta, viitorul său va fi probabil foarte interesant, dar a trebuit să-și părăsească căminul pentru a-l găsi.

Sau un alt exemplu... La Toronto, Ontario, există posibilitatea de a studia o specialitate, ca sudura, de pildă. Taxele școlare nu sînt prea ridicate. Cursul durează șase săptămîni, după care te alegi cu o diplomă frumoasă și alergînd pe străzi după o slujbă. Mike N. a terminat cursul acesta de cîtva timp, dar ce face el de atunci? Nu muncește în meseria sa și caută doar să-și cîștige o pîine pentru a nu muri de foame. I s-a spus că în sezonul acesta șomajul e ceva mai mare, dar că nu trebuie să-și piardă curajul... Acum el are o meserie, care, însă, nu-i aduce nici un cîștig.

Nu vreau să vă dau impresia că totul merge rău în Canada. Dimpotrivă, am convingerea că în țara aceasta există toate posibilitățile pentru ca un tânăr să-și poată face un viitor frumos. Dar pentru ca să se realizeze aceasta, lucrurile trebuie să se schimbe. Acum, cu aproape un milion de șomeri, tineretul canadian este foarte neliniștit în privința viitorului său.

Numărul de ucenici din fabrici este tot mai mic. Școlile profesionale sînt arhipline, iar tinerii fermieri, nemai-putîndu-și cîștiga viața în ferme, vin la orașe și sporesc numărul șomerilor. Avem toate motivele să ne temem. Ne amintim prea bine de anii dintre 1930 și 1940, cînd tineretul a fost denumit o generație pierdută. Da... lucrurile merg repede, am trăit aproape patru generații într-una singură și ni se pare că era atomică, era automatizării și era cosmică nu ne dau prea multă siguranță.

Fără îndoială există acum mult mai multe posibilități ca înainte, dar ce fel de posibilități?

FRED O'NEIL
Toronto-Canada

ÎN IUNIE, ÎN FRUMOASA PRAGĂ

În fiecare an, sectorul muncitoresc se completează cu forțe noi, forțe tinere ce iau loc în fața mașinilor-unelte din fabrici și uzine și își încep activitatea cu hărnicie în diferitele domenii ale vieții.

Condițiile de viață și de muncă diferă de la țară la țară, dar ele au și trăsături caracteristice comune. Anumite probleme comune au soluții diferite, după țara în care se ridică.

Întrebarea e cum vor fi rezolvate aceste probleme, ce succese va obține tineretul muncitor în lupta pentru drepturile sale, pentru condiții de muncă mai bune: salarii, calificare profesională etc., care vor înlesni, fără îndoială, activitățile tineretului și ale organizațiilor sale și îi vor îmbogăți experiența.

Înlesnirea acestei cunoașteri, crearea unei posibilități de a face schimburi de experiență pentru găsirea celei mai bune soluții diferitelor probleme ale tineretului muncitor, iată obiectivele primei Conferințe sindicale a tineretului muncitor convocată de Federația Sindicală Mondială, ce se va ține la Praga între 14 și 20 iulie a.c.

Nu va fi o conferință a tineretului în general, ci conferința unui tineret care, prin munca sa din uzine și de pe ogoare, ține în mîinile sale viitorul și se arată plin de entuziasm pentru unitate și acțiune.

De aceea Conferința de la Praga va mai avea ca scop să dea tinerilor muncitori și muncitoare mijloace noi de organizare și de acțiune și să le asigure ajutorul eficace și sistematic al sindicatelor.

Cel de-al IV-lea Congres Sindical Mondial a și fixat un cadru general al acestei conferințe și ține seamă de revendicările și năzuințele unanime ale tinerii generații muncitoare:

— remunerarea muncii, formarea profesională, drepturile sindicale ale tinerilor muncitori, lupta lor și a sindicatelor pentru revendicările lor și împotriva discriminărilor;

— viitorul tineretului muncitor din lume și acțiunile sale unite pentru apărarea păcii și împotriva primejdiilor unui război nuclear;

— rolul sindicatelor în organizarea și unitatea tineretului muncitor și participarea tineretului la activitatea și consolidarea sindicatelor.

Prețutindeni în lume se desfășoară pregătirile conferinței. Multe organizații de tineret și-au anunțat participarea la aceste pregătiri și la ținerea conferinței.

Tineretul muncitor așteaptă multe de la această conferință „Vrem să sperăm — a declarat, de pildă, d-l Antti Jantti, secretarul tineretului din Federația Construcțiilor Finlandeze — că această conferință va încuraja și consolida și acțiunea tinerilor din construcții pentru apărarea drepturilor lor”.

F.M.T.D., care a acordat întotdeauna multă atenție problemelor tineretului muncitor, sprijină pe deplin conferința și va participa la ea, deoarece o consideră ca un eveniment foarte important pentru tineret. Sperăm că această conferință de la Praga va deschide căi noi acțiunii și unității și că va duce înainte mișcarea tineretului muncitor spre fericire și un orizont mai larg.

C

e se petrece în mediul sătesc italian? Ce veche asuprire mai persistă aici, ce probleme noi se prezintă, care este calea progresului și a viitorului? Cercetarea situației și a orientării fetelor de la sate în Italia face să reiasă lipsurile mari de care suferă agricultura italiană și marile posibilități de reînnoire ce există în satele noastre.

Se știe într-adevăr că mai ales asupra femeilor italiene — și mai mult încă asupra celor tinere — cade povara dezvoltării înapoiate și contradictorii a societății noastre: majoritatea femeilor rămân în afara producției sau, când se încadrează, sînt primite de obicei în muncile cele mai necalificate. În general, munca femeilor este adesea considerată nu ca o muncă adevărată, cu o valoare deplină, ci ca o activitate „auxiliară” ce se adaugă activității „fundamentale” a femeii, adică muncii ei de gospodină. O astfel de stare de lucruri se reflectă, bineînțeles, și asupra obiceiurilor și legilor ce mai mențin femeia în stare de inferioritate.

La sate, unde din cauza marilor moșii mai persistă încă raporturi economice și sociale și obiceiuri deosebit de înapoiate, la care s-au mai adăugat în ultimul timp și noi forme de pătrundere a capitalului financiar, condiția aceasta de inferioritate a femeii apare și mai evidentă. Iată de ce afirmăm că eliberarea femeii de la sate din condițiile acestea de inferioritate este strîns legată de bătălia pentru reforma agrară și pentru transformarea modernă a satelor italiene și că lupta pentru a cuceri o libertate și demnitate mai mare a femeilor de la sate înseamnă lupta pentru reînnoirea economică și socială a satelor italiene.

Simțămîntul ce caracterizează și unește astăzi toate fetele ce trăiesc la sate este puternica năzuință spre progres, năzuință ce își găsește exprimarea în căutarea unui așa-zis „cîștig” independent, care să nu mai fie o simplă „contribuție economică pentru familie”, ci să reprezinte posibilitatea de a ajunge la o viață mai modernă, la o libertate și o independență mai mare. Într-adevăr, un număr tot mai mare de fete de dijmași și de țărani care altădată îndeplineau numai munci casnice la vatră, dar nu aveau nici un fel de venit personal sau independent, caută astăzi slujba care să le permită dobîndirea unei astfel de independențe.

Iată cum se prezintă elementul distinctiv și caracteristic al realității actuale din universul fetelor de la sate; și de la cercetarea acestei realități pornim pentru a arăta care sînt perspectivele de dezvoltare ale societății italiene ce le-ar permite satisfacerea năzuințelor lor către progres și o viață modernă.

Astăzi situația de la sate este de asemenea natură că năzuința fetelor de a găsi o muncă independentă nu poate fi satisfăcută sau mai bine zis fetelor nu li se dau decît muncile cele mai penibile și mai ingrate, menținîndu-le în condiții de subordonare și inferioritate totală. Iată cîteva exemple:

— În contractele de dijmă, cînd este vorba de a se preciza repartizarea veniturilor și a cheltuielilor dintre moșier și familia dijmașului ce-i muncește pămîntul, pentru calcularea contribuției familiei dijmașului la muncă, femeile și fetele nu

Muncitoarele „mondini” din orezăriile italiene

Unul din aceste sate de munte din sudul Italiei pe care fetele trebuie să-și părăsească pentru a căuta să-și cîștige viața în altă parte

PENTRU DREPTUL LA MUNCĂ AL FETELOR DE LA SATE

sînt considerate ca muncitoare de egală valoare cu bărbații, iar valoarea muncii lor este fixată la 60 % din cea a muncii bărbaților, deși în practică randamentul femeilor este adesea același cu al bărbaților.

— În alocațiile de șomaj atribuite muncitoarelor agricole, guvernul a exclus majoritatea muncitoarelor agricole de la beneficiul acesta (acordîndu-l doar unei mici minorități de femei ce îndeplinesc cel mai mare număr de zile de muncă), sub pretextul că toate celelalte muncitoare trebuie să fie considerate ca ocupate cu treburi gospodărești (cînd în realitate dacă ele muncesc un număr mai redus de zile o fac numai pentru că nu găsesc de lucru).

— Diferența de salariu dintre muncitorii agricoli și muncitoarele ce îndeplinesc aceeași muncă sau o muncă egală în valoare este de 30—40%; o bună parte dintre „braccianti” (muncitoare agricole) nu au drept la nici o asistență sau prevedere socială, fiindcă nu obțin să fie înscrise pe listele „anagrafice” ale muncitorilor, și tocmai de această înscriere depinde atribuirea de ajutoare.

În afară de aceasta, din cauza limitelor foarte strîmte și a proastei organizări a învățămîntului profesional de la sate, la care se mai adaugă și proastele condiții economice și sociale ale familiilor de țărani și mentalitatea înapoiată ce mai persistă încă și în zilele noastre, numai un mic număr de fete beneficiază de un învățămînt profesional efectiv, datorită căruia pot obține o muncă mai calificată.

Iată cîteva cifre: dintr-un total de 1.823.000 de femei ce muncesc în agricultură, numai 4 fac parte din institutele superioare de agricultură, 36 din școlile agricole tehnice și 25.865 din școlile de performare profesională de tip agrar (frecventate de copii în vîrstă de 10—13 ani). Cit despre cursurile de calificare înființate de stat pentru promovarea formării profesionale din agricultură, după ultimele cifre raportate pe un an, există 201 cursuri cu un total de 6.030 de elevi; și toate aceste cursuri sînt de cultură generală și de economie casnică! Tehnica agricolă modernă este pur și simplu interzisă femeilor, de aceea mîna de lucru agricolă feminină este cea mai supusă fluctuațiilor, cea mai exploatată și mai puțin calificată.

Totuși mîna de lucru feminină constituie pentru moșieri un izvor de profit uriaș. Fenomenul s-a accentuat în ultimii ani în urma părăsirii satelor de o parte din mîna de lucru masculină, iar numărul femeilor ce muncesc a sporit și ca cifră absolută (cu 80.000 de persoane), și ca procentaj.

Astăzi, însă, revendicările muncitoarelor de la sate apar mai mult ca oricînd nu numai ca cereri bazate pe dreptatea și egalitatea în drepturi a femeilor, ci și ca un aspect fundamental al luptei împotriva moșierilor, pentru stabilirea de noi raporturi sociale la sate.

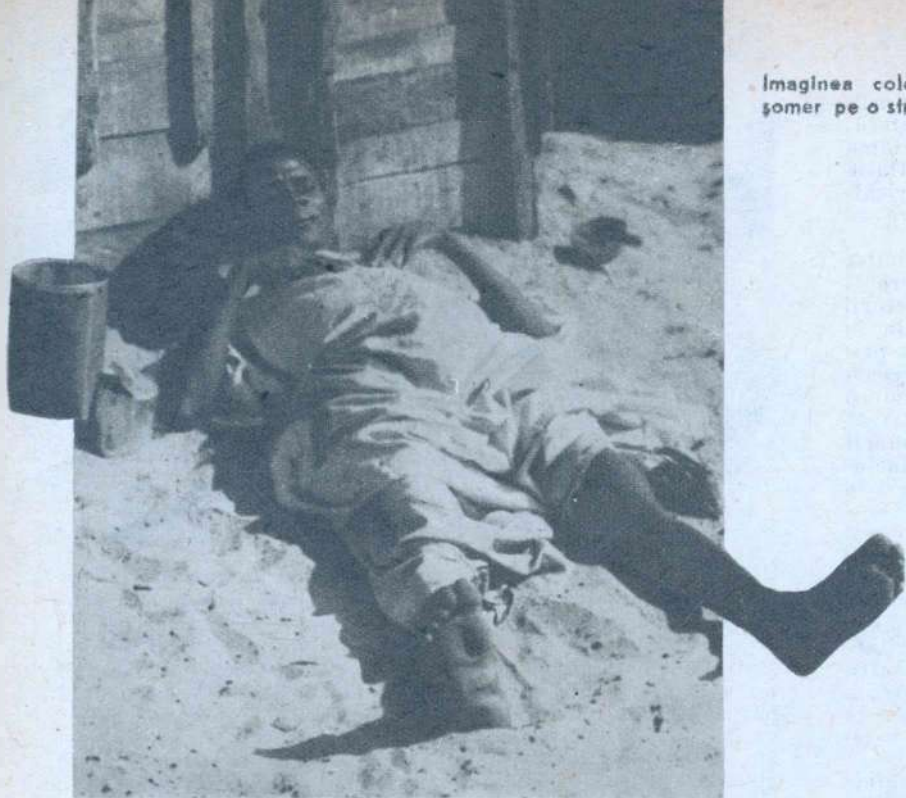
Formulăm următoarele revendicări:

— recunoașterea calificativului de „muncitoare” pentru toate femeile ce muncesc în agricultură, cu înscrierea lor pe listele „anagrafice” și încheierea contractelor de muncă.

— realizarea salariilor și condițiilor de angajare pentru femei și fete la fel ca și pentru bărbați, revendicare mai actuală azi ca oricînd din cauza motivelor expuse mai sus, adică din cauza înlocuirii unei numeroase mîni de lucru masculine prin mîna de lucru feminină.

— ridicarea nivelului de viață la sate și reforma învățămîntului profesional, ca să se dea fetelor posibilități concrete de a dobîndi o calificare, de a li se permite să ajungă la slujbe care să le dea o satisfacție mai mare și o retribuție mai bună. O formație profesională modernă constituie la rîndul ei un element de presiune pentru crearea de noi surse de muncă mai moderne la sate.

(Continuare în pag. 9)

Imaginea colonialismului: un șomer pe o stradă din Dakar

Aceasta înseamnă șomajul fără nici un ajutor din partea autorităților. Trebuie să caute să trăiască din solidaritatea prietenilor, rudelor, colegilor care au norocul să muncească.

Bineînțeles, nimeni pe lume nu crede că situația tinerilor de pe aceste teritorii este întâmplătoare. Popoarele sînt conștiente că totul decurge după un plan minuțios întocmit de colonizatori. Într-adevăr este limpede că, pentru a-și menține jugul de asuprire, aceștia au încercat mereu și mai încearcă încă să înăbușe, prin obscurantism arta, cultura și tradițiile sportive, să lichideze la popoarele cucerite orice sentiment național. Dar popoarele asuprite care nu au acceptat și nici nu pot accepta astfel de meschinării se străduiesc într-una, de îndată ce le este posibil, să le pună capăt. În Africa Neagră, tineretul a fost și rămîne în mod incontestabil activ în acest domeniu.

Primii pași spre organizare

Într-adevăr, începînd din 1944, prin aplicarea citorva reforme constituționale, smulse de forțele populare, tineretul a început să se organizeze pentru a-și uni eforturile. La început au format grupuri mici bazate pe năzuințele comune ale promotorilor care, de obicei, locuiau în același oraș. Au trebuit să treacă mai mulți ani de eforturi perseverente pentru ca aceste grupuri neînsemnate să se consolideze și să devină organizații cu structură, cadre și activități foarte precise. Să vedem cum au putut evolua lucrurile în acest fel.

Avîntul mișcării de tineret

Să cercetăm mai întîi sportul și atletismul, care ocupă un loc însemnat în preocupările tinerilor africani. Încă din copilărie îi poți vedea pe străzile din cartierele populare și la marginea satului îndeleticîndu-se cu diferite jocuri sportive.

În timpurile trecute, în ciuda acestei dorințe mari a tineretului, colonialiștii nu făceau mare lucru pentru a crea condiții care să permită practicarea sportului. Trebuia, așadar, ca toți cei ce doreau să practice sportul să fie uniți. Astfel s-au înființat primele echipe de fotbal, de volei, de baschet, de înot, de ciclism etc., care, dezvoltîndu-și într-una unitatea, au constituit cluburi după performanțe, iar aceste cluburi unite au constituit unități pentru fiecare teritoriu, pentru fiecare district și pînă sus la cele două federații: a Africii Occidentale Franceze și Africii Ecuatoriale Franceze. Colaborarea dintre aceste organe diferite a permis sportului să ia un avînt progresist, elaborîndu-se calendarul competițiilor pentru cupe, de jos în sus, de la localitate la teritorii și pînă la federație, obținîndu-se totodată satisfacerea citorva revendicări ale sportivilor. Astăzi, în cadrul acestor organizații solid constituite, sportivii duc lupta pentru construirea noilor stadioane, pentru promovarea noilor cadre de antrenori și de arbitri, pentru crearea comisiilor tehnice, medicale, înființarea asigurărilor care să ajute în mod obligatoriu jucătorii în caz de accident etc. Este vorba aci de un fapt care, cum sublinia d-l Gassama în ziarul „L'Unité” din 5/11: „o dată cu creșterea constantă a numărului celor ce practică sportul, înflorirea în fiecare regiune și district a cluburilor etc. este o dovadă a dorinței tineretului de a-și valorifica năzuințele sportive”.

Paralel cu cele arătate în domeniul sportului, în aceeași epocă, tineretul cu năzuințe culturale se unea în asociații a căror preocupare era activitatea culturală. La început doar cu mijloace proprii (fără instrumente, fără instructori și într-o sală fără scenă) au învățat să danseze, să cînte, să interpreteze piese de teatru, balet, să cînte din instrumente etc. Alții se inițiau la desen, pictură și sculptură. După ani de străduință, tinerii perseverenți au ajuns în mare parte artiști talentați, care astăzi interpretează cu succes, chiar și în afara hotarelor Africii, arta și folclorul african.

TINERETUL AFRICII NEGRE ÎN MIȘCARE

de LO CHEIKH BARA
secretar general adjunct al F.M.T.D.

S-au implinit patru luni de cînd a avut loc emoționanta întîlnire încununată cu succes a delegațiilor popoarelor Asiei și Africii, la Cairo, pecetluind definitiv bazele comunității frățesti ale celor două continente eliberate sau pe cale de a fi eliberate din lanțurile imperialismului și colonialismului. Întîlnirea aceasta a recomandat, după cum se știe, organizarea unei conferințe a tineretului din Asia și Africa, prevăzută pentru anul acesta.

Paralel cu pregătirea acestui eveniment important, „Tineretul lumii” se va strădui să vorbească cititorilor săi despre mișcarea tineretului din aceste continente, pentru a le înlesni o mai bună înțelegere.

Dorim astăzi să evocăm aci cîteva aspecte din viața și lupta tineretului din Africa Neagră, în 14 teritorii ce se află sub dominația franceză.

Condiții de viață

Tinerii din aceste teritorii provin din populații care de secole întregi au suferit îngrozitor, din generație în generație, sub jugul colonialist. Tineretul de acolo se

naște în mizerie și crește în lipsuri... Încă de mici, copiii sînt prada bolilor ce fac ravagii. În adolescență numărul insuficient de școli face ca majoritatea (75% după statisticile oficiale) și tocmai aceia ai căror părinți săraci nu-i pot întreține decît foarte modest sau deloc, să fie azvîliți în stradă. De mici copii, băieții și fetele sînt prinși în nemilosul angrenaj al vieții. Îi vezi pretutîndeni pe străzile orașului, prin mahalale sau la marginea satului, îmbrăcați în zdrențe, cu obrazul veștejit de mizerie, fugînd după oameni și cerșînd, propunîndu-le să le lustruiescă ghețele sau oferîndu-și forțele slabe pentru a le duce bagajele. Copiii cresc astfel fără învățătură, fără profesie și nu-și vor înțemeia poate niciodată un cămin. Ei vor cădea pradă viciilor vieții, ca prostituția, stupefianțele, alcoolismul și delincvența. Astfel își vor sfîrși zilele fără a se bucura de nici una din binefacerile lumii...

Dar ceilalți, minoritatea de tineri ce au putut să se strecoare prin ochiurile plasei colonialiștilor ca să studieze, ce să spunem de ei? După ce își termină studiile, cu diploma în mînă, ei au de înfruntat problema arzătoare a posturilor vacante, care sînt foarte rare. Dacă, cu toate acestea, unii dintre ei găsesc de lucru, este fără nici o garanție, putînd fi dați afară la cel mai mic accident, sub cel mai mic pretext.

Astfel sînt ansamblurile de cîntec din SECK DOUTA și FONGELY, tineretul din echipa teatrală din SONAR-SENGHOR, orchestrele lîrel africane, celebrele baleturi din KAITA-FODEBA etc. pentru a cita doar cîteva.

Pe de altă parte, tinerii mai preocupați de probleme cu caracter politic au înființat asociații inspirate de partidele politice și de sindicate al căror scop era antrenarea tineretului la lupta pentru cucerirea drepturilor lor politice, sociale și culturale. Asociațiile acestea, împreună cu alte formații de masă, au ridicat de la început în mod cit mai categoric problema colonială pe care o denunțau, luînd o orientare net anticolonialistă. Ca și partidele și sindicatele, ele au devenit atunci victimele unei represiuni violente duse împotriva lor de colonialiști. Majoritatea conducătorilor și membrilor lor au cunoscut închisoarea și multe alte suferințe. Dar și-au menținut cu curaj poziția, ceea ce a făcut ca asociațiile lor să se facă de mari simpatii în rândurile tineretului, care, lămurit prin diferite activități cu presa, conferințele, cercurile de studiu, discuțiile cu caracter educativ etc., i-a dat tot sprijinul său. Astăzi asociațiile acestea sînt organizații cu structuri solide și cadre calificate și se poate constata rolul important pe care-l joacă în dezvoltarea țării.

Adunarea tineretului democrat african din Senegal, Tineretul Democrat camerunez, Juvento din Togo, Uniunea tineretului Democrat din Nigeria, Uniunea tineretului democrat din Sudan etc., din care partidele și sindicatele își aleg cadre noi cu competență și devotament, încredințîndu-le importante responsabilități.

La rîndul lor, studenții, în număr foarte mic (400 la unica universitate existentă), s-au unit într-o asociație care s-a dezvoltat prin eforturi constante, devenind acum unica organizație studențească din toate aceste teritorii. (Uniunea generală a studenților din Africa Occidentală.)

Colaborarea pe scară teritorială

Prin eforturi neobosite, greutățile au fost învîșate în bună parte, iar spiritele organizatorice s-au dezvoltat în mod considerabil, mișcarea de tineret s-a amplificat foarte mult și tinerii se unesc din ce în ce mai mult pe scară teritorială.

Toate organizațiile culturale, sportive, studentești, politice etc., fie mici sau mari, s-au unit pe fiecare teritoriu în cadrul unui consiliu al tineretului sau uniune a tineretului, care sînt organe de colaborare. Aceste consilii ale tineretului le dau posibilitatea de a se întîlni, de a se consulta și de a se înțelege asupra formelor celor mai eficace de acțiune. Ele au permis să se impună satisfacerea majorității revendicărilor tineretului, mai ales construirea a noi terenuri de sport bine utilitate, acordarea de subvenții, construc-

Ziua anticolonialistă a tineretului din Africa Occidentală Franceză

rea unor case ale tineretului, administrate de tineret, crearea de noi instituții de învățămînt popular, de centre de antrenament sportiv și de educație fizică etc. Nu sînt acestea toate cuceriri pe care numai unitatea și eforturile comune le-au putut obține?

Pe de altă parte, consiliile și uniunile tineretului, făcînd mai eficace acțiunile locale ale tinerilor, îngăduie și legătura dintre organizațiile lor membre cu cele de pe alte continente. Într-adevăr participarea acestor consilii ale tineretului la toate manifestările internaționale ale tineretului la care sînt invitate — fără prejudecăți sau discriminare — îngăduie tinerilor africani să stabilească relații cu alte popoare, să discute despre problemele lor, să vadă transformările ce au survenit în alte țări și să se inspire din toate experiențele acestora, pentru a-și face datoria pe lingă popoarele lor.

Colaborarea pe scară federală

Majoritatea acestor consilii și uniuni ale tineretului s-au întîlnit la Congresul de la Bamako din Sudan, în 1955, și au căzut de acord să constituie un organ de coordonare internațională, creîndu-se astfel Consiliul federal al tineretului din Africa Occidentală. Încă de la înființarea sa, acesta a luat poziție față de toate problemele ce stau în fața tineretului de pe aceste teritorii și s-a pronunțat împotriva colonialismului, pentru lichidarea lui și pentru colaborarea cu toate formațiile de tineret naționale și internaționale. Acțiunea a

fost urmărită pe baza acestui program foarte satisfăcător pentru tineret. Influența consiliului federal asupra maselor și chiar... a colonialiștilor a devenit tot mai mare și, bineînțeles, se fac mereu noi adeziuni. O dată cu creșterea forțelor au trebuit să fie revizuite și anumite aspecte ale consiliului federal. Congresul a fost atunci convocat pentru luna octombrie 1957 la Abidjan, pe Coasta de Fildeș, de data aceasta cu participarea tuturor consiliilor și uniunilor tineretului de pe cele 8 teritorii ale Africii Occidentale. Participanții au hotărît să transforme Consiliul federal într-un Consiliu al tineretului african, votînd un statut care să-i permită să primească membri din orice organizație de tineret africană.

Consiliul tineretului african este, așadar, rezultatul suprem al eforturilor desfășurate de mai bine de zece ani de tineret de pe aceste teritorii. El reprezintă o forță considerabilă, un exemplu frumos de colaborare. Orientarea sa este inspirată de toate preocupările tineretului african. Încă de la înființare, el s-a pronunțat pentru independența și unitatea teritoriilor, pentru satisfacerea năzuințelor tineretului spre învățătură, muncă, timp liber etc., împotriva războiului din Algeria, pentru încetarea represiunii în Camerun, pentru schimburi, întîlniri și colaborare între toate formațiile naționale și internaționale.

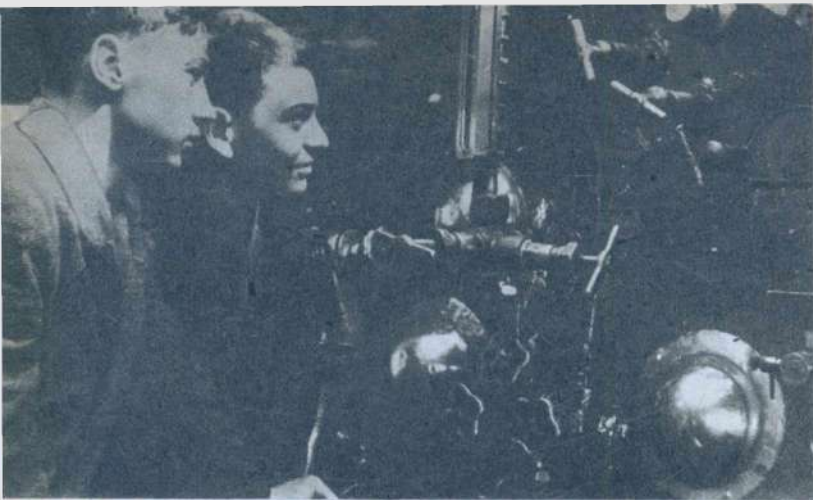
Perspectivă de succes pentru viitor

Pentru concretizarea acestei unități de acțiune și a programului, Consiliul tineretului african a întreprins o inițiativă remarcabilă. El a luat hotărîrea de a organiza un Festival al tineretului la Bamako (Sudan). Pentru a realiza această inițiativă, consiliul tineretului a făcut apel la toate organizațiile de tineret africane, cerîndu-le să depună toate eforturile și să ia inițiative pentru pregătirea festivalului. El va cere insistent tuturor autorităților, tuturor organizațiilor de masă naționale și internaționale și tuturor persoanelor luată individual să sprijine dorința tineretului african de a se întîlni anul acesta la Bamako pentru primul său festival.

Astfel organizații de jos de la localități, teritorii și pînă la Consiliul federal, tinerii din Africa Neagră vor putea desigur să-și ducă acțiunile alături de partide și de sindicate nu numai pentru satisfacerea năzuințelor lor tinerțești, dar vor contribui și la lichidarea regimului colonialist și la instaurarea unei ordini mai bune în care populațiile vor putea să înflorească în bunăstare și belșug.

Ansamblurile create de tineri cu prajul altor eforturi au reprezentat cultura Africii Negre la cel de-al VI-lea Festival Mondial

nu aveți

nici o meserie

DE CE

?

Dale Schnee este un tânăr din Toronto, Canada. Negăsind de lucru, s-a gândit că ar fi trebuit să învețe o meserie. În sfârșit s-a hotărât să se facă sudor. I s-a răspuns că... da, bineînțeles, există posibilități să învețe meseria aceasta, dar că nu va putea primi în același timp și alocația de șomaj. I se spunea: „Trebuie să fii gata să faci orice muncă...” Astfel a început să învețe meseria cu singura dorință să vadă sfârșindu-se ucenicia. În sfârșit a sosit și ziua mult așteptată, și totuși îi era imposibil să găsească o slujbă permanentă. Era în ianuarie, și numărul șomerilor sezonieri, ca și al celor permanenți, era mare.

Câte țări au asemenea probleme? Cîți tineri nu doresc astăzi să aibă o profesie și găsească pretutindeni porțile închise? Este necesar să se discute problemele acestea și altele. De ce nu s-ar organiza un seminar internațional pentru cunoașterea problemelor și posibilităților ce există în alte țări, fapt ce ne-ar ajuta, desigur, să îmbunătățim soarta unor tineri ca Dale. Și iată cum s-a ajuns la alegerea frumosului oraș Praga, capitala Cehoslovaciei, ca sediul unui seminar despre educația profesională, patronat în comun de Federația Mondială a Tineretului Democrat și de Comitetul Național U.N.E.S.C.O.

Între 3 și 11 august, tinerii din numeroase țări ce se interesează de diferitele aspecte ale acestui subiect se vor întâlni pentru a discuta problemele comune și speciale ale câtorva țări. În urma consultărilor dintre F.M.T.D. și Cehoslovacia, la baza discuțiilor vor fi temele următoare:

- Învățământul de cultură generală și profesional al tinerilor;
- Posibilitățile tineretului pentru obținerea unui astfel de învățământ;
- Perspectivele tinerilor ce și-au terminat învățământul profesional;

— Structura învățământului profesional și rolul organizațiilor de tineret în pregătirea tinerilor pentru profesia lor.

La seminar vor asista aproximativ 60 de persoane care, prin experiența dobîndită în țara lor, vor contribui la dezvoltarea înțelegerii problemelor altora. Președintele se va schimba în fiecare zi, iar dacă va fi necesar se vor întocmi comisii care să trateze probleme speciale.

Programul va cuprinde:

- O zi pentru vizitarea orașului Praga;
- Patru zile de discuții și de vizitare a orașului;
- Patru zile de călătorii de studiu, pe două grupe;
- O zi pentru discutarea rezultatelor călătoriilor de studiu cu conducătorii organizației de tineret cehoslovace (C.S.M.);
- Recepție la care va asista ministrul învățământului profesional.

În orice caz, seminarul acesta pare un bun prilej pentru ca tineretul să contribuie la înțelegerea reciprocă, prin discutarea intereselor sale particulare.

Participanții își vor plăti cheltuielile de drum pînă la Praga. În afară de aceasta, cheltuielile de participare la seminar sînt de 2 dolari pe zi.

Pentru amănunte și înscriere, scrieți pe adresa: C.S.M., Comitetul Central, Namesti M. Gorkeho 24 — Praga 3.

La Congresul F.M.T.D. care a avut loc în 1957 au fost formulate numeroase propuneri de către delegații veniți din diferitele părți ale lumii, propuneri prioitoare la realizarea activităților susceptibile să promoveze colaborarea dintre tinerii și organizațiile lor din țări cu regimuri politice și economice diferite, pe scară națională și internațională.

De atunci au și fost realizate multe din aceste propuneri, iar la recenta ședință a Comitetului executiv s-a discutat planul de muncă pe 1958. Planul acesta ține seamă, în limita posibilităților, de propunerile și sugestiile ce par realizabile, precum și de noile propuneri și inițiative elaborate de organizațiile afiliate: activitățile cele mai importante în legătură cu inițiativele împotriva bombelor A și H, pregătirea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și participarea la activitățile ce tind la promovarea colaborării dintre tineri. Publicăm mai jos o mică parte din activitățile cele mai importante.

ÎMPOTRIVA BOMBELOR A ȘI H

Conferința internațională a tineretului împotriva armelor nucleare (în septembrie).

Delegația tineretului japonez în Europa (în aprilie și în mai).

Congresul mondial pentru dezarmare și colaborarea internațională (Stockholm, în iulie).

Cea de-a IV-a Conferință mondială împotriva bombelor A și H de la Tokio, în luna august.

Seminarul despre utilizarea pașnică a energiei atomice (în Uniunea Sovietică) vara.

ACTIVITĂȚI ÎN FAVOAREA COPIILOR

Seminar despre educația copiilor, la Bruxelles. Se vor organiza schimburi între conducătorii organizațiilor de copii și se va publica o broșură.

ACTIVITĂȚI CULTURALE

Seminar de anchetă asupra condițiilor de viață ale tinerilor din țările coloniale. Cu prilejul zilei de 24 aprilie — cultură, artă, educație.

Întîlnirea între tinerii poeți și scriitori din America Latină — Festivalul folclorului latino-american.

Întîlnire între tinerii artiști și intelectuali europeni.

SPORTURI

Competiții internaționale în cinstea Jocurilor olimpice.

Seminarul conducătorilor sportivi (în Bulgaria).

Sărbătorirea împlinirii a 50 de ani de la înființarea organizației sportive muncitorești franceze.

EDUCAȚIA ȘI DREPTURILE TINERETULUI

Conferința internațională a tineretului muncitor — Praga, iulie 1958.

Seminar despre formarea profesională — Cehoslovacia, 1958, vara.

Seminar despre tehnica agricolă — America Latină.

În afară de aceasta au mai fost prevăzute un mare număr de activități regionale:

În Europa: Seminarul editorilor de presă pentru tineret.

Întîlnirea reprezentanților tineretului european.

Întîlnirea organizațiilor tineretului european închinată problemelor de educație — Polonia.

Delegații internaționale de tineri în Uniunea Sovietică, Ungaria și Mongolia.

Tabăra tineretului din Țările Baltice la Rostock.

În Asia: Sărbătorirea festivă a zilei de 24 aprilie.

Conferința tineretului afro-asiatic.

Delegații de tineri din Asia în Indonezia.

În Africa: Conferința sau seminarul țărilor limitrofe Sudanului, pentru schimb de experiență.

Delegația F.M.T.D. în Ghana și în Nigeria, în Africa occidentală, Tunisia și Maroc.

În Orientul Mijlociu: Sărbătorirea în comun a zilei de 24 aprilie de către toate țările arabe.

Delegația F.M.T.D. în Egipt și în Siria (Republica Arabă Unită), în Sudan și în Liban.

În America Latină: Conferința tineretului latino-american.

În America de Nord: Canada — Delegația națională ce pleacă în China, septembrie 1958.

În afara acestor activități, F.M.T.D. va publica numeroase materiale în mai multe limbi pentru a ajuta tineretul și organizațiile sale din lumea întreagă să cunoască mai bine F.M.T.D. și programul ei în favoarea tineretului.

Organizațiile membre vor realiza în toată lumea diferite inițiative în vederea pregătirii celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului.

"Copilul în lumea de astăzi"

De la 15 la 21 iunie 1958 se va ține la Bruxelles un seminar important organizat de Uniunea Pionierilor Belgici. Seminarul va fi ținut pentru conducătorii organizațiilor de copii și va da posibilitatea unor discuții largi pe teme referitoare la copiii de astăzi.

F.M.T.D. dă tot sprijinul ei acestui seminar la care vor participa aproximativ 40 de persoane. Deoarece seminarul se va ține în același timp cu

zenta rapoarte despre situația din diferite țări, de pildă Belgia și Uniunea Sovietică.

Celelalte teme de discuții vor fi:

Relațiile dintre copii și familie;

Sportul și activitățile în aer liber;

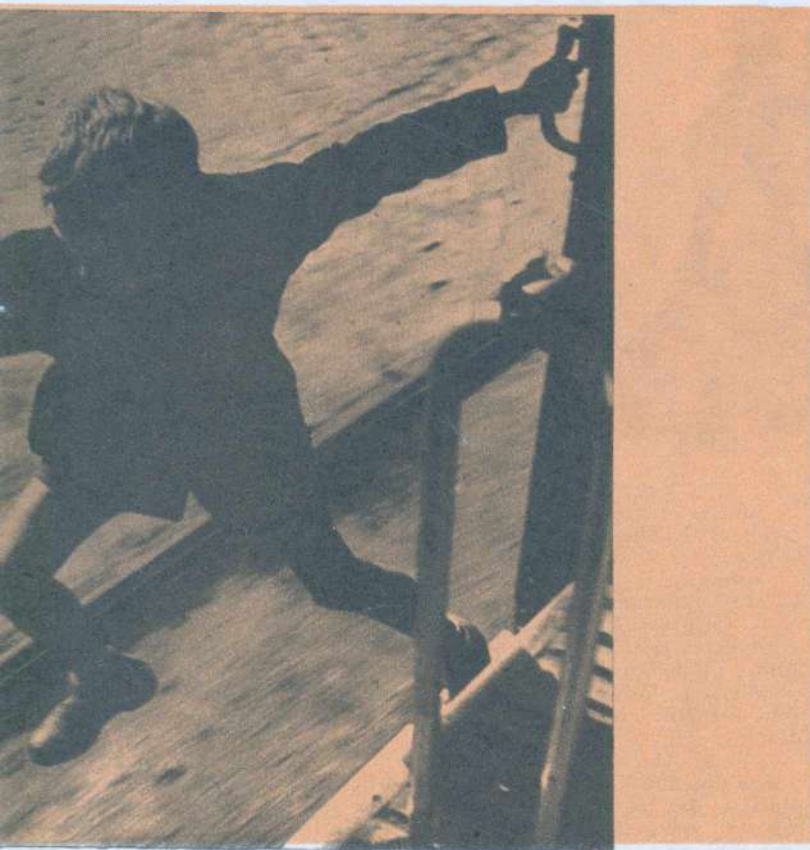
Rolul și influența publicațiilor asupra copiilor;

Vacanțele copiilor;

Munca U.N.I.C.E.F. (Fondul internațional de ajutor al copiilor de pe lângă Națiunile Unite).

Se vor organiza vizite în școlile belgiene, precum și vizite în instituțiile de copii etc.

Se prevede și o mică expoziție de cărți pedagogice și de literatură bună pentru copii, în care să fie expus și materialul

Expoziția Universală, participanții vor avea și posibilitatea de a vizita expoziția.

Vor avea loc discuții pe grupuri și în ședințe plene. Se mai prevăd și mici întâlniri între șefii de organizații din diferite țări. Toate organizațiile de copii din Europa interesate, precum și organizațiile internaționale au fost invitate să participe la acest seminar.

Problemele speciale ce vor fi discutate sînt:

Problemele generale ale copiilor: sănătatea, educația și adaptabilitatea lor la mediul înconjurător, rolul părinților și al școlii.

Metodele și formele de educație.

Se speră că delegații vor pre-

furnizat de participanții la festival.

Cheltuielile de participare vor fi de 5 dolari pe zi, pentru cazare și masă.

Seminarul acesta este prima activitate la care participă comisia de copii a F.M.T.D., recent înființată. Seminarul va constitui un bun prilej pentru conducătorii organizațiilor de copii din Răsărit și Apus să se întâlnească și să facă schimb reciproc de experiențe.

Ministrul Învățămîntului Public belgian a consimțit să patroneze seminarul.

Pentru amănunte, vă puteți adresa Uniunii Pionierilor (Union des Pionniers), 13 rue Brogniez, Bruxelles.

PENTRU DREPTUL LA MUNCĂ AL FETELOR DE LA SATE

(Continuare din pag. 5) — lupta pentru a face obligatorii muncile de bonificație, investiții și ameliorări ale proprietății funciare, creîndu-se astfel noi posibilități de muncă și obligîndu-se moșierii să angajeze un anumit număr de muncitori.

Aici dezbaterile se ridică și ating punctul lor culminant. Prin structura sa actuală, prin greutatea ce o constituie pentru ea veniturile moșierilor și cîștigurile capitaliste, prin insuficiența investițiilor și prin presiunea pe care o exercită asupra capitalului financiar, agricultura italiană nu mai îngăduie angajarea de mîna de lucru și mai ales nu deschide perspective mari de muncă modernă și calificată. Un fapt caracteristic: chiar și fetele ce beneficiază de pe urma reformei agrare (acolo unde pămîntul a fost cucerit) nu văd deschîndu-se în fața lor noi posibilități de angajare pentru ele, din cauza îngrădirii lor și felului în care s-a executat această reformă.

Din toate aceste motive, dorința tot mai răspîndită a fetelor de la sate de a găsi de lucru nu poate fi satisfăcută. Fetele sînt obligate să se îndrepte spre alte domenii și nu găsesc decît „debușuri”, care de fapt sînt mai rele ca cele ce există la sate. Fenomenul „exodului rural” este din ce în ce mai frecvent, emigrarea este puternică, mai ales la fetele din regiunile muntoase și din sudul Italiei (de pildă numai din Sardinia au plecat aproape 20.000 de fete) fie în străinătate, fie la orașe, unde găsesc mai ales slujbe ca femei de serviciu sau alte munci necalificate; foarte rar ajung să se plaseze în industrie.

Pe de altă parte, mai ales la sate, s-a răspîndit în ultimii ani un anumit tip de muncă — o formă de producție foarte înapoiată —, dar la care patronii recurg cu drag căci ea le îngăduie să aibă mîna de lucru ieftină: este vorba de munca la domiciliu care, mărginită mai întîi la industriile tradiționale de croitorie și tricotaie, a sfîrșit prin a cîștiga tot mai multe domenii de lucru, înclt numărul femeilor ce muncesc la domiciliu ajunge la circa 800.000 în toată Italia, multe dintre ele fiind tinere. De pildă în producția din Reggio Emilia, o provincie caracteristic agricolă, situată într-o zonă considerată în general ca evoluată din punct de vedere agricol, 10.000 de tinere lucrează la domiciliu, fără contracte, pentru salarii extrem de mici.

Profitînd de faptul că fetele acceptă această muncă, fiindcă în general nu găsesc nimic mai bun, și că ele constituie o mîna de lucru nouă, fără tradiții, fără experiență și neorganizată, patronii pot realiza profituri uriașe. Se poate afirma că prețul modernizării producției realizate în anumite sectoare industriale avansate a fost în bună parte plătit de capitalismul italian datorită diferitelor forme de supraexploatare realizate în alte sectoare, ca munca la domiciliu, și mai ales pe seama tinerelor de la sate.

Dar realitatea nu rămîne pe loc fiindcă fetele au prezente în minte cuvintele și acțiunea mișcărilor populare și a organizațiilor de tineret. Și în sectorul acesta, ca și în toate celelalte, conștiința se dezvoltă; presiunile și luptele muncitoarelor la domiciliu au avut ca prim rezultat obținerea unei legi a parlamentului pentru apărarea muncii la domiciliu, lege care, cu toate că este parțială și insuficientă, constituie totuși un prim pas în lupta pentru impunerea unui contract și a unui salariu fix, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și pentru scumpirea muncii la domiciliu, împingîndu-i pe patroni să adopte forme de producție mai moderne.

Din toate cele de mai sus rezultă că singură transformarea radicală a situației de la sate poate rezolva în chip satisfăcător și în ansamblu problemele tinerelor care doresc să muncească și cărora societatea nu le oferă pentru satisfacerea acestei necesități vitale decît soluții parțiale și insuficiente. Obiectivul situat în centrul luptei tineretului de la sate este lupta pentru o reformă agrară generală atribuirea pămîntului celui ce îl cultivă, realizînd astfel condițiile pentru ca masele sătești să lucreze, să-și ridice nivelul lor de viață și, prin urmare, să contribuie la lărgirea pieței interne de consum.

Cucerirea pămîntului trebuie însoțită de o nouă politică a producției și investițiilor susceptibilă de a moderniza și de a civiliza munca la cîmp prin introducerea pe scară cît mai mare a mașinilor agricole, prin dezvoltarea culturilor agricole moderne și specializate, prin crearea înzestrărilor necesare pentru realizarea transformării industriale a produselor agricole, într-un cuvînt prin introducerea civilizației la sate.

Numai pe această cale se va putea găsi o soluție potrivită pentru problemele de muncă, năzuințele către progres și cerințele referitoare la emanciparea fetelor de la sate. De altfel revendicările expuse mai sus privitoare la contracte și la investiții acționează în sensul acesta, dat fiind că ele implică transformări economice, sociale și politice radicale.

Scopul cuceririi pămîntului este, așadar, o mare problemă națională de care depinde viitorul întregii noastre țări.

GIGLIA TEDESCO (Italia)

HUMUME ÎN NOAPTE

Luminile din tabăra refugiaților palestinieni îi apăreau ca prin ceață lui Abu Saleh, pe când ședea pe o piatră la marginea drumului, legându-și în brațe fetița; și totuși, în ciuda lipsei lor de importanță, ele păreau că sfidează întunericul nopții. Abu Saleh asculta șopotul pirășului și urmărea cu atenție farurile unei mașini ce se apropia din depărtare, în timp ce, nervos, mîngia bucele aurii din capul micuței.

— Îmi trebuie curaj, își spuse el, s-ar putea să fie singura mașină ce mai trece astă-seară.

Ridicînd ușurel bărbia fetiței, se uită lung în ochii ei limpezi și i se păru că vede ca într-o oglindă cei opt ani scurși de la nașterea ei, în casa dărăpănată de la marginea drumului; era pe timpul cînd fugise cu ai săi din orașul natal pe care niște străini îl ocupaseră în urma unui masacu de o săptămîină. Își amintea foarte bine cum venise mama lui spunîndu-i: „Nevastă-ta, Khadigiah, a mai născut o fată... dar-ar să nu mai aibă zile ca s-o vadă”. Dar el nu socotise atunci că încă un copil însemna o nenorocire mai mare ca cea a pierderii micului său petic de pămînt și distrugerea localității. Îi spusese mamei în timp ce intrau să o vadă pe soția lui: „O s-o numim Humume”...!

De atunci nenorocirile și grijile s-au ținut lanț, urmărindu-l în peregrinările sale pînă ce, în sfîrșit, fusese repartizat la acest lagăr. Iar lunile se trîseră una după alta, și Humume avea acum opt ani. Trăiseră ca toți ceilalți din fondurile alocate lor de cîteva organizații...

Firul gîndurilor îi fu brusc întrerupt de Humume, care îl întrebă uitîndu-se la cerul nesfîrșit ce se boltea deasupra lor:

— E adevărat, tătucule, că dacă mă apuc să număr stelele o să-mi crească coșuri și negi pe față și pe mîini?

— O să le numărăm împreună, îi spuse el pe un ton copilăros sărutînd-o... și o să vedem dacă ne cresc negi sau nu.

Îi arătă cu degetul cîteva stele răslețe pe firmament:

— Una... două... trei... și iată și a patra...

— Dar mama a spus că sigur de tot cresc negi.

— Maică-ta își bate joc de tine...

Fetița tăcu o clipă ca și cînd ar fi încercat să-și amintească ceva.

— Mama spunea că toate coșurile de pe față sorei mele Fatima erau o pedeapsă de la Dumnezeu... fiindcă numărase stelele.

¹ Humume, în limba arabă înseamnă grijă, dar este și un nume propriu.

Abu Saleh vru să spună ceva, dar șovăi asupra răspunsului pe care să-l dea fiicei lui: să-i explice că uneori coșurile sînt un semn al dezvoltării feminității la fete?

Humume îi scoase din încurcătură, lipindu-se dintr-o dată de el și apucîndu-l de haină:

— Ce e asta? întrebă ea speriată.

Ascultă și el atent, își ținu ca ea răsufflarea, apoi suspinînd adînc: „Este un schelălăit de cline”.

Fetița îi dădu drumul, iar el se ridică repede, urmărind din ochi farurile mașinii ce urca încet panta, spunîndu-și între dinți:

— Lui Abu Mohamed i s-a dat o indemnizație de 500 de lire... da, 500 de lire... fără îndoială a mers greu pînă i-au plătit-o, dar tot a luat-o... și îndată și-a putut da seama, ca și oricare refugiat din lagăr, de miracolul ce-l poate realiza asemenea sumă de bani... s-a putut vedea în hainele pe care le poartă copiii lui... în hrana lor abundentă... în viața lor care s-a schimbat și care îi arată față de ceilalți ca niște bogătași ce nu au avut deloc de suferit de pe urma catastrofei abătute asupra țării.

Linistea fu din nou întreruptă de un schelălăit jalnic, iar Humume tresări și se lipi din nou de tatăl ei, în timp ce el o freca pe spate spunîndu-i:

— Să nu-ți fie teamă, micuța mea,... să nu-ți fie teamă, nu e decît lătratul unui cline.

— Dar e un lătrat de jale.

— Și ce-i dacă e de jale?

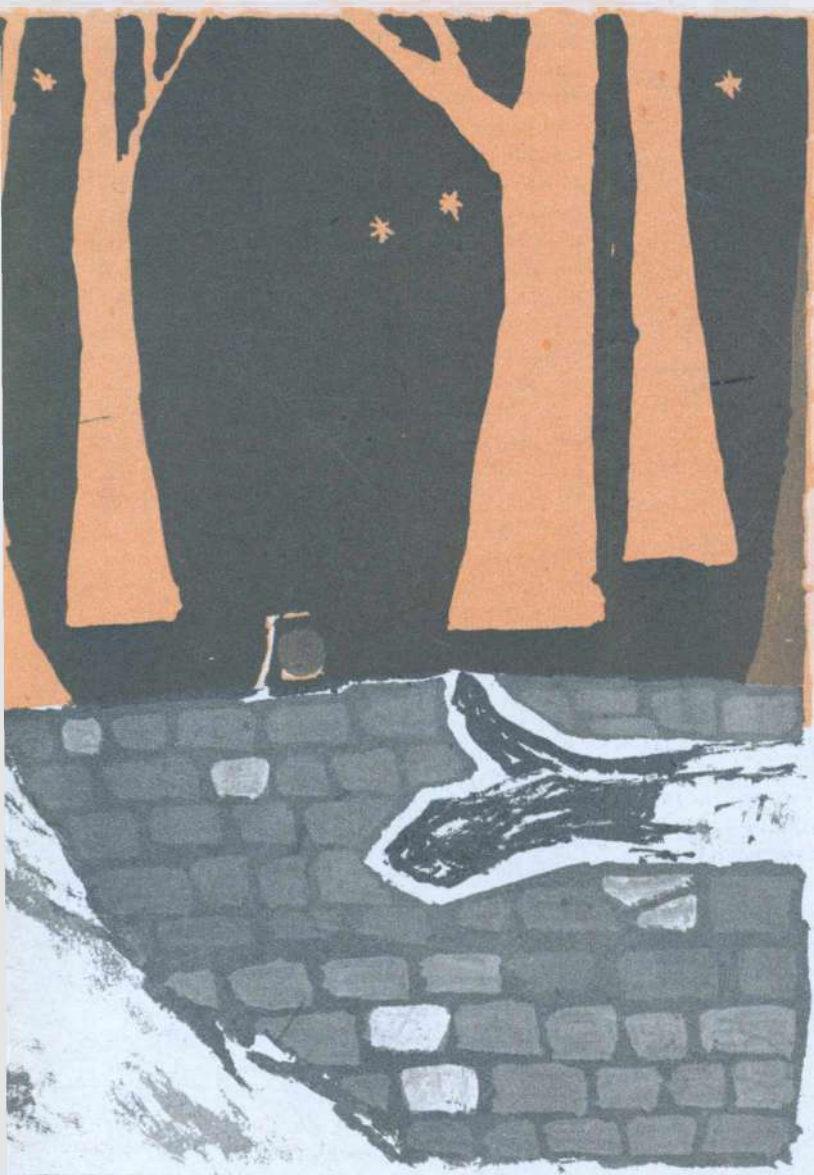
— Bunica e bolnavă... și mama spune totdeauna că atunci cînd urlă cîinii a jale moare cineva.

— Să nu crezi asta, fetița mea,... sînt prostii. De altfel bunicii tale îi merge mai bine azi, și mîine se va simți desigur și mai bine...

Își reluă firul gîndurilor... dacă ce i se întîmplase lui Abu Mohamed i s-ar întîmpla și lui, are o familie atît de numeroasă, ar putea să-și dea fata mai mare, pe Fatima, după vărul ei... ai săi ar cunoaște belșugul timp de cîteva luni, iar între timp el ar putea să găsească o ieșire oarecare.

Poate că lui i se va da chiar o sumă mai mare ca cea dată lui Abu Mohamed...

Dacă ar fi putut face orice fel de muncă, ar fi făcut-o cu drag. Dar nu cunoaștea bine decît muncile cîmpului, agricultura. Era țăran și nu știa decît ce învață orice țăran. Era sătul

de cuvintele de milă... la ce ti folosea mila oamenilor din moment ce nu voiau să i-o primească pe fiica luica servitoare... Il goneau adesea mormăind unele vorbe ca: e un vagabond... ce încredere poți avea în el?... pentru care ti venea să-i sugruma.

— Tată, spuse deodată Humume, îți aduci aminte de ziua când a murit fiul lui Abu Mohamed?

Tresări, se schimbă la față și consternarea i se putea citi în ochi. Dar sfârși totuși prin a răspunde, căutându-și cuvintele:

— Da... într-adevăr... îmi amintesc.

— Atunci desigur că-ți amintești că un cline a urlat a jale în noaptea când a fost omorât...

Se prefăcu că se gîndește, apoi răspunse:

— Nu-mi amintesc exact... în orice caz, Humume, ești acum fetiță mare și nu mai trebuie să crezi în legendele astea...

Ea începu să imite schelălăitul cînelui, se uită rîzînd la tatăl ei, fără să găsească ciudat faptul că el se cufundă din nou în meditația sa adîncă, fixînd cu o privire rătăcită spațiul nesfîrșit ce se întindea cît vedeai cu ochii... El se gîndea în clipa aceea la mașina care se apropia de ultima serpentină și la ce avea de gînd să facă... Il urmărea fapta lui Abu Mohamed, visa să se îmbogățească și el pentru cîteva luni, să o lase pe soția sa să se odihnească de munca istovitoare ce o făcea prin casele oamenilor... Il era rușine să o întrebă cît cîștiga pe zi și se simțea umilit de fiecare dată cînd li primea salariul ei de o zi... i se părea că-și pierduse orice demnitate și că li este indiferent să știe de unde li aduce femeia puținii bani pe care el li lua.

Imaginea lui Abu Mohamed și fiului li întins pe jos fără viață îl urmărea și îl încînta... 500 de lire... nu era o sumă de disprețuit și ce rău este să pierzi pe unul din copiii tăi?... Cei din lagăr șopteau între ei... insinuuau că Abu Mohamed își împinsese singur băiatul la moarte... ancheta juridică însă nu putuse dovedi nimic, Abu Mohamed putea să fie novinovat sau nu, totul e că pînă la urmă a căpătat indemnizația...

Mașina ocolii ultima serpentină și farurile ei luminară șoseaua. Abu Saleh își privi fata, care continua să imite schelălăitul funebriu al cînelui, o strînse cu putere la piept și-i acoperi părul cu sărutări.

Îi trecură fiorii, cînd ea, profitînd de manifestarea lui subită de dragoste, îl rugă:

— Tăticule, Said, fiul vecinului nostru, mă necăjește într-una și nu vrea să mă lase să mă joc cu mingea lui... Vrei

să-mi cumperi și mie una?... Dumnezeu să te aibă în paza lui...

El o sărută iar și șopti tremurînd:

— Am să-ți cumpăr două mingi, nu una... două...

Se întrebă cu inima strînsă: cum a putut face asta Abu Mohamed?... Cum a reușit?... Doamne, dă-mi putere... ajută-mă să reușesc.

Simți că fruntea i se acoperă de sudoare, iar ochii i se umplură de lacrimi cînd o auzi pe Humume repetînd:

— Două mingi!... Vai! Ce bine! Said o să înnebunească de ciudă... două mingi! Vai ce minunat! Scumpul meu tătice... am să te iubesc mai mult ca pe mama... am să te iubesc nespus de mult.

Cum a putut face asta Abu Mohamed? își repetă el în gînd, sărutîndu-și fetița cu și mai multă patimă și stringînd-o la piept cu foc: e prea micuța pentru asta... dar e mai bine să piară de mică... să dispară înainte de a deschide ochii și de a vedea infernul în care trăim... înainte de a-și da seama de proporțiile deznădejdii noastre... da, mai bine să piară de mică...

Își liniștea conștiința cu felul acesta de a gîndi, dar de îndată îi veni în gînd:

Dar la urma urmei nu s-a obișnuit ea cu viața asta... ca și frații și surorile ei?... Nu i-a auzit niciodată pe copiii săi plîngîndu-se, decît doar pe Saleh... da, numai pe Saleh... Pentru că el își mai amintea oarecum de orașul în care crescuse și de peticul de pămînt pe care se înălța casa lor spațioasă... Dar unde poate fi acum Saleh?... nu se mai știa nimic despre el, de cînd fugise cu doi ani în urmă.

Abu Saleh resimți toată oboseala vieții, de care se săturase, fiindcă îi gustase bucuriile și amărăciunea, dar totuși se agăța de ea cu încăpăținare... nu pentru el, ci pentru familia sa... familia sa.

Rîsul i se înecă batjocoritor: o familie pe care o întreține o femeie...

Își strînse deodată fata cu atîta patimă și putere, încît micuța strigă:

— Mă doare, tăticele.

Da, el îi pricinuia durerea și în curînd îl va face ea să sufere toată viața... Își alesese singur suferința acesteia care-i va da familiei lui o fărîmă de fericire, ca aceea pe care fiul lui Abu Mohamed a putut-o da alor săi și ale căror binefaceri le mai simt și azi.

Lumina camionului ce se apropia tot mai repede proiectă umbrele lor uriașe pe asfalt, făcînd să lucească buclîșoarele aurii ale fetiței.

Pe fața lui Abu Saleh sudoarea curgea șiroaie, membrele începură să-i tremure, nu mai avea putere să se țină pe picioare.

Humume simți spaima lui și tresărirea minilor ce-i apăsar brațele micuțe.

— Ce ai tăticele, ți-e frig? spuse ea. Hai să ne întoarcem acasă...

El nu răspunse și ținînd-o cu putere în brațe abia reuși să se ridice în picioare, apărînd, înalt cum era, ca un uriaș pe lîngă ea. Nu mai știa ce face. Zbrînlitul motorului îi duduia în urechi în timp ce lumina se apropia tot mai mult; tremura tot din cap pînă în picioare, iar zgomotul mașinii creștea, auzindu-se tot mai tare.

— O împing doar... spuse el, și totul se sfîrșește...

Camionul nu mai avea de făcut decît vreo zece metri. Își aminti de insinuările celor din lagăr... șoferul depusese jurămint în fața judecătorului că Abu Mohamed își împinsese singur fiul... sub roțile mașinii... jurase cu mîna pe Coran.

Dar Abu Mohamed nu jurase și el la rîndul lui spunînd că nu l-a împins?

— Cum se poate, spusesese el judecătorului, să fac aceasta fiului meu?

Și tot așa va face și el... va jura că nu a făcut-o și va primi indemnizația la care are drept...

Își privi copila: ce mică mai este, încă nu știe nimic despre viață... soția lui era aceea care dădea tot ce trebuie în casă și acum ar fi rîndul fetiței să le procure mijloacele de trai... el nu putea da nimic. El nu poate aduce acestor flori veștejite decît deznădejdea. Nu le va mai putea da nimic de aci înainte.

Rise nervos în timp ce camionul nu mai era decît la cîteva metri depărtare și se pregăti să-și execute proiectul halucinant, înăbușînd în inimă tot ce-i mai rămînea din mila și afecțiunea lui pentru copiii săi. Apoi dintr-o dată, teama și speranța i se spulberară cînd fetița îi scăpă din mîini și dădu în goană să traverseze șoseaua, așa cum fac toți copiii cînd trece o mașină pe stradă.

Scoase un țipăt în timp ce se trezea în el toată dragostea lui de tată și fugi după ea pentru a o împiedica să treacă strada. Claxonul răsună, avertizîndu-l. Abu Saleh uită că nu mai era lină: se împletici în fuga lui greoaie, privi camionul uriaș ca un orb și-și ridică minile, ascunzîndu-și ochii de lumina orbitoare... Simți duduitul lui în plin pe față și sirena asurzîndu-i urechile; auzi scîrțîlul sfîșietor al roților ce frînau, țipele fiicei sale ce sosise la marginea drumului. O izbitură îngrozitoare îi zdruncină pieptul, aruncîndu-l departe în mijlocul șoselei, se agită o clipă în moleșeala ce-l cuprîndea, apoi... gemînd... simți cum i se stinge orice gînd...

H A C A U N T I (Siria)
Ilustrații: GREBU DEVIS

(Povestire prezentată la Concursul „Tineretului lumii” în cinstea celui de-al VI-lea Festival)

Cîteva considerații despre mișcarea studențească din America Latină

Trăsătura caracteristică esențială a mișcării studențești din America Latină este felul profund în care oglindește simțămintele popoarelor din această regiune.

Vitalitatea sa crescîndă provine tocmai din faptul că nu își mărginește lupta la revendicările tineretului din școlile superioare, fapt ce i-a permis să devină interpretă grijiilor tuturor forțelor progresiste din țările Americii Latine.

De studențime este legată, printr-o afinitate spontană, muncitorimea. Studenții și muncitorii duc lupta pentru obiective imediate și comune, ce le vor permite să profite de virtuțile specifice respective. Experiența trăită de muncitorii, spiritul lor de revoltă moștenit din moși-strămoși și acumulat în cursul anilor lungi de foamete și de asuprire, combinat cu nivelul cultural mai înalt al studenților, cu spiritul lor combativ, reușesc condiții ce permit previziuni destul de optimiste în ce privește dezvoltarea țărilor din America Latină.

Optimismul acesta este cu atât mai justificat cu cât obiectivul de luptă—eliberarea economică— a fost bine demarcat, evitîndu-se astfel împrăștierea forțelor. În țări cum e de pildă Cuba, unde libertățile democratice cele mai elementare sînt inexistente, lupta comună ia forma unei lupte deschise împotriva guvernelor de dictatură și are ca obiectiv restabilirea legalității democratice.

Aceasta nu înseamnă o duplicitate de obiective în lupta dusă în diferitele țări din această regiune, deoarece dacă, pe de o parte, obstacolul principal către eliberarea economică îl constituie imperialismul american, pe de altă parte, tocmai același imperialism este aproape totdeauna tuloarele dictaturilor latino-americane.

Din nefericire, nu s-a ajuns încă la gradul dorit de unificare al eforturilor tuturor muncitorilor și studenților în lupta

pentru înlăturarea obstacolelor comune și realizarea obiectivelor de asemenea comune.

Considerăm că această unificare ar trebui să fie și mai largă și că ar trebui să se ajungă la concretizarea măsurilor, în sensul unei apropieri de studențimea afro-asiatică. La început, ar fi, de pildă, foarte important să se creeze un birou comun de activități antiimperialiste și anticolonialiste, care ar putea avea sprijinul organizațiilor internaționale studențești și de tineret gata să ajute țările slab dezvoltate și coloniile în lupta lor.

Pentru a obține eliberarea economică a țărilor lor, studenții latino-americani trebuie să-și concretizeze și mai bine poziția pentru a reinnoi organizarea socială din țările lor și a obține condiții de viață omenești pentru muncitorii și țărani. Nu ar însemna un pas înainte eliberarea economică al cărei progres material ar sluji în mod exclusiv intereselor marilor capitaliști indigeni, ce văd în mișcările naționale o formă de răzbunare împotriva trusturilor internaționale, deoarece acestea le rezervă o parte tot mai restrînsă de beneficii în banchetul lor de exploatare neomenoasă a popoarelor.

Este necesar să se ducă o muncă intensă de pregătire a maselor muncitorești de la orașe și sate, avînd ca principal obiectiv lămurirea politică. Primul pas — și în Brazilia a și început — trebuie să fie o campanie împotriva analfabetismului pe scară mare, dusă chiar de organizațiile studențești.

Problema culturală nu poate fi neglijată dacă nu vrem să comitem o eroare fatală. Cultura noastră trebuie sustrasă influenței nefaste a unei „literaturi“ împragnată de

un lirism narcisist insuportabil și scabros, moștenit de la cîteva „feciori de bani gata“, care pînă în secolul 20 plecau în Europa, unde duceau o viață boemă, frecventînd în momentele pierdute cîteva cursuri la litere sau la drept.

Este tot mai necesar să se mobilizeze cultura noastră, fără a o face mercenară nici unui sistem ideologic și să o integrăm în complexul politico-economic-social din fiecare țară, pentru ca ea să fie autentică, să reprezinte în mod viu națiunile respective, acționînd în sensul necesităților acestora.

De aceea este necesar să se ajungă la o reformă radicală a învățămîntului. Tehnica trebuie să devină preocuparea centrală. O dată înlăturată tutela economică nord-americană, ce am putea face dacă ne-ar lipsi elementul uman specializat din diferitele ramuri ale științei și tehnicii? Cum am putea noi realiza bunăstarea materială a țărilor noastre cu avocați palavrăgii și scriitori ce nu se mai satură să cînte frumusețile dezvoltării noastre și dragostele lor nefericite? Foarte important ar fi ținerea unui seminar latino-american pe tema: reforma învățămîntului.

Munca organizațiilor studențești pentru educarea intelectuală a poporului și tineretului nu mai poate fi neglijată mult timp. Realizarea „săptămînile artei“, concursurile, expozițiile etc. trebuie să se înmulțească. Este urgent să se apropie arta de popor, să i se facă cunoscut acestuia rădăcinile formației istorice a diferitelor națiuni din America Latină pentru ca aceasta să servească drept stimulent generațiilor prezente și viitoare. Ar fi folositor, de pildă, să se scrie biografiile marilor eliberatori latino-americani, care să fie publicate în ediții populare pentru tineret. Aceasta trebuie să constituie o sursă de energie în lupta noastră împotriva asupririi imperialiste ce ne asfiziază.

Evoluția mișcării universitare latino-americane se identifică în mod absolut în anumite puncte cu soarta popoarelor din această parte a lumii.

Din fericire noi, studenții, nu ne temem de a privi în față responsabilitățile noastre...

CLEMENTINO HECTOR de
CARVALHO
secretar al Uniunii Naționale a
Studenților Brazileni

O formă originală a luptei studenților brazilieni: pentru a protesta împotriva urcării prețului la transporturile publice, au instalat mese de ping-pong pe li niile de tramvai

23 ianuarie: explozia populară a răsturnat puterea tiranului din Venezuela. Plin de entuziasm, tineretul din Caracas a inundat orașul cu strigătele sale victorioase

DUPĂ CĂDEREA dictaturii

ÎN VENEZUELA

răsună vocea tineretului

După nouă ani de dictatură, nouă ani cu călușul în gură și biciul la spate, vocea tineretului democrat răsună puternic și hotărât în întreaga țară. La 12 februarie, la câteva săptămâni după răsturnarea odioasei dictaturi, tineretul din Venezuela, care de-a lungul tuturor anilor tragici fusese ținta urii dictatorului, aceiași tineret care în zilele răscoalei populare luptase în frunte sub steagul libertății și democrației s-a răsplădit pe străzile capitalei, făcând din „Ziua tineretului” o zi de puternică reafirmare democratică.

200.000 de tineri uniți frățeste

„200.000 de tineri au participat la manifestație cu prilejul «Zilei tineretului», a cărei sărbătorire a constituit demonstrarea unității ce există în sectoarele naționale.

Fete și băieți făcând parte din cercuri studențești, militanți cu opinii politice diferite, unii provenind din cartierele cele mai aristocrate ale capitalei, dar uniți prietenește cu oamenii simpli din cartierele muncitorești, s-au amestecat în timpul manifestației ce a pornit de la «Los Caobos» și a mers până la Panteon, aducând un omagiu apărîntului patriei» (Simon Bolivar. — Nota redacției).

Astfel rezumă ziarul venezuelian „La Esfera” exemplul de unitate oferit de tineretul democrat din Caracas la 12 februarie.

„Dar care sînt țintele în jurul cărora s-a unit tineretul din capitala Venezuelii? Căci nu a fost numai o explozie legitimă de entuziasm tineresc la dispariția noșteritei dictaturi. Ziua aceasta a fost într-adevăr o zi de bucurie și de optimism. Dar pe fețele tinerilor se mai puteau vedea întipărite seriozitatea și grija unui viitor încă nesigur...

Apărarea democrației

Aceasta a fost preocuparea dominantă la importanta manifestație a tineretului ce a străbătut străzile capitalei, la mitingul ce a avut loc apoi în Piața Panteonului și la întâlnirea dintre studenții venezuelieni din Piața Ribas.

În timpul mitingului, oratorii din diferite sectoare studențești au făcut intervenții, reafirmînd de pe poziții diferite obligația pe care o are tînăra generație de a lua apărarea libertăților democratice...

„Indiferent de ideologii, de credințe și de clase trebuie să întărim lupta noastră pentru cucerirea definitivă a unei Venezuele libere, democratice și suverane” — a spus Dolores Balbas, care a vorbit în numele fetelor.

Pedro Torres, luînd cuvîntul în numele tinerilor muncitori, a spus: „Dacă tineretul a avut curajul să cucerească democrația.

el trebuia să dea dovadă de un curaj îndoit pentru a o apăra cu sîngele său dacă este necesar”.

„Un tiran a împiedicat Venezuela de a fi lagărul libertății făcînd din ea mormîntul democrației — a spus liceanul Hilarion Cardozo —, dar poporul unit a răsturnat tiranul și a revendicat pentru Venezuela locul de portdrapel în lupta pentru libertățile Americii.”

J. R. Nunez Tenorio, conducător universitar, a încheiat mitingul tineretului rezumînd obiectivele studenților venezuelieni și subliniînd autonomia universitară și unificarea tineretului venezuelian prin crearea unei organizații naționale și organizarea unui congres studențesc.

„Corem cu tărie «Junto de Gobierno» — a adăugat Nunez Tenorio vorbind despre problemele tineretului — imediată epurare administrativă a anumitor persoane «perozjimeniste», oportuniste și incapabile, ce mai deșin încă funcții în guvern”.

Tineretul a participat în unanimitate și plin de entuziasm la festivitățile zilei, care s-au prelungit pînă în zori.

Pentru a caracteriza răsunetul acestei zile de neuitat a tineretului, este de ajuns să transcriem aci cuvintele finale ale cronicii făcute de ziarul de seară „El Mundo”:

„La Panteonul Național, studenții Gardozo, Nunez, Balbas și Torres au vorbit despre tineret, despre năzuințele sale de a sluji cauzele juste ce-i însuflețesc pe toți tinerii venezuelieni și despre credința nezdruccinată a acestui tineret în renașterea democratică a Venezuelei, sub deviza care a răsturnat dictatura: «Unitatea».

Imnurile liceelor, Universității centrale, Federației Mondiale a Tineretului Democrat au răsunat pline de optimism pe străzile orașului, vibrînd de emoția miilor de tineri, care pentru prima dată după zece ani au putut să-și manifeste liber bucuria în cursul «Zilei tineretului».

Da, într-adevăr, după o perioadă lungă și penibilă de asuprire și de vărsare de sînge, întregul tineret se ridică din nou spre o viață plină de bucurie, dar și plină de furișorare și speranță. În reparația sa viguroasă, ca și în căutarea dirză de căi ale democrației și ale binecîstării, tineretul venezuelian poate conta pe simpatia tineretului democrat din lume.

„Pentru o «Columbia mare», demnă de numele acesta”

Intr-un mesaj de solidaritate adresat Frontului Studențesc Venezuelian, Uniunea națională a studenților din Columbia propune să unească forțele studenților din cele 4 țări ale „Columbiei mari”. Iată câteva fragmente din acest mesaj:

„Cu fiecare zi ce trece ne convingem mai mult că entuziasmul nu constă numai în obligația, dar și în necesitatea imperioasă de a ne confunda cu poporul...”

URMARE ÎN PAG 21

SUB SĂRUTUL focului

Note de călătorie

NAPOLI

Napoli, orașul pe care trebuie să-l vezi și apoi... să trăiești, primește în zori oaspeții entuziasmați, sub privirile impasibile ale grănicerilor și Vezuviului, prea obișnuiți cu ceea ce văd ca să le mai placă.

E în lunile de ceață ce în țările mai nordice se numește „iarnă” o gamă de anotimpuri pe care le poți prinde simultan pe retină: craterul vulcanului acoperit de zăpadă, mai jos — un nimb de nori (poate plouă), palmierii luxurianți și livezile de lămii, pentru ca prin fața iusulei Capri îndrăgostiții să se plimbe mîngîiați de soare, în cîte o barcă.

Peisajul dumnezeiesc te țure și, pe autostrada dintre Napoli și Sorrento, parcă ai vrea ca autocarul să nu alege altă de repede. Reclame mari, ale firmei petrolifere „Esso”, îi și îndeamnă pe șoferi într-un fel plastic: doi copii cu ochi blînzi și o inscripție — „fiți prudenți: ei vă așteaptă!”

Șoferul nostru însă gonește tot ca înainte. Abia în mijlocul orașului Sorrento, sub niște portocali, se oprește și-și consultă ceasul.

Intrăm în vorbă:

— Aveți copii?

— Sigur: n-ați văzut cum gonește?! Dacă aș întârzia, tăticul lor ar rămîne fără slujbă..

Vizităm Pompeiul. Nu e un cimitir de ruine, ci un oraș pe care te miri că-l găsești pustiu. Erupția de acum 18 secole nu l-a distrus arzîndu-l cu lavă, cum credeam, ci acoperindu-l cu un strat gros de cenușă.

Totul pare plăcut aici: case comode, fără geamuri afară, atriumuri răcorite de cîte un bazin cu apă, pereții acoperiți de picturi zugrăvite în faimosul roșu pompeian, băi publice — reci, calde și de aburi — foarte elegante, fîntîni de unde țîșnește apa, inele de piatră pentru legat caii în preajma restaurantelor (thermopolium), ba chiar indicatoare

de străzi cu... sens unic. Numai bucațile de cenușă întărită, care mulcăză trupuri omenești ne descoperă un vestigiu teribil: sclavi chițiți, arși de vii pentru că, legați de mijloc cu centuri purtînd numele stăpînilor, n-au putut să fugă de cataclism.

Italianul de azi nu se mai teme de furi vulcanilor. La poalele Vezuviului s-a construit o cale ferată circulară pentru turiști. În Sicilia, sub Etna, am văzut mineri coborînd în minele de sulf. Vapoarele trec pe lângă Stromboli și am fost invitați să rămînem și punte pentru a vedea prin noapte cum răbuneste din el, din stert în stert de oră, cîte tromba de scînteii.

Tărani, harnici și temerari în fața asupririi naturii, au urcat cenușa vulcanică, în coșur pe coastele dealurilor, înspăimîntătoarea emanație a crupțiilor devenind pagnică hrană fundamentală întinșelor grădini de portocal

otărit lucru, pentru moment cel puțin, jura se dovedește cumsecade.

Sunt senzații mai tari care antrenează oameni, și mai ales tineretul. Serenadele napoletane și plimbările sub clar de lună nu au erit: le-am întâlnit la Santa Lucia și Marechiaro. În Sicilia, când am fost noi acolo, toate orașele se pregăteau de carnaval. Pentru arbătoarea „Migdalului înflorit”, unde grupurile folclorice românești aveau să dobândească un asemenea succes rasunător, Agrigento era în arbătoare. La Palermo, din autocar, se puteau vedea siluetele unor păpuși uriașe la care artiștii lucrau „în secret” după garduri foarte găurite de curiozitatea copiilor.

Totuși aceste minunate distracții, expresia arzătorului suflet italian, par unora inventate. Din S.U.A. au sosit de curând automate de distracții. Le-am găsit instalate într-un colț de corturi multicolore. Ce nevoie ai să cânti cu mandolina?! Dacă ești trist, bagi o comedă și îți se execută la alegere unul din 200 de rock-and-rolluri... Am introdus și eu câțiva autuți: am rămas însă totuși trist, fiindcă toate cîntecurile aflate erau ajdome. Mai încolo, pe o stradă modestă sume de 50 lire, niște cowboy de tablă trăgeau cu pistolul în pieile roșii, iar 10 imagini „interzise pentru tinerii sub 18 ani” aglomerau câțiva băieți de 14 ani.

Plictisit am ieșit afară. Chioșcul de ziare, și noaptea, era încă deschis.

— O revistă ilustrată?

— Prego, signore, poftiți, domnule, aș vrea să vă arăt „Cocaina”.

Dau s-o desfac. Nu e voie numai dacă o amperi. Deocamdată poți citi recomandarea și coperta. Redăm textul:

Paradisul artificial — senzații, beție, voluptate. Ce dovedește cocainomania? Efectele drogurilor și stupefiantelor. Cu 70 fotografii, ediție închisă. Numai pentru adulți. Beția interzisă. Publicație dată în judecată și anchetată pentru ultragioc la podoare conform articolului 588 din Codul Penal!

Merg zece pași. Femei violent fardate, de o rumusețe stranie, care nu pot stăârși altfel decât pe ecran sau într-un spital de boli venereale, te trag de mincea: barul „Groapa cu erpi”.

A doua zi m-am trezit prost dispus. În centrul orașului Napoli nu m-am putut plimba. Poluția stropea cu apă și-i bătea cu bastoanele de cauciuc pe studenții universității care cereau dreptul elementar de a-și practica în mod liber profesia după absolvire.

Hotărât au dreptate localnicii să subaprecieze vulcanii. Ce contează o erupție o dată la cinci veacuri, pe lângă zguduirile pe care ei le suportă zilnic...

Plecînd spre Sicilia, am privit pentru ultima dată în urmă golful Napoli. Blocuri de arhitectură simplă și elegantă izbesc ochiul prin artificiozități discrete — pete de diferite culori aruncate pe fațade. Trenuri întregi transportate prin fața noastră mii de automobile Fiat, dispuse în două etaje, și le revărsă pe străduțele înguste ale portului. Femei în ochii multicolore, cu pantofi ca ai bunicii și umbreluțe de epocă, fac de pe chei emne sentimentale călătorilor ce se departează.

Soarele se reflectă în milioanele de portocalii.

... Să vezi Napoli și apoi...

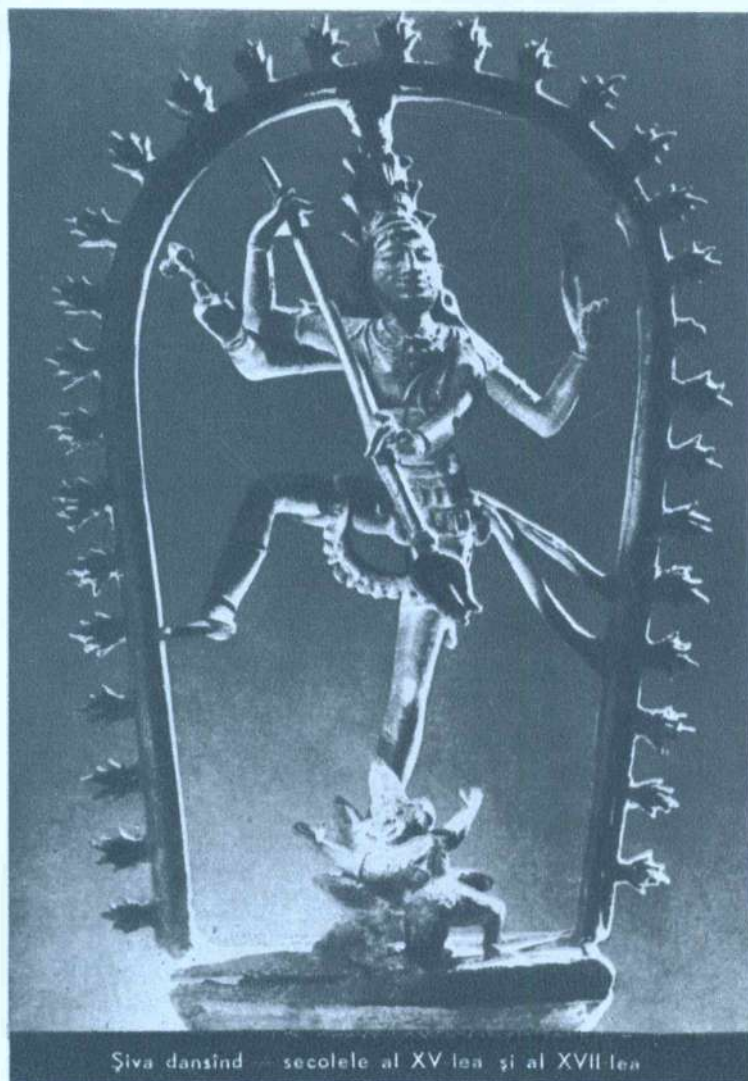
Un prieten veni să-mi arate un ziar.

— Ții minte demonstrația de ieri? Unul dintre studenții răniți de poliție a încetat din viață.

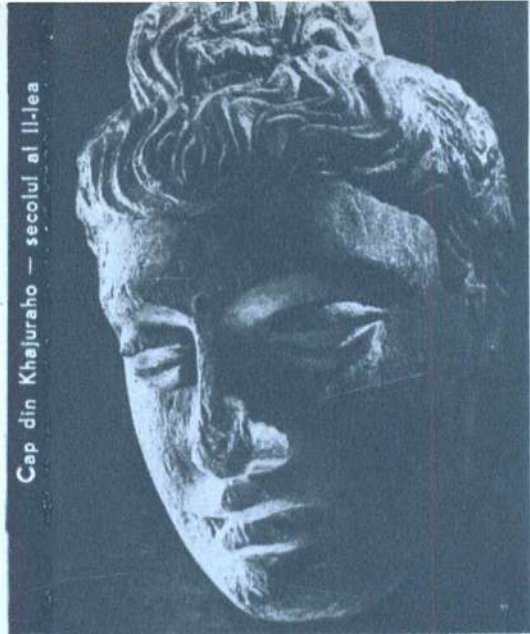
A văzut Napoli și apoi... a murit.

FILIP CERBU

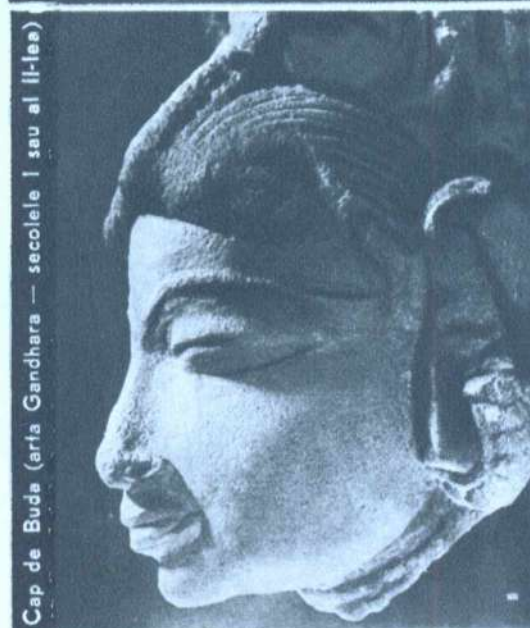

Șiva dansând — secolele al XV-lea și al XVII-lea

Cap din Khejuraho — secolul al II-lea

Cap de Buda (arta Gandhara) — secolele I sau al II-lea

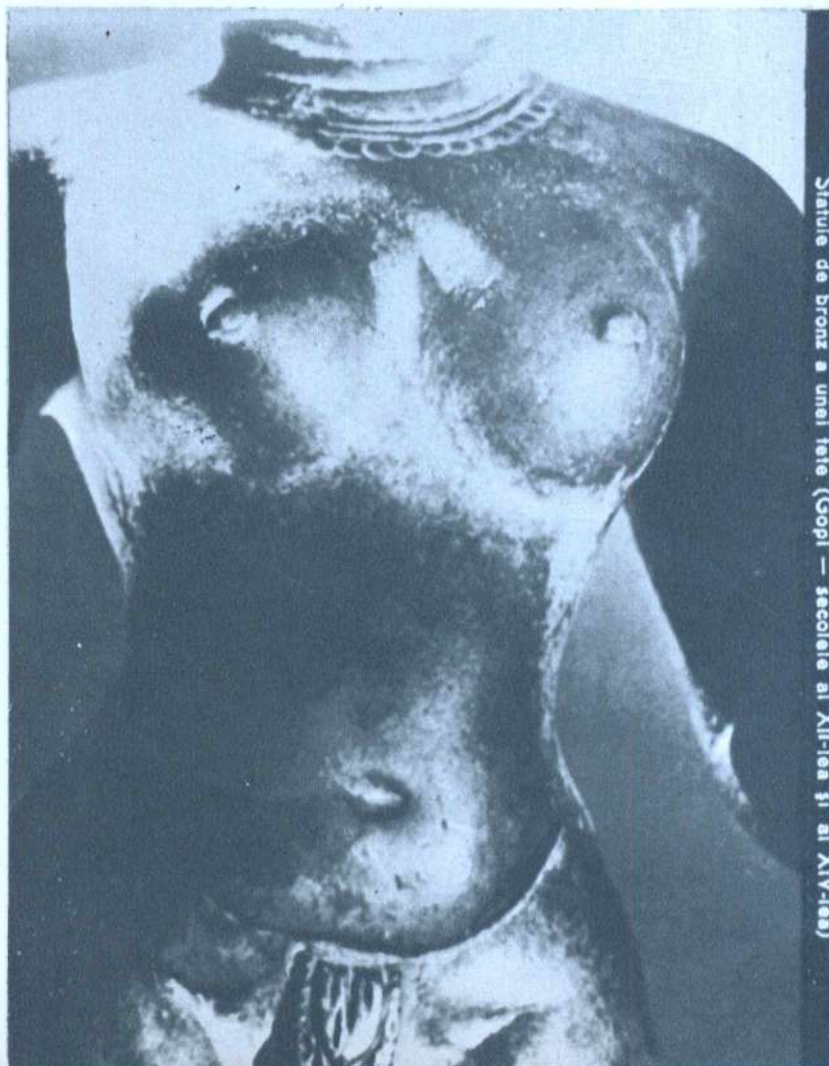
5.000 DE ANI DE EXPRIMARE ARTISTICĂ

ASPECTE ALE ARTEI INDIENE

Poporul mistic din Valea Indului, cu arienii și dravidienii, popor exotic, a creat o epocă cu adevărat măreață. Deși poporul acesta, ce a trăit într-un trecut foarte îndepărtat, nu a lăsat nici o urmă istorică scrisă, opera sa artistică, simbolul forței sale creatoare, este suficientă pentru a ne uimi...

Cu mândrie legitimă își consideră India civilizația sa veche de cinci mii de ani, nelncetat atacată de forțele străine distrugătoare, dar care, în ciuda tuturor vicisitudinilor, a supraviețuit, păstrându-și spiritul în care au fost realizate creații atât de mari.

Caracteristica esențială a spiritului artei indiene este un fel de amestec între elementul spiritual și frumusețea cea mai

Statuie de bronz a unei fete (Gopi) — secolele al XII-lea și al XIV-lea

pămîntească, expresia bucuriei, a profunzimii și a dragostei veșnice. Uimitoarea senzualitate, ritmul și plasticitatea artei acesteia îi surprind pe artiștii de astăzi. O asemenea perfecțiune mării artiști indieni (yogi) nu au putut-o atinge decât datorită credinței lor fervente. Statuile din Konarak, Bhuvaneșvar și Khajuraho (secolele al X-lea și al XII-lea) sînt exemplele cele mai perfecte ale acestei arte.

Templul Soarelui din Konarak mai stă încă în picioare pe malul mării la Orissa (coasta orientală a Indiei). Templul este construit în forma unui car, și ai impresia că roțile de piatră se pun în mișcare și îl duc spre mare pentru a privi răsăritul soarelui. Templul mai păstrează stătuile ce reprezintă dansatori grațioși, nuduri îndrăznețe și perechi de îndrăgostiți (Mittuna).

Se simte foarte bine că dacă în arta indiană toate nudurile acestea sînt eminemamente senzuale, ele sînt însă totodată de o puritate profundă și divină, plină de freazătul vieții.

Simbolismul este aspectul esențial al artei indiene. Exemplul cel mai strălucit în privința aceasta este dat de celebra statuie din India de sud „Nataraja din Chidambara”, sau de „Șiva”, care era regele dansatorilor și al actorilor. Se presupune că Șiva execută un dans cosmic în mijlocul flăcărilor strălucitoare și că reprezintă energia universală și forța vitală. Cu unul din picioarele sale el strivește demonul, în timp ce-și pune celălalt picior pe talerul unei balanțe perfecte. Cele patru mîini ale lui Șiva exprimă puterea pe care o are de a strivi și de a distruge tot ce este diabolic în viață, în timp ce apa limpede și caldă a Gangelui îi curge în spatele capului ca pentru a liniști și fertiliza țara. Șiva, dansatorul, este simbolul puterii și forței vitale ce creează și distruge totodată și a cărui față exprimă pasiunea, puterea, bunătatea și seninătatea.

Nici o prejudecată nu îi obliga pe artiștii indieni să pună arta în legătură cu limitele geografice și făceau schimb liber în domeniul artei și culturii cu alte țări. Realismul elenistic îmbinat cu ritmul indian ce apare în școala artistică Gandhara (secolele I și al IV-lea) este o mărturie a largimii spiritului lor. Există cîteva statui mărețe ale lui Buda executate în stil Gandhara.

Budismul a fost pentru artiști un izvor de inspirație mult mai puternic decît creștinismul în Europa. Inspirația aceasta se încarnează, de pildă, în sculptura de la Bharhut Sași (aproximativ secolul al II-lea înainte erei noastre), faimosul Sarnath Buda, în picturile nemuritoare din Ajanta și în sculpturile din grotele Ellora și Elefonta (secolele al VII-lea și al VIII-lea).

Este greu să descrii splendoarea și farmecul încîntător al frescelor din grotele de la Ajanta. Aflăm cu uimire că un grup de călugări își închinaseră toată viața decorării grotelor de la Ajanta și Ellora.

Culorile bogate ale frescelor de la Ajanta încă nu s-au șters, desenele puternice par vii, gata să predice budismul și să exprime viața poporului din epoca aceea. Forța artei budiste este atît de mare încît a depășit orice limită, răspîndindu-se în afara granițelor țării, inspirînd și influențînd țări vecine din Asia.

Interesante de studiat sînt schimbările și evoluția oferite de arta indiană, perioadele artei budiste și hindu, pînă la invazia mongolilor, cînd influența străină s-a manifestat din nou. Dar aceasta a fost ușor asimilată... și în chip foarte fericit. Este de ajuns să cităm în sensul acesta exemplul încîntător al Taj Mahalului (secolul al II-lea).

Păcat însă că arta indiană a intrat în declin spre sfîrșitul perioadei musulmane, epocă ce a durat aproape trei sute de ani.

Sînt convins că lumea întregă urmărește evoluția actuală prin care arta indiană independentă și-a recucerit gloria ei antică.

HAIMANTI M.

CONCURS MUZICAL INTERNAȚIONAL
MUZICAL INTERNAȚIONAL PENTRU TINERET
INTERNATIONAL PENTRU TINERET • CONCURS
PENTRU TINERET • CONCURS MUZICAL

CONCURS MUZICAL INTERNAȚIONAL
MUZICAL INTERNAȚIONAL PENTRU TINERET
INTERNATIONAL PENTRU TINERET • CONCURS
PENTRU TINERET • CONCURS MUZICAL

CONCURS
MUZICAL INTERNAȚIONAL
INTERNATIONAL PENTRU TINERET • CONCURS
PENTRU TINERET • CONCURS MUZICAL

CONCURS MUZICAL
MUZICAL INTERNAȚIONAL
INTERNATIONAL PENTRU TINERET
PENTRU TINERET • CONCURS

CONCURS MUZICAL
MUZICAL INTERNAȚIONAL
INTERNATIONAL PENTRU TINERET
PENTRU TINERET • CONCURS

CONCURS MUZICAL
MUZICAL INTERNAȚIONAL
INTERNATIONAL PENTRU TINERET
PENTRU TINERET • CONCURS

I
CONCURS
INTERNATIONAL
GEORGE
ENESCU
VIOLARA SI PIAN

BUCUREȘTI
5-15 IX 1958

CONCURS muzical internațional pentru tineret

George Enescu, una dintre cele mai complexe personalități muzicale din vremea noastră, a devenit de mult timp, prin întreaga sa activitate creatoare, o figură de seamă a muzicii internaționale. Violonist și compozitor, șef de orchestră, pianist și profesor, el și-a câștigat pe toate aceste planuri un renume care-l situează printre marile personalități artistice ale lumii.

Concursul muzical internațional „George Enescu” — care va avea loc la București, din trei în trei ani, — instituit de cele mai înalte foruri de cultură din România, este nu numai un omagiu adus marelui artist, de la a cărui moarte se împlinesc anul acesta trei ani, dar și o împlinire a dorinței sale, manifestată de atâtea ori de-a lungul vieții, de a contribui la răspîndirea artei muzicale și la încurajarea celor mai dăruți și mai pasionați dintre tinerii ei slujitori.

Primul concurs „George Enescu” va avea loc între 5 și 15 septembrie 1958 în capitala României, București, cu prilejul Festivalului muzical „George Enescu”, la care vor participa toți tinerii violoniști și pianisti care nu depășesc vîrsta de 33 ani la 31 decembrie 1958.

În programul concursului figurează lucrări de Beethoven, Bach, Mozart, Paganini, Cealkovski, Chopin, George Enescu etc. Iar din juriul concursului fac parte mari personalități ale vieții muzicale mondiale ca: dirijorul englez John Barbirolli, violonistul Jehudi Menuhin (S.U.A.), Henri Gagnebin, directorul conservatorului din Geneva, dirijorul și pianistul italian Carlo Zechi, violonistul David Oistrach (U.R.S.S.), pianistii Josef Palenicek (Cehoslovacia) și Claudius Arrau (Chile), Rudolf Fischer, directorul conservatorului din Leipzig, violonistul belgian Andre Gertler și pianista franceză Monique Haas etc.

Vor fi oferite premii și mențiuni — dintre care cel mai mare este de 60.000 de lei —, precum și medalii de aur, argint și bronz.

Doritorii a participa la această manifestare muzicală internațională pentru tineret se pot adresa secretariatului concursului, care le va da toate informațiile necesare și le va trimite la cerere regulamentul, buletinul de înscriere și partituri. Data ultimă pentru depunerea buletinelor este 1 iunie 1958. Adresa secretariatului concursului: București, Calea Victoriei nr. 141, România.

SĂ NE UNIM FORȚELE PENTRU UN VIITOR MAI BUNI!

Relatări de la adunarea constitutivă a Comitetului Internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival al Tineretului

La 26 iulie 1959 se va deschide cel de-al VII-lea Festival al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Hotărârea aceasta a fost luată de Comitetul internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival, care s-a constituit la adunarea din 24—25 martie 1958 de la Stockholm. Publicăm mai jos câteva extrase din diverse documente adoptate de adunare, precum și câteva note luate de corespondentul nostru care a participat la lucrările acestei întâlniri.

„Pentru pace și prietenie” — iată cuvintele ancorate în inimile milioaneilor de tineri din toate regiunile pământului, după șase festivaluri. După cum spunea la începutul conferinței d-l P. Vardinoyannis, deputat liberal-democrat, cuvintele acestea „au devenit deviza popoarelor”. Și fiecare din cele 46 de intervenții pronunțate la Stockholm s-ar fi putut intitula astfel. Delegații au prezentat rapoarte asu-

pra efectelor celui de-al VI-lea Festival în țările lor și au subliniat importanța sa imensă pentru înțelegerea reciprocă și pentru dezvoltarea prieteniei dintre tineri. Dățile lor de seamă au dovedit că niciodată nu au început încă atât de devreme pregătiri atât de ample cum se fac acum. Prețutindeni au loc serate ale festivalului și întâlniri; filmul cu Festivalul de la Moscova este rulat în fața a mii și mii de tineri, s-au prevăzut numeroase festivaluri naționale în nenumărate țări, ca Mexic, Franța, Republica Populară Mongolă, Republica Arabă Unită și în Africa. Iată încă o dovadă a felului în care corespunde dorinței tineretului deviza „Pentru pace și prietenie”.

★

Însăși componența conferinței a demonstrat că deviza aceasta a și devenit o realitate. Printre cei peste 130 de delegați și observatori veniți din 54 de țări sînt nume ca cel al secretarului general al Consiliului tineretului african, d-l Diop Yusuf, alături de cel al d-lui K.N. Dubey, reprezentantul organizației de tineret din India, „Bharat Yuvak Samaj”, al cărei președinte este Pandit Nehru; cel al algerianului Taleb Chaib, vicepreședintele Uniunii generale a studenților musulmani algerieni, alături de cel al francezului R. Paraquez, președintele Studenților radicali. Și pentru a mai cita și alții: d-l Batbano, din partea Tineretului socialist din Ecuador, Miguel Manery, din Comitetul național al Tineretului radical argentinian, Ho Hsi Suan, reprezentant al Uniunii naționale a Tineretului democrat chinez, R. Jarmarillo (Tineretul popular mexican), Bruno Bernini, președintele P.M.T.D., Hussein Montasser, membru în Consiliul suprem al tineretului și sportului al Republicii Arabe Unite, Serghei Romanovski, președintele Comitetului organizațiilor tineretului sovietic, Floyd Williston, secretarul Ligii socialiste a tineretului canadian, Vosmîni Mağuhara, de la Consiliul tineretului japonez, Gunnar Jansson, din Suedia, reprezentînd Y.M.C.A în calitate de observator. Erau reprezentate opiniile politice și religioase cele mai diferite și, în ciuda divergențelor, s-a găsit limbajul comun în problema pentru care se întîlniseră la Stockholm: dorința lor de pace și prietenie. Reprezentanții părerilor celor mai diferite au declarat că cel de-al VII-lea Festival „va fi deschis — ca și cele precedente — pentru toți cei care vor dori să participe, indiferent de concepțiile lor politice sau religioase, de rasa sau naționalitatea lor”. Bineînțeles nu a existat intervenție care să nu se fi ocupat de locul unde se va desfășura viitorul festival.

Adunarea a salutat răspunsul favorabil

1. D-l K. N. Dubey, reprezentînd organizația „Bharat Yuvak Samaj” (stînga), a ținut discursul de închidere a adunării constitutive a Comitetului internațional de pregătire a festivalului. Fotografia noastră îl arată sînd de vorbă cu secretarul general al Federației studenților indieni (All India Students Federation), d-l S. Majumder

2. D-l Janson, primar-adjunct al cartierului Lidingöe din Stockholm, urează succes conferinței. În fotografia: d-l P. Vardinoyannis îi prezintă un dar din partea președinției

3. Președintele U. I. S., J. Pellkan, reprezentantul Uniunii naționale a studenților elvețieni, S. Garbacienskis (care asista ca observator la conferință) și celebrul sportiv E. Zatopek, într-o pauză

dat de guvernul austriac în ceea ce privește posibilitățile ținerii festivalului la Viena. Au fost salutate de asemenea invitațiile făcute în același sens de prietenii din Cehoslovacia și Ceilon. Luarea de poziție exprimată de Colin Williams, din Comitetul britanic al festivalului, care a spus că succesul festivalului nu depinde de soluționarea problemei dacă acesta va avea loc într-o țară din Răsărit sau într-una din Apus, ci de „spiritul în care se va desfășura, de ospitalitatea țării care-i va primi pe tineri și de bunăvoința tuturor participanților” — această luare de poziție s-a repetat în toate intervențiile privitoare la localitatea-gază a festivalului.

În sensul acesta, adunarea s-a pronunțat pentru alegerea Vienei ca oraș al festivalului și a decis trimiterea unei delegații a Comisiei permanente de pregătire care va studia la fața locului condițiile de desfășurare a festivalului.

★

Programul festivalului va fi tot atât de multilateral ca și înseși preocupările tineretului. El va conține manifestări împotriva armelor atomice, pentru pace și prietenie, pentru colaborarea pașnică: serbări vesele, conferințe interesante despre euceririle științei și ale tehnicii celei mai avansate, întâlniri multiple și, bineînțeles, un bogat program sportiv și cultural.

Programul studenților va ocupa un loc important. El a fost elaborat de reprezentanții a 28 de organizații prezidate de S. Garbacienskis, de la Uniunea națională a studenților elvețieni, și va consta din patru părți principale: 5 seminarii studențești internaționale, 24 de întâlniri studențești grupate pe facultăți și completate — dacă va fi posibil — cu o călătorie de studiu în țara festivalului, o „Zi studențească” în timpul festivalului și un „Club internațional al studenților”.

★

Comitetul internațional s-a întrunit în seara zilei de 25 martie pentru a asculta rapoartele comisiilor formate în vederea discutării problemelor speciale și pentru a adopta textele documentelor care-i vor fi prezentate. S-au ales în unanimitate Comisia permanentă, precum și o Comisie studențească permanentă. Conferința s-a sfârșit cu conștiința deplină că cel de-al VII-lea Festival va însemna pentru cauza păcii și prieteniei un succes tot atât de mare ca și cel de-al VI-lea Festival.

Către tineretul din lumea întreagă

FONDUL MONDIAL AL
FESTIVALULUI

Epoca noastră marchează o nouă etapă a progresului omenesc. Minunatele cuceriri ale științei din timpul nostru deschid lumii noi perspective de prosperitate și de fericire.

Generația tânără consideră orizonturile acestea ca realizarea viselor ei celor mai îndrăznețe. Dorința arzătoare a milioanelor de oameni din lumea întreagă de a trăi fără teamă, în pace și fericire, se afirmă tot mai mult. Înțelegerea reciprocă se dezvoltă. Încrederea și prietenia câștigă mereu noi energii.

Tineretul poate și trebuie să-și aducă toată contribuția la destinderea internațională. Și în eforturile sale, festivalurile mondiale ale tineretului au devenit una din contribuțiile cele mai semnificative ale mișcării tinerilor din timpul nostru pentru favorizarea înțelegerii reciproce dintre tineri, pentru pace și prietenie între toate popoarele.

Pentru a continua tradiția lor, noi, reprezentanții diferitelor mișcări și organizații de tineret și de studenți, ai grupelor și asociațiilor culturale și sportive, personalități ale vieții politice și culturale din diferite țări ale lumii, ne-am întâlnit la Stockholm pentru a discuta și a hotărî convocarea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Convinși că festivalurile, prin natura lor deschisă participării tuturor tinerilor și tuturor organizațiilor, fără nici o discriminare de convingere sau de naționalitate, prin programul lor ce răspunde intereselor multiple ale tineretului, reprezintă o contribuție apreciabilă la o cunoaștere mai bună și la stabilirea legăturilor de prietenie dintre tinerii lumii, am hotărît convocarea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie pe data de 26 iulie 1959.

În dorința sinceră de a avea alături de noi pe toți cei care sînt preocupați de viața și de viitorul generației tinere, pe toți cei care vor să facă ceva pentru ca să nu mai existe sciziune, pentru colaborarea internațională, declarăm că:

— Cel de-al VII-lea Festival e deschis tuturor celor ce doresc să participe la el, independent de părerile lor politice, de convingerile lor religioase, de rasă sau de naționalitate; nu trebuie să prevaleze nici o tendință politică, ideologică sau religioasă; adeziunea la festival nu înseamnă renunțarea la propriile convingeri sau adeziunea la vreo tendință politică anumită.

— Cel de-al VII-lea Festival va fi un loc de întâlnire liberă și prietenească a diferitelor puncte de vedere și a diferitelor experiențe în toate domeniile de activitate creatoare ale tineretului; el se va desfășura în respectul reciproc al tradițiilor popoarelor și al modurilor lor de viață.

— Cel de-al VII-lea Festival va fi pregătit și realizat în comun pe o bază de egalitate de către toate organizațiile participante.

Am hotărît programul celui de-al VII-lea Festival, care va cuprinde întâlniri prietenești, profesionale, tehnice, științifice, culturale și pe alte interese; dezbateri și seminarii; reprezentanții, concursuri, expoziții artistice și culturale, competiții sportive, un program pentru studenți; evenimente închinare păcii și coexistenței

pașnice, solidarității cu tineretul din țările coloniale; excursii și vizite; evenimente din cele mai variate. Cu scopul de a coordona toate activitățile pregătitoare ale festivalului, precum și pentru a-i asigura desfășurarea, am hotărît constituirea Comitetului internațional de pregătire (C.I.P.). Acesta va rămîne deschis tuturor celor ce doresc să participe la indiferent care etapă a pregătirilor. În același spirit am hotărît constituirea Comisiei permanente a C.I.P.

Ne adresăm tinerilor din lumea întreagă și tuturor organizațiilor, naționale și internaționale, invitându-le să pregătim împreună cel de-al VII-lea Festival.

Dorința noastră cea mai arzătoare este ca pregătirile să fie rezultatul muncii comune a organizațiilor celor mai diverse, ca cel de-al VII-lea Festival să fie rezultatul eforturilor comune de pace și prietenie ale tinerii noastre generații.

Invităm toți tinerii, toate organizațiile ca, ținînd seamă de posibilitățile și condițiile naționale sau locale, să întreprindă pregătirile pentru cel de-al VII-lea Festival în felurile cele mai diferite, să lărgească comitetele de pregătire și să constituie noi comitete sau organe de pregătire cu scopul:

— de a asigura o largă participare la pregătire și la desfășurarea festivalului.

— să contribuie la colectarea de fonduri necesare pentru trimiterea tinerilor la festival.

— să asigure sprijinirea activă a Fondului mondial al festivalului, pe care l-am înființat cu scopul de a ajuta tinerii și organizațiile lor din țările unde mai există încă dificultăți.

Dragi prieteni, băieți și fete

Festivalurile sînt un prilej minunat de întâlnire, de dezvoltare a prieteniei dintre tinerii din lume. Să desfășurăm pretutindeni inițiativele noastre pentru ca cel de-al VII-lea Festival să-și aducă contribuția la întărirea prieteniei, pentru ca eforturile noastre comune să ne dea o lume de bucurie.

Să ne întâlnim, aşadar, la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie!

COMITETUL INTERNAȚIONAL DE PREGĂTIRE
A CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL

Stockholm, 26 martie 1958

Ținînd seamă de sarcinile pe care le implică faptul că festivalul va avea loc la Viena, s-a propus comitetelor naționale să facă eforturi și mai mari pentru a înlesni misiunea Fondului mondial al festivalului.

S-a propus astfel comitetelor naționale să utilizeze toate formele posibile pentru antrenarea unor grupuri cit mai mari de tineri, de sindicaliști, de personalități și de instituții guvernamentale pentru ca și acestea să participe din punct de vedere financiar la pregătirile pentru festival.

Mișcarea patronajelor directe dintre țări s-a dovedit unul din mijloacele cele mai eficiente de dezvoltare a solidarității internaționale.

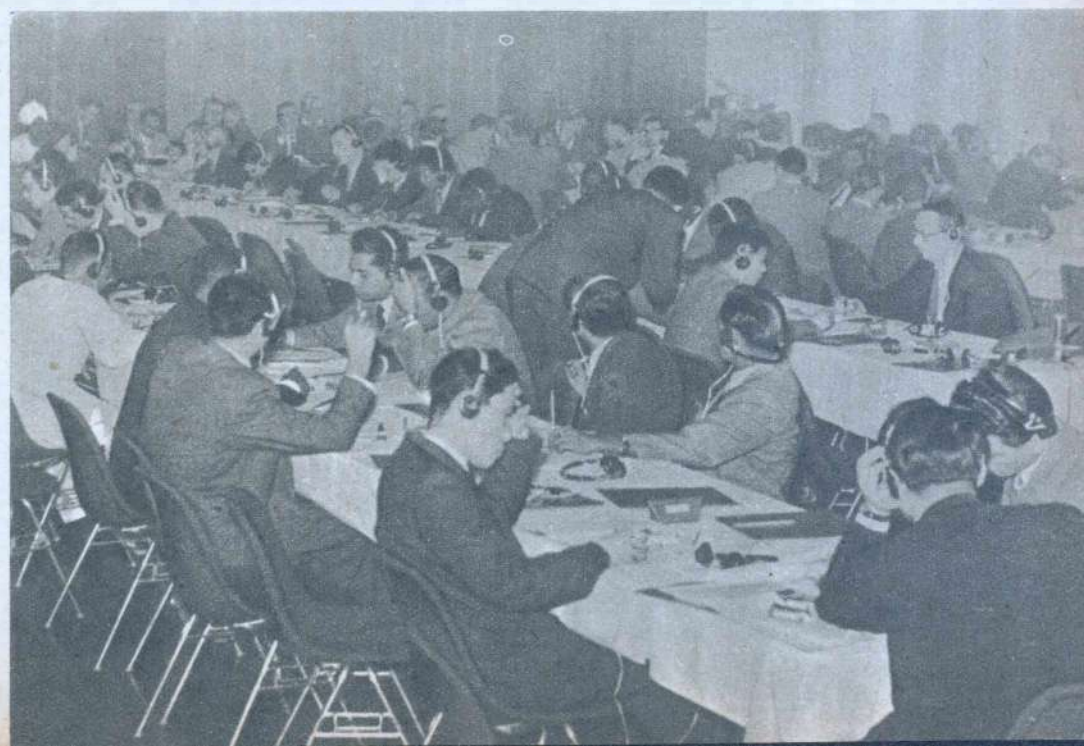
Țările mai importante de tranzit spre festival sînt rugate să ia toate măsurile necesare pentru stringerea fondurilor care să permită finanțarea tranzitelor și pentru a obține de la autoritățile din țările respective reduceri la mijloacele de transport.

VIENA

orașul celui de-al VII-lea Festival

În ultima clipă ne-a parvenit următoarea știre: Comisia permanentă a Comitetului internațional de pregătire (C.I.P.) a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie a decis, la întrunirea sa din 12 aprilie 1958, ca Viena să fie orașul viitorului festival. Cel de-al VII-lea Festival va avea loc între 26 iulie și 4 august 1959. O delegație a Comitetului internațional de pregătire, în aceste ultime zile, a examinat condițiile de desfășurare a festivalului la Viena. Delegația a discutat cu reprezentanții guvernului austriac, ai Consiliului municipal al Vienei și ai diverselor organizații de tineret, studențești, sportive, culturale și sindicale și a propus ca rezultat al acestei consultări ținerea la Viena a celui de-al VII-lea Festival Mondial.

Vedere din sala conferințelor. În prim plan la stînga: delegația japoneză

Studentii împotriva bombei

COLIN SWEET
din Comitetul național al
studenților — Londra

lui" și șeful partidului conservator, a trebuit să protesteze împotriva „emoției” — cum spunea el — provocate în țară pe tema bombei H. El a resimțit o ciudă vădită împotriva studenților pe care i-a întrebat: „Credeți că vom tolera încă o dată ca studenții să-și impună voința lor guvernului?”

Un mare avânt a fost dat campaniei studențești de acțiunea studenților de la Oxford. E drept că mișcarea începuse ceva mai înainte. Primul comitet pentru pace s-a înființat la Edinburg, unde studenții socialiști, pacifiști și credincioși s-au unit și au formulat o petiție în care „se regretă stabilirea în Marea Britanie a escadrilelor Statelor Unite, echipate cu rachete balistice”. Se mai regretă și prezența pe cerul Marii Britanii a bombardierelor Statelor Unite și ale „Royal Air Force”, încărcate cu bombe H „operative”. Petiția cere în continuare o conferință la nivelul cel mai înalt.

Mai târziu s-a înființat la Leeds un comitet sprijinit și de stînga și de societățile religioase, dar inițiativa a fost luată, de data aceasta, de asociația studenților, care și-a dat pe plan local și național adeziunea la campania de pace. Comitetul din Leeds s-a străduit să convingă uniunea studenților să se pronunțe în favoarea dezarmării și există șanse mari pentru ca uniunea să organizeze într-un viitor apropiat o anchetă printre studenți. Actualmente comitetul organizează o manifestație a studenților de la facultate cu prilejul unui miting ce se va ține în oraș și în cursul căruia va lua cuvîntul celebrul scriitor și autor dramatic J.B. Priestley, vorbind împotriva bombei H.

La sfîrșitul lunii februarie, veștile de la Oxford au avut cîntea de a apărea în prima pagină a presei naționale. Revista „ISIS” rezervă toate cele 35 de pagini ale sale ororilor bombei H și amenințării la război ce planează asupra lumii. Revista cercetează și motivele tensiunii internaționale, iar un articol ce acuza Marea Britanie și Occidentul de a fi provocat incidente la frontierele Uniunii Sovietice și de a fi violat spațiul aerian sovietic a trezit un interes foarte viu și a fost rezumat de „Manchester Guardian”. Fiecare din cei 8.000 de studenți a primit o fișă de completat pentru anchetă în care i se cerea părerea sa despre dezarmarea nucleară. Chestionarul cuprindea 7 întrebări. Între altele, se puneau întrebarea dacă studenții socotesc că posesia bombei atomice de către Marea Britanie crește sau scade riscurile războiului și dacă Marea Britanie trebuie să se pregătească să ducă tratative cu celelalte mari puteri numai în legătură cu dezarmarea nucleară sau și cu alte probleme? Chestionarul mai întreba dacă studenții se opun creării rampelor de lansare

„Nici o rachetă americană aici” — iată ce scrie pe afișul lipit de cetățenii englezi pe panoul Ambasadei S.U.A. de la Londra

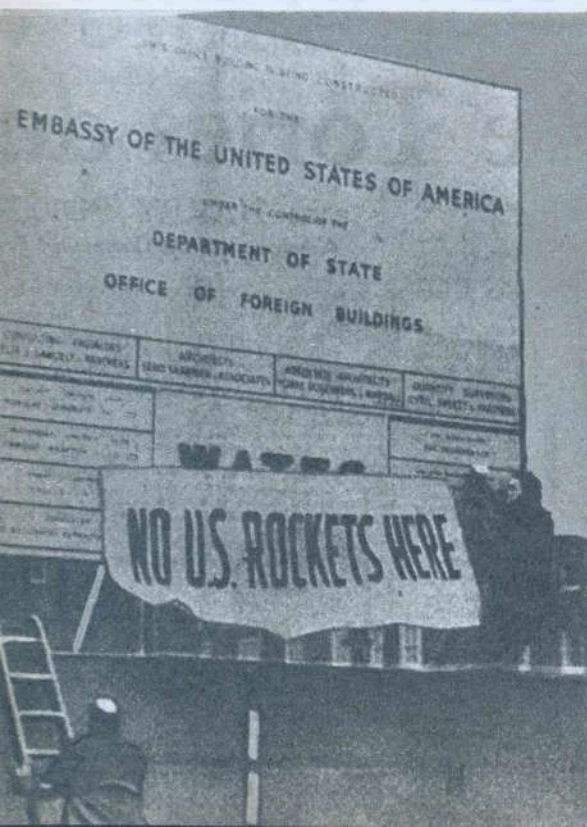
americane pe teritoriul Marii Britanii, zborului peste Marea Britanie a bombardierelor americane încărcate cu bomba H și dacă cred că este favorabil ca Anglia să ducă mai bine tratative cu U.R.S.S. decît să lase să se întîmple toate lucrurile. În cursul unui miting, la care au participat 1.500 de studenți, la Oxford Town Hall (primăria din Oxford) — probabil cea mai importantă întîlnire a studenților ce a avut vreodată loc în localitate —, s-a preconizat o politică ce implică renunțarea la bomba H.

Astfel de anchete au mai avut loc și în alte universități din Marea Britanie, la Cambridge, de pildă, care s-a alăturat Oxfordului în ce privește ancheta. Mulți socotesc chestionarele ca nesatisfăcătoare, fiindcă îi obligă pe studenți să aleagă, în numeroase probleme importante, între o acțiune unilaterală a Marii Britanii și menținerea unui statu-quo. Admițîndu-se aceasta nu înseamnă totuși că ancheta nu ar cuprinde indicații prețioase în legătură cu opinia studenților. La Glasgow, primul oraș care a pornit ancheta, cei întrebați s-au pronunțat în slabă majoritate în favoarea păstrării bombei H de către Marea Britanie. La Nottingham, însă, unde ancheta a avut loc după cea din Glasgow,

S

tudenții sînt

la ordinea de zi în Marea Britanie, de data aceasta nu pentru că au răsturnat saci cu făină peste d-l Butler, vicepreședintele Consiliului, cum au făcut-o de curînd la Glasgow, ci fiindcă votează pentru pace și împotriva bombei H. Campania aceasta a studenților a fost atît de eficace, că lordul Hailsham, „lordul președinte al Consiliu-

DECI MANIFESTA TIA

în urma căderii dictaturii în Venezuela

majoritatea celor întrebați a fost pentru dezarmarea nucleară. Ei au adăugat că Marea Britanie ar trebui să grăbească soluționarea acestei probleme, fără să o pună în legătură cu un acord în privința dezarmării generale. Studenții de la Universitatea din Londra au fost și mai categorici. Ei sînt în număr de 20.000, iar ziarul universitar „Sennett”, care publica știrile și păreri asupra acestei campanii (precum și o copie a chestionarului anchetei), și-a dublat tirajul la 6.000 de exemplare.

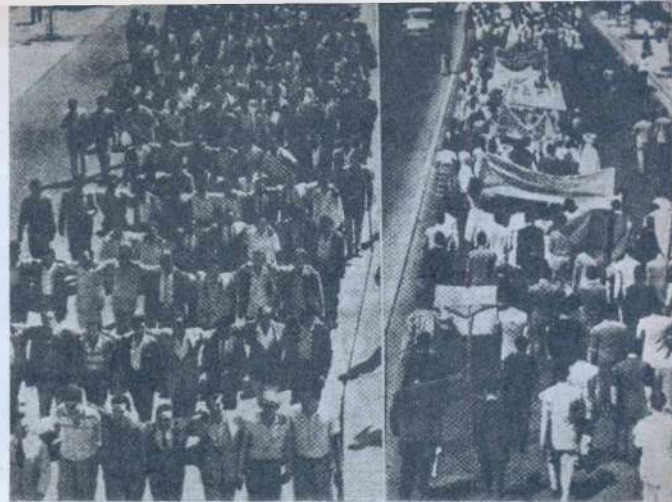
În cele două facultăți mai mari de la Universitatea din Londra s-au creat comitete pentru pace și amîndouă beneficiază de un sprijin foarte mare. De curînd, la Școala economiștilor din Londra, la o mare întîlnire a studenților, a luat cuvîntul dr. Donald Soper, conducător metodist. Într-o informare intitulată: „Studenții pe calea păcii”, „Manchester Guardian” ne spune că „afluența studenților a fost atît de mare, încît adunarea a trebuit transferată în altă sală mai mare”. Președintele adunării a declarat: „Contrar celor spuse de defăimătorii noștri, campania aceasta nu va fi o «minune ce nu durează decît 9 zile»... Programul nostru consistă nici mai mult nici mai puțin decît în a aduce guvernul și conducătorii opoziției să-și modifice politica defensivă”.

Pentru a completa tabloul, să adăugăm că la Universitatea din Birmingham, după un miting organizat de societatea comunistă, s-a luat inițiativa de a se organiza o adunare pentru pace, inițiativă ce se bucură de sprijinul studenților socialiști, laburști, precum și de cel al grupurilor religioase și naționale. În cursul acestei adunări, peste 100 de studenți au vizionat filmul „Umbră deasupra Hiroșimei” și s-a luat hotărîrea de a se lupta pentru încetarea imediată a experiențelor nucleare, pentru realizarea conferinței la nivelul cel mai înalt și pentru interzicerea fabricării de arme nucleare.

Toate aceste evenimente au dat naștere, bineînțeles, la numeroase comentarii printre studenți. Politica preconizată de studenți în cursul campaniei lor de pace se opune celei practicate de guvern și de către partidul conservator, ceea ce nu înseamnă că studenții sprijină partidul laburist și mișcarea sindicală. De fapt acțiunea studenților este interpretată în cercurile cele mai largi ca un protest împotriva carenței din conducerea celor două mari partide din țară. Studenții și tineretul în general sînt, fără îndoială, interesați de viitor și dau de înțeles fiecăruia că nu vor să-l încredințeze conducătorilor politici actuali. Aceasta se repercutează și asupra campaniei de pace desfășurate în țară și a contribuit, nu în mică măsură, la declarația, cam tîrzie, dar favorabil primită de partidul laburist și de Consiliul Sindicatelor, în favoarea unei politici tinzînd la realizarea tratativelor la nivelul cel mai înalt.

Londra, martie 1968

Seva tină se revărsă pe arterele capitalei Venezuelei. Două aspecte de la manifestația tineretului din ziua de 12 februarie, „Ziua tineretului”.

răsună vocea tineretului

CONTINUARE DIN PAG. 13 ... Noi, studenții din «Columbia mare», am văzut și în alte părți cum determină faptele politice binele și răul din existența noastră. Acestea sînt mereu aceleași: studenți morți pe străzile Bogotei, datorită destinului criminal al unei dictaturi militare, studenți întemnițați, torturați și asasinați în Venezuela de dictatura unui «slavagist petrolist» din republica soră.

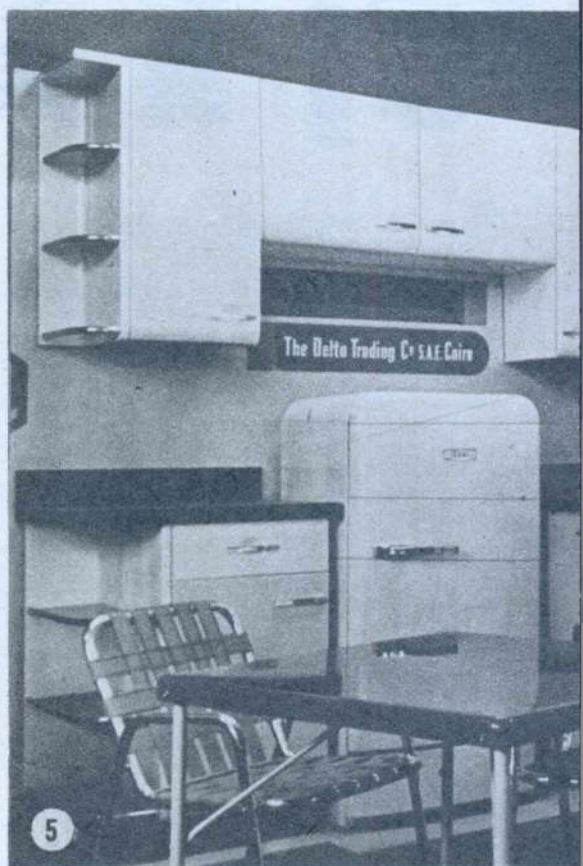
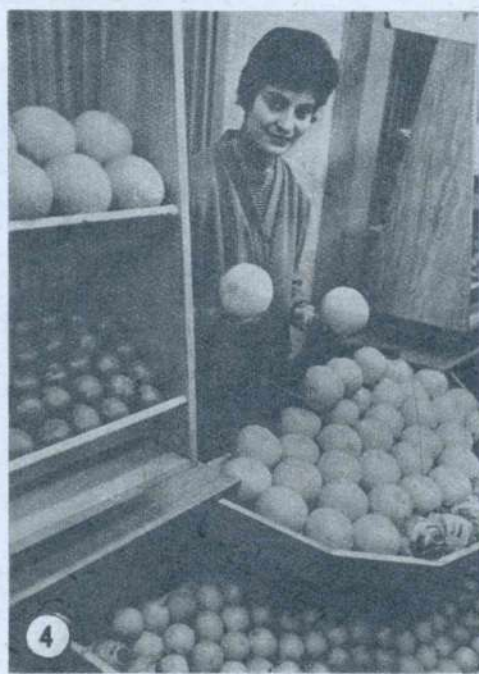
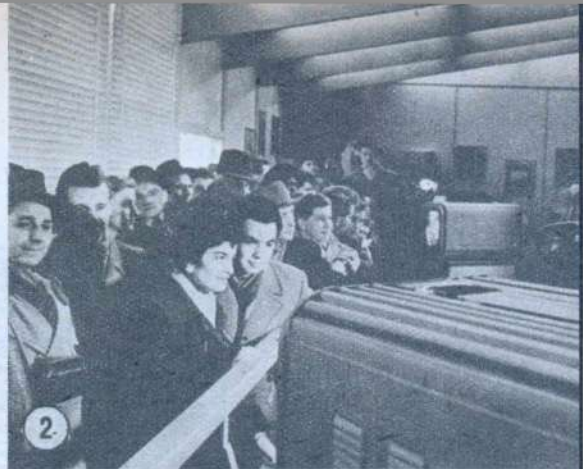
... Vedem de asemenea felul în care dictaturile reacționare au încercat să formeze o «Columbia mare» condusă de călăi. Gestapoul din Venezuela își avea rădăcinile pînă în temnițele întunecoase ale Intelligence Serviceului din Columbia (I.S.F.) — „sub protecția” hermandadei artillera —, dar «Columbia mare» nu poate fi aceasta. Noi sîntem deasupra călăilor. Este de datoria noastră să trăim și să inspirăm formarea unei lumi eliberate și fără de fantome.

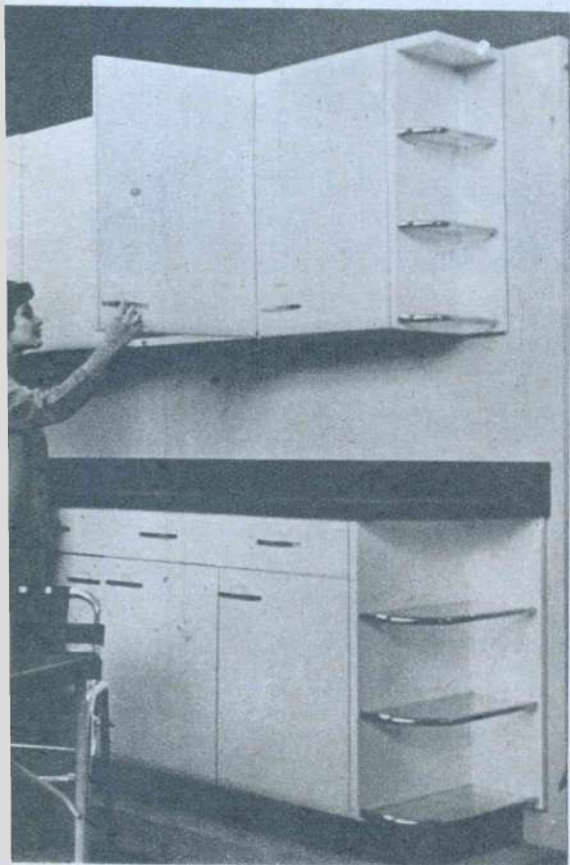
Iată de ce, prieteni, este necesar să ne asociem pentru a forma o confederație, inițind astfel ridicarea unei «Columbii mari», demnă de numele acesta.

Ne permitem, așadar, să vă anunțăm că ne gîndim să plecăm în curînd la Caracas, la Quito și la Panama cu un sumar ale cărui puncte principale vor fi discutate pe larg pentru a se ajunge la o platformă definitivă.

Punctele pe care ne gîndim să bazăm discuțiile preliminare sînt următoarele:

1. Convocarea unui congres studentesc al Columbiei mari, cu participarea delegațiilor ce reprezintă această zonă.
2. Crearea unei confederații studentești a Columbiei mari.
3. Organul acesta va trebui să lupte pentru scopurile următoare:
 - a) pentru democratizarea învățămîntului și culturii în America noastră.
 - b) pentru emanciparea economică și libera autodeterminare a acestor țări.
 - c) pentru o reducere mare a bugetelor de război în țările Columbiei mari, sporindu-se totodată bugetele învățămîntului.
 - d) pentru ștergerea frontierelor dintre statele noastre (stabilite pînă acum de conducătorii acestor țări fără a ține seamă de opinia populară din Columbia mare) și pentru schimburi culturale, artistice și științifice permanente.
 - e) pentru exploatarea și utilizarea resurselor și bogățiilor naturale ale țării noastre în folosul economiilor noastre mai curînd decît în acela al monopolurilor străine.
 - f) pentru sprijinirea, ca pentru noi înșine, a revendicărilor studentești și ale populației din Panama în favoarea naționalizării Canalului de Panama.
 - g) pentru proclamarea teritoriilor Guiana, Belice, Puerto Rico, Curazao și a altor teritorii ocupate de colonialiști ca țări libere ale Americii Latine.
 - h) pentru solidaritate și ajutor efectiv studenților care pe continentul american luptă pentru răsturnarea tiraniilor și pentru restabilirea libertăților democratice, cum sînt frații noștri din Cuba, Republica Dominicană, Paraguai, Nicaragua și Guatemala.
 - i) pentru a cere guvernului Statelor Unite ale Americii de Nord să înceteze de a trimite arme tiranilor din America Latină, care se folosesc de aceste arme pentru a asasina studenți, muncitorii și țărani și pentru a se menține la putere împotriva dorinței legitime a popoarelor.
 - j) pentru a întări prin orice mijloc apropierea dintre studenți și masele muncitorești și țărănești ale acestor țări prin alianțe efective care să lupte pentru propriile lor revendicări.
 - k) pentru a protesta împotriva stabilirii unor baze atomice în țările Americii Latine, ca Brazilia și Republica Dominicană.
 - l) pentru a pretinde de asemenea încetarea experiențelor atomice din lume, ele aducînd omenirea pe marginea prăpastiei unei catastrofe biologice”.

1 Tehnica se folosește de elemente tot mai mici de construcție — declară Antonio, fapt demonstrat de acest receptor de unde scurte și medii sau de unde medii și lungi, înzestrat — în locul lămpilor obișnuite — exclusiv cu transistori. Două acumulatori îi asigură funcționarea timp de 300 de ore, iar consumul său de curent electric este numai de 200 miliamperi. Aparatul este austriac.

2 Televiziunea este de mult un mijloc de comunicare între țări. Dar din ce în ce mai mult, ea este pusă în slujba industriei și a științei,

Leipzig

LOC DE ÎNTÎLNIRE

Sînt aproape o mie de ani de cînd la Leipzig se întîlnesc negustorii, veniți pentru a face comerț pașnic de care să profite popoarele lor, și producătorii din lumea întreagă pentru a-și expune mărfurile țărilor respective. Și anul acesta la Tîrgul de la Leipzig au fost reprezentați peste 9.000 de exponenți din 45 de țări.

Leipzig, unul din cele mai importante orașe ale R.D.G., este poarta de intrare a celor două mari piețe mondiale: piața socialistă și cea capitalistă. Aci nu se întîlnesc însă numai producătorii și delegațiile comerciale. Leipzig a devenit totodată centrul schimbului de idei și de păreri personale dintre Răsărit și Apus. În acest oraș se întîlnesc delegațiile guvernamentale, reprezentanții partidelor politice și economiștii pentru a discuta, a se cunoaște și a se înțelege reciproc și, în sfîrșit, pentru a împiedica cea mai mare catastrofă ce se poate întîmpla popoarelor lor: războiul. Comerțul face legătura între popoare cu sisteme economice și sociale diferite și înlesnește coexistența pașnică; comerțul, atît de folosit de toți, și înțelegerea reciprocă deschid calea pentru o viață mai bună a popoarelor, fără conflicte armate, fără teamă și fără mizerie. Prin Tîrgul de la Leipzig, ce se ține de două ori pe an, R.D.G. contribuie în largă măsură la apărarea păcii.

Să însoțim, așadar, doi tineri vizitatori, întîlniți din întîmplare printre toți cei veniți la tîrg din toate regiunile lumii, pentru a afla cîte ceva despre starea actuală a dezvoltării științei și tehnicii moderne. Este vorba de studenta la arhitectură Maha, din Irak, și de Antonio, student la politehnică, din Columbia. Amîndoi au văzut aci multe noutăți ce le-ar putea fi folositoare atît lor cît și lumii întregi.

acolo unde observația directă este primejdioasă sau unde este absolut interzisă. Firma britanică „Marconi” este prezentată anul acesta pentru prima dată la Tîrgul de la Leipzig. Ea își exportă produsele în mai toate țările din lume.

3 Mașina electrică de ridicat are mai multă putere ca cei doi amici ai noștri. Ea poate ridica o greutate de 500 kg; alte construcții ale aceleiași mașini pot ridica 1.500 kg. Cu ajutorul ei se pot, fără îndoială, economisi și bani, și forțe. Cehoslovacia exportă asemenea mașini în India, Anglia, Ungaria și Suedia.

4 Ceva ce lipsește în alte părți, dar care se găsește din abundență în Maroc: fructele. Și iată de unde reiese sensul adînc al comerțului pașnic: să poți avea zilnic, de pildă la Stockholm, pe un preț foarte mic, grapefruit, iar în Maroc, datorită rețelei comerțului mondial, prin schimbul rațional al produselor făcut spre profitul tuturor, o pereche de pantofi trainici, veniți poate din Argentina.

5 Maha este, bineînțeles, aceea care se interesează în mod deosebit de o bucătărie frumoasă și practică. Iată o bucătărie din oțel, apreciată mai ales la tropice și care provine din Cairo, de unde este exportată în multe țări din lume. Accesoriile pot fi combinate în așa fel, încît să intre și în încăperile mari, și în cele mai mici.

6 Complicațiile sporesc. Mașina aceasta ce vine din R.D.G. se poate regla cu o exactitate de șase miimi de milimetru. Înaintarea ei poate fi reg-

lată fără grade, la fel și numărul ei de rotații (rotații). Să mai semnalăm că este înzestrată și cu o comandă de butoni și că toate accesoriile sînt strînse într-un dulap de lîngă mașină. Această mașină de punctat cu două etaje, mașină-unealtă de precizie, se exportă în Germania occidentală, Italia, Franța, Japonia, U.R.S.S., Elveția și Cehoslovacia.

7 Vreți să aterizați pe acoperișul casei voastre? Folosiți-vă de elicopterul polonez M.S.I., care are două recorduri mondiale: recordul de înălțime în clasa de 1.750—3.000 kg greutate netă și recordul vitezei de ascensiune pînă la 3.000 m, cu 7,4 m/s, adică se ridică la 3 km în cca. 7 minute. Austria, Bulgaria, Iugoslavia și Elveția se folosesc de el pentru serviciul lor de salvare din munți și pentru agricultură.

8 Uriși în mîinile oamenilor: „Combina K. 26” din Uniunea Sovietică. La o viteză medie de cca. 3 m/s pătrunde într-un strat de cărbune lat de 2 m și livrează 100—150 tone de „aur negru” pe oră. Este propulsată de 3 electromotoare și înlocuiește 75—100 de mineri.

9 Analizele indispensabile metalurgiei sînt costisitoare și necesită mult timp. Dar spectrograful face analiza atomilor din componenții metalici specifici ai aliajului în timpul evaporării lor, și aceasta mai repede și mai exact ca orice analiză ce determină lungimea de unde luminoase răspîndite de ei. Acest aparat complicat poate fi mînuit de orice mecanic necalificat. Franța este țara ce exportă asemenea aparate în Polonia, Ungaria și Cehoslovacia.

Canada își afirmă superioritatea la hochei pe gheață

Hocheiul pe gheață este jocul național al Canadei, și tinerii din toate regiunile țării, dar în special cei din apus, încep să practice de timpuriu sportul acesta, încât se spune uneori că „învață să patineze înainte de a învăța să meargă”. Dacă se ia în considerație faptul că majoritatea jucătorilor de hochei pe gheață din echipele profesionale ale Statelor Unite sînt canadieni, se înțelege de ce Canada este atât de mîndră de victoriile echipei sale naționale. Cînd Uniunea Sovietică a bătut Canada la campionatul mondial din 1954 a fost un adevărat duș rece administrat entuziasmului canadienilor de rînd pentru hocheiul pe gheață. Este drept că unii au profitat de acest prilej pentru a ațîța sentimentele anti-sovietice, dar cred că în general canadienii au resimțit toamă contrariul. Echipa sovietică de hochei pe gheață a dobîndit un prestigiu considerabil, ce s-a putut observa în presă și în alte publicații, pe stradă și în cluburile sportive. Totuși fiecare spunea că asemenea înfrîngere nu se mai poate produce a doua oară. Și într-adevăr, în 1955, o echipă canadiană mai puternică decît cea precedentă i-a bătut pe jucătorii sovietici de hochei în finală.

În 1956 Uniunea Sovietică a mai zdruncinat încă o dată încrederea canadienilor învingînd echipa Kitchener-Waterloo Dutchmen, reprezentanța Canadei.

În 1957 a avut loc la Moscova campionatul mondial de hochei pe gheață. Canada și Statele Unite nu au participat din cauza opunerii anumitor cercuri din aceste țări. Pretextul invocat a fost lipsa de bani. Campionatul a fost cîștigat de Suedia, care a bătut în finală echipa Uniunii Sovietice.

Iar acum, în 1958, la Oslo... Echipa sovietică a vizitat Canada, unde a fost bătută de echipa canadiană. Totuși, în cursul celorlalte meciuri disputate în cursul turneului, echipa Moscovei a făcut o impresie mai bună, inspirînd respect și teamă amatorilor de hochei pe gheață veniți în mare număr la stadion.

Pe măsură ce se apropia data turneului de la Oslo, pronosticurile se țineau lanț... Favoriții erau Canada și Uniunea Sovietică, dar s-ar fi putut ca Cehoslovacia, Suedia sau Statele Unite să le incurce socotelile.

Și iată că a început campionatul. De la coasta de răsărit pînă la cea de apus, canadienii urmăreau transmisiile prin radio și pîndeau retransmisiile televiziunii sau ultimele ediții ale ziarelor pentru a vedea cum se comportă echipa lor. În Uniunea Sovietică, de la Moscova la Vladivostok, unul și același gînd domina în mintea fiecăruia, tînăr sau bătrîn, în-

curajînd parcă echipa sovietică... de la distanță.

Alte țări, alte popoare sperau și ele ca echipa lor să iasă învingătoare din această încercare.

La începutul turneului, Canada a avut un joc magistral, marcînd numeroase goluri. Ea a bătut Polonia cu 14 la 0 și Finlanda cu un scor și mai aspru. Totuși Uniunea Sovietică se comporta tot atît de strălucit ca și Canada și a ajuns în finală cu un singur meci nul, cel cu Cehoslovacia.

Pentru a repurta marele premiu și gloria, Uniunea Sovietică trebuia să învingă. Canadei i-ar fi ajuns un meci nul pentru a cîștiga titlul. Publicul a încurajat pe fiecare jucător din ambele echipe în parte, la fiecare joc mai spectaculos sau gol marcat. Jocul a decurs normal, mai ales în comparație cu unele din meciurile precedente, de unde prea des nu lipsea brutalitatea.

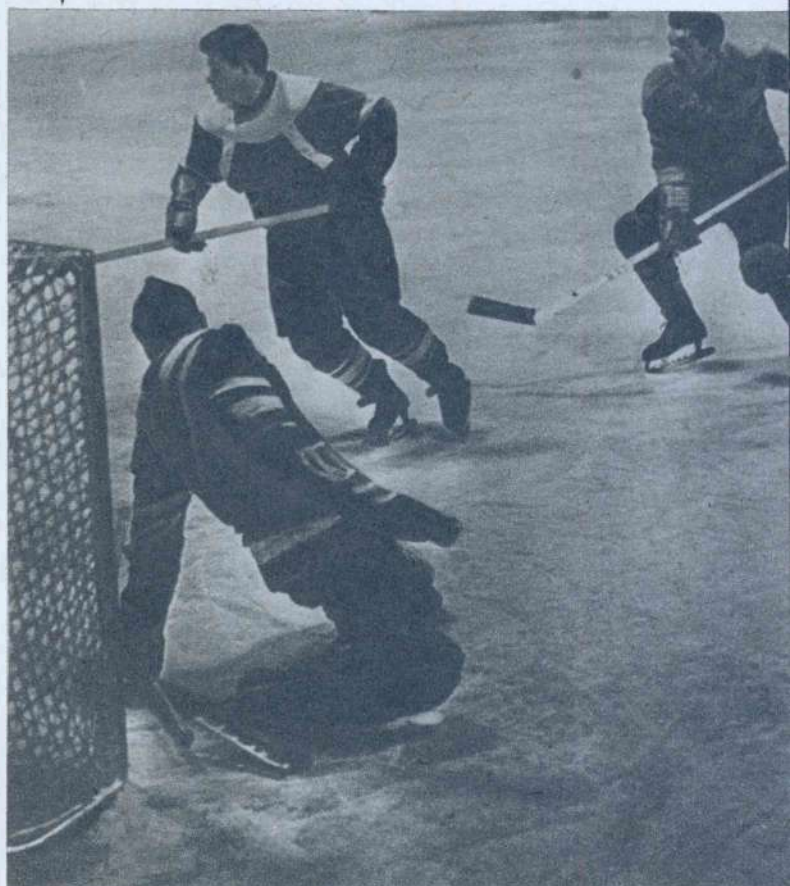
Un meci de hochei pe gheață nu durează

decît 60 de minute, și în cursul acestei scurte ore se pot hotări multe. Canada a ieșit învingătoare cu 4 la 2. Canadienii au urmărit jocul la televiziune și s-au bucurat văzîndu-și echipa cucerind Cupa mondială — semn că supremația la hochei pe gheață aparține din nou Canadei. Pentru cît timp însă?

Nimeni nu poate ști, dar ce putem spune cu certitudine este că meciurile internaționale de hochei disputate în cursul ultimilor cinci ani au contribuit ca jucătorii de hochei din lume să se cunoască mai bine unii pe alții.

De altfel procesul acesta al campionatelor mondiale nu se oprește și nici nu se poate opri. Echipele canadiene au fost invitate să viziteze țări străine, și anume: Cehoslovacia și U.R.S.S. Să sperăm că vor lega acolo prietenii trainice și că aceste prietenii vor dura cît mai mult.

F. W.

Primele două echipe din lume (Canada și U.R.S.S.) față în față în cursul meciului final jucat la Oslo

Campionatele europene de tenis de masă

Anul acesta s-au disputat în Palatul sporturilor din Budapesta (Ungaria) campionatele europene de tenis de masă, fapt ce a permis redactorilor „Tineretului lumii” să poată asista la ele, alături de mii de spectatori unguri. Probele au tinut o săptămână. Dar credem că este mai bine să lăsăm pe una dintre participante să vă vorbească despre campionate. Veți citi mai jos o dare de seamă scurtă, dar personală, a domnișoarei Yvonne Baker, o tină membră a echipei engleze de tenis de masă. Yvonne participă de șase ani la probele internaționale de tenis de masă. Delegații la Festivalurile de la Varșovia și Moscova au văzut-o jucând acolo. Yvonne ar orea să se adreseze vecilor ei prieteni prin revista noastră. O.K! Yvonne, ai cuvântul!

O ATITUDINE SPORTIVĂ, O AMABILITATE VADITĂ*

A fost pentru mine o mare plăcere să particip la primele campionate europene de tenis de masă ce s-au disputat la Budapesta. Pe cele șase mese din Palatul sporturilor, în condiții perfecte, echipele ce reprezentau majoritatea țărilor europene au luptat pentru onoarea țării lor și pentru a câștiga următoarele probe: fete simplu și dublu, băieți simplu și dublu, dublu mixt și probele pe echipe.

Prima probă ce s-a disputat a fost campionatul pe echipe. Ea a fost urmărită cu foarte viu interes și a dat naștere la numeroase probleme. Vor fi în stare ungurii, cu marele lor Berexik, să recucerească de la români și cehi titlul de campion? Cum se va comporta echipa sovietică cu prilejul primei ei participări la un turneu european, care, de fapt, este prima competiție internațională mare la care participă, în afara Uniunii Sovietice.

La probele echipelor feminine, România cu Rozeanu, de șase ori campioană mondială, și Zeller, una din cele mai bune jucătoare în defensivă din lume, era, în mod indiscutabil, favorita. Anglia cu Haydon și Rowe erau prevăzute pe locul doi; dar va reuși ea să bată Ungaria în semifinale?

La toate aceste întrebări avea să răspundă săptămâna campionatului european de tenis de masă. Duminică 2 martie s-au înregistrat câteva surprize. Germania occidentală a bătut, cu stilul ei dezinvolt, pe cehi,

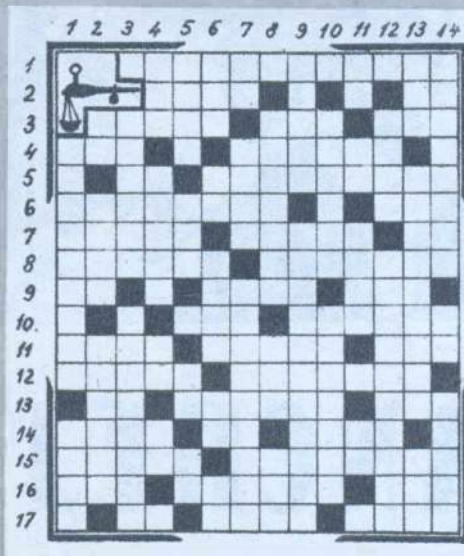
pină atunci neînvinși. În frunte cu Freundorfer, tină și puternică echipă a Republicii Federale Germane a atras atenția și s-a bucurat de simpatia unui mare număr de spectatori după această mare victorie. Dar nu se poate câștiga mereu, și, dacă victoria e dulce un timp oarecare, înfringerile suferite din partea austrieților au oprit brusc marșul triumfal al tinerilor germani. La rindul său, Suedia a răsturnat multe pronosticuri bătându-i pe iugoslavi care începuseră ca favoriți.

În sfârșit Cehoslovacia a obținut locul întâi la meciul său. La celălalt, Ungaria a terminat prima, bătând echipa României într-un joc foarte pasionant. În meciul acesta, totul depindea de ultima partidă disputată între ungarul Gyetvai și românul Harosztasi. Prin jocul său deosebit de strălucit, Gyetvai a asigurat victoria echipei sale. Publicul a urmărit jocul cu pasiune, iar interesul i-a fost recompensat prin victoria ungarilor în echipele masculine.

În probele feminine, pe echipe, Anglia și-a bătut toți adversarii, învingând și România, și Ungaria și obținând titlul de campioană europeană. După aceasta au urmat probele individuale și duble.

În cursul competițiilor, atitudinea sportivă și amabilitatea reciprocă a jucătorilor au fost izbitoare. Lipsit de orice preocupare politică, tenisul de masă poate, în felul său, contribui la înțelegerea internațională... Ce să spun despre mine? Cum m-am comportat eu?... Ei...nu prea rău, cred..., dar nu se poate câștiga mereu...

Descoperiri și invenții

COLTUL REBUSISTULUI

ORIZONTAL: 1) Inventatorul unui sistem stenografic; a introdus stenografia în Germania; 2) Medic și anatom german, precursor al teoriei localizărilor în creier — Anna partes (abr. med.); 3) Fizician american, inventatorul telegrafului (1844) — Element din clasa halogenilor, preparat pentru prima oară de chimistul Courtois în 1811 — Cel electric a fost inventat de savantul rus V.V. Petrov; 4) În 1846 a inventat saxofonul — Grădinar francez care în 1887 a inventat betonul armat; 5) Literă cirilică — Chimist rus, care în 1869 alcătuește „Tabloul periodic al elementelor” care îi poartă numele; 6) Matematician și fizician francez care a introdus în matematică calculul variațiilor — Urcă; 7) Matematician francez care a precizat raporturile algebrei cu geometria — Numele feminin — Liniste! 8) Cavalier austriac, autorul unei istorii în 10 volume a Mariei Tereza — Instrument muzical inventat de Aug. Mustel în 1888; 9) Cliptotecă la Copenhaga — Provincie din Siberia răsăriteană — Diminutiv feminin; 10) Leagăn — Carne tocată; 11) Spriznitor de viță — Gaz incolor, solubil în apă, descoperit în atmosferă de Rayleigh și Ramsay în 1895 — Literă sans-serif și bengală; 12) Partum cu miros de portocală — Fizician și astronom italian care a stabilit legea pendulului și care a construit primul termometru; 13) Staniu — Soare măreț (maso.) — Pronume personal; 14) Comună în reg. Bacău — Argon — Lichid pentru curățirea suprafeței corpurilor solide; 15) Chimist și fizician englez care a inventat un vas pentru păstrarea gazelor lichificate — Instruite; 16) Interjecție legată de invenția fizicianului american Alexander Graham Bell — invenția lui Richard Lowell Edgworth (pl.) — Scop urmărit; 17) Soda — Mineralog american care a făcut prima clasificare pe bază chimică a mineralelor — Fizician german care a descoperit în 1912, interferența și difracția razelor Roentgen.

VERTICAL: 1) Invenția medicului german Paul Ehrlich, omononim și sub numele „Preparatul 606” — Arhitect și decorator englez (1728 — 1792) considerat, prin stilul său clasic, regele mozicului; 2) Pronume — Astronom și matematician englez care a dat teoria completă a cureubului — Tehnician austriac care a inventat aplicarea elicei la vapoare în scopul propulsiiei; 3) Gaz incolor, fără miros și fără gust descoperit în același timp de Priestley în Anglia și Scheele în Suedia — Egiptolog englez care, în colaborare cu tovarășul său, Howard Carter, a descoperit mormântul lui Tut-Ank-Amun; 4) Agricultură — Colonia de pionieri în Crimeea — Cobalt — Difon; 5) Voce adfucă (pl.) — Primite vocale și o consonanță cam codașă — Simbolul glucinului — Ris; 6) Pronume — Mangan — Medic japonez, colaborator al lui Paul Ehrlich la descoperirea salvarsanului; 7) Soare egiptean — Fiul caprei fără cap! 7) Bila! — Chimist francez care a preparat pentru prima oară untul artificial — ... și denumirea preparatului său; 8) Medic român ale cărui cercetări asupra anghinei de piept sînt fundamentale (+ 1929) — Piatră sibitică — Literă din alfabetul ebraic; 9) Culoare a părului — Calitatea unui material de a fi relativ sensibil la acțiunea căldurii (fem.); 10) Inginer german, inventatorul unui motor cu ardere lentă — Cea de intensitate electrică este amperul, cea de rezistență electrică este ohmul; 11) Gamă cu doi diexi la cheie — Pronume — Inventator german care a inventat un telefon înaltărea lui Bell, dar a cărui invenție n-a fost apreciată — Cămăși; 12) Zeul războiului în mitologia greacă — Eșalonată; 13) Jar (arh.) — Medic și anatomist italian, cunoscut prin numeroasele sale descoperiri anatomice; canalul care leagă nasul cu urechea internă îi poartă numele — Fiting; 14) Savant român, promotor al biospeologiei — Vesit patriot olandez din secolul al XVI-lea — Cele colorate la bășiciile de săpun, de exemplu, poartă numele lui Newton.

DEZLEGERILE JOCURILOR DIN NUMĂRUL 3

POPAS MUZICAL: ORIZONTAL: 1) Schumann — Socor; 2) Ceasornicul — Ro; 3) Heluy — Tăcea; 4) As — Thomas; 5) Brahms — Sao — Ins; 6) Ea — Uu — Fănicio; 7) Rimski — M.A. — Ra; 8) T.M. — Bunt — L.D.; 9) Opera — Oia — Ee; 10) Ana — Arin — Stămă; 11) R.D. — And — Gu — Pom; 12) Mărgea — Băfii; 13) Oil — Curiozul; 14) Dril — Fărădola; 15) Albaniz — Reid.

VERTICAL: 1) Sehubari — Armida; 2) Cea — Reimonda — Ri; 3) Halka — Pa — Roib; 4) Uge — Huje — Agila; 5) Mov — Mut — Ravel; 6) Arys — Iberia — Fi; 7) Nn — Id — Caz; 8) Nil — Samson — Bur; 9) Catalani — Garar; 10) Suchon — Insulea; 11) Olee — Ir — A.T. — Lodi; 12) Amicea — Episod; 13) Or — Ant — Demanul; 14) Roussel — Camiler.

SEMNOGRIF: ORIZONTAL: 1) Cacao; 2) Vanilie; 3) Cosonoe; 4) Biscuit; 5) Drops; 6) Sălava; 7) Papanas; 8) Torturi; 9) Fragl. I — II; Ciocolata.

CARTE DE VIZITĂ: Doctor — Sina

FANTEZIE ÎN „I”: ORIZONTAL: 1) Bicioliști; 2) Ilin — Ioni; 3) Kibrit — Sim; 4) Irimile — Fir; 5) Pisto — Zi; 6) Is — Cristis; 7) Crizal; 8) Iri — Ivici; 9) Vizit — Imit; 10) Inic — Seta.

VERTICAL: 1) Bicioli — Ivi; 2) Iir — Saria; 3) Ciriș — Riri; 4) Inimici — Ie; 5) Litiș; 6) Li — Crivis; 7) Ica — Ciel; 8) Sait — Itri; 9) Trimici — Ima; 10) Trist — II.

o serată de dansuri folclorice pentru toți

... Permiteți-mi apoi să sugerez o idee la care (în foarte mult): O SERATĂ ÎN CARE FOLCLORIȘTII SĂ PREZINTE UN DANS DIN REGIUNEA LOR, ȘI ACESTA SĂ FIE DANSAT DE TOȚI. Mulți folcloriști au regretat faptul că nu au putut face schimb de cunoștințe cu alți folcloriști din diferite țări. Fiecare își execută dansul național și se întoarce mulțumit. De mai mulți ani organizez în America serate la care se dansează fie un kolo balcanic, fie o polcă cehă, și toată lumea este entuziasmată. Pe când aceste serate internaționale de dansuri ale popoarelor? (Vot prezintă ideea mea pe această temă dacă vă interesează.)

(Fragment dintr-o scrisoare adresată F.M.T.D. de d-l MICHEL CARTIER, folclorist canadian)

ANCHEȚA NOASTRĂ

Publicăm astăzi, în continuare, 4 răspunsuri la ancheta noastră în legătură cu cel de-al VII-lea Festival. Din nefericire, lipsa de spațiu ne-a silit să le scurtăm. Textul integral al răspunsurilor va fi

bineînțeles, transmis Comitetului Internațional de Pregătire al celui de-al VII-lea Festival.

După cum vă amintiți, cele trei întrebări erau următoarele:

sint împotriva veseliei și a bucuriei..., care constituie unul din aspectele esențiale ale festivalului...

HEINZ LONZMANN, Hamburg
Republica Federală Germană

1

Ce așteptați de la cel de-al VII-lea Festival Mondial?

să arătăm forțele creatoare ale popoarelor

pentru un program al tineretului de la sate

2

Ce efecte a avut cel de-al VI-lea Festival în țara voastră, regiunea sau orașul vostru, printre prietenii voștri?

1

Am fost fericit să văd că a fost posibil ca toți tinerii din lume, indiferent de condițiile lor sociale, să participe la o întâlnire mondială a tineretului. O condiție este indispensabilă: toleranța și respectul față de toate convingerile. Ceea ce aștept de la festival este ca el să se desfășoare mai departe pe aceeași bază. Important este să arătăm forțele creatoare ale națiunilor și să oferim tuturor tinerilor ce participă la festival tot ce există mai bun, permițându-le să prezinte ce au ei mai frumos.

1

Aș vrea să văd mergând la cel de-al VII-lea Festival pe toți cei ce nu au putut participa la Festivalul de la Moscova. Mai ales prietenii vechi. Ar trebui elaborat un program pentru tineretul de la sate. Un program real la care am putea participa și noi. Nu avem nevoie de un program scris

3

După părerea voastră, care sint experiențele din timpul pregătirilor pentru cel de-al VI-lea Festival care ar trebui luate, în mod special, în considerație în pregătirea celui de-al VII-lea Festival?

2

A fost pentru noi cea mai mare experiență. Dar a fost și o experiență amară, reprezentantul nostru neputând pleca la Moscova.

aștept un schimb de experiență rodnic

1

Aștept un schimb de experiență rodnic între tinerii din toate țările lumii, indiferent de rasă, credință religioasă sau apartenență politică.

2

Participarea unui mare număr de tineri din toate categoriile sociale și din organizațiile cele mai diferite ale Republicii Federale Germane a făcut ca idealul festivalului, idealul păcii și al prieteniei, să fie popularizat și înțeles. Prin popularizarea făcută de participanți, au fost învinse multe prejudecăți și multe neînțelegeri. Este important ca tinerii să intre în legătură cu toate popoarele lumii, în interesul păcii.

3

Este foarte important să se organizeze și să se întâlnească Comitetul festivalului cu cel puțin șapte luni înaintea tinerii festivalului. Cred că scopul festivalului nu este numai de a promova programul său, ci promovarea păcii și prieteniei. Actualmente încercăm să găsim mijlocul prin care noi, tineretul de la sate, am putea participa direct la cel de-al VII-lea Festival. Chiar dacă nu vom avea nimic altceva de trimis decât o ilustrată, este de ajuns dacă reușim să o trimitem direct. Trebuie să ne întărim activitățile și, într-o zi, vom fi destul de puternici să trimitem un reprezentant de-al nostru la festival. Vreau să lupt pentru pace și prietenie în regiunea mea. Voi toți, membri ai Comitetului Internațional de Pregătire, va trebui să acordați o atenție mai mare faptelor mărunte ale vieții noastre de toate zilele.

2

Cele relatate de noi și cele ce am putut auzi despre cel de-al VI-lea Festival au trezit printre tineri mare entuziasm, și toți își exprimă dorința de a participa la viitorul festival.

3

Cred că este bine să se țină festivaluri o dată la doi ani, sub semnul păcii și al prieteniei, fiindcă generațiile noi cresc într-una și trebuie și ele să învețe ideile acestor nobile. Dar ar fi utilă limitarea participării (nu în sensul extensiunii), căci de nu, s-ar putea resimți calitatea festivalului. Tot atât de importantă este și alegerea delegațiilor. Festivalul nu este o distracție. Bineînțeles nu

3

Ar trebui puse dinainte la dispoziția participanților amănunțite mai ample privitoare la programul festivalului și cazarea participanților.

ADEL TAMER, secretar general al Consiliului suprem pentru tineret și sport — Egipt

MORIZO TOKIWA, Japonia

O acțiune istorică

Rar s-a întâmplat ca hotărîrea unui guvern să se bucure de o aprobare atât de universală ca rezoluția Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra încetării unilaterale a experiențelor nucleare în U.R.S.S. Acțiunea aceasta a fost primită de numeroase guverne, organizații și personalități din viața publică ca o contribuție la slăbirea tensiunii din situația politică internațională.

F.M.T.D. consideră hotărîrea guvernului U.R.S.S. ca o acțiune istorică și umană, ca un pas important pe calea eliberării omenirii de amenințarea atomică, de grija pentru soarta lumii și a generațiilor viitoare.

F.M.T.D. așteaptă ca guvernele Statelor Unite și Marii Britanii să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să renunțe și ele la experiențele atomice. Totodată F.M.T.D. condamnă măsurile ca hotărîrea Bundestagului din Republica Federală Germană privitoare la înzestrarea armatei R.F.G. cu arme atomice, considerînd-o ca un pas spre agravarea tensiunii internaționale și o sporire a primejdiei de război. F.M.T.D. se adresează tineretului din toate țările și de toate naționalitățile cerîndu-i să intensifice lupta pentru încetarea experiențelor atomice în toate țările și pentru interzicerea armelor de distrugere în masă.

Correspondenții noștri au avut prilejul să stea de vorbă cu tineri din țări diferite la câteva ceasuri doar după comunicarea rezoluției Sovietului Suprem. Publicăm mai jos părerea acestora:

DE O DEOSEBITĂ IMPORTANTĂ PENTRU NOI...

„Celorlalte puteri le va veni greu să numească iar măsurile acestea ca «propagandă». Într-adevăr se afirmă acum din nou că ar fi imposibil să se înceteze experiențele, deoarece Statele Unite fac tocmai experiențe cu o bombă «curată». Popoarele nu vor bombe «curate», și cer interzicerea absolută a armelor nucleare.

Inconștienții care se joacă în zilele noastre cu armele nucleare sînt în majoritate oameni bătrîni. Poate că nu-i preocupă soarta omenirii. Dar noi, tineretul, avem toată viața în față. De aceea acționăm în propriul nostru interes, luptînd împotriva primejdiei atomice ce ne amenință. Lupta aceasta este de o importanță capitală pentru noi, tineretul din R.F.G., căci toată lumea știe că «Bundestagul» a adoptat o hotărîre pentru echiparea Bundeswehru-lui cu arme atomice. Tineretul din lumea întreagă ar trebui să pretindă interzicerea armelor nucleare și să organizeze mitinguri de protest și alte activități de genul acesta. El ar trebui să refuze să colaboreze la orice proiect ce tinde la utilizarea militară a energiei atomice. Acesta este și scopul nostru. În sensul acesta s-au și făcut diverse declarații de către diferite sindicate ale țării noastre»

HANS... înălț muncitor de la întreprinderea Daimler-Benz Mannheim, R.F.G.

UNIUREA FACE PUTEREA

„Sînt convins că hotărîrea Uniunii Sovietice va face compatrioților mei o impresie adîncă și că respectul față de U.R.S.S., ca stat care a pus primul capăt experiențelor nucleare, va crește și mai mult. Dacă tineretul lumii s-ar uni în lupta împotriva experiențelor nucleare, succesul nu s-ar lăsa mult așteptat. Faptul că s-a putut împiedica ca Statele Unite să utilizeze bombe atomice în războiul coreean este și el o dovadă a puterii opiniei publice. Răsturnarea guvernului Jimenez în țara mea dovedește, de asemenea, puterea poporului. Tineretul lumii ar trebui să pretindă guvernelor S.U.A. și Marii Britanii, prin manifestații, demonstrații, mitinguri etc., într-un cuvînt prin activități de tot felul, să pună și ele capăt experiențelor nucleare.»

RAFAEL MARTINEZ, șeful mișcării de tineret „21 Ianuarie” Venezuela

URMAȚI EXEMPLUL!

„Hotărîrea aceasta a Uniunii Sovietice va contribui în mod considerabil la slăbirea tensiunii internaționale. Se impunea într-adevăr ca una din puterile nucleare să fie prima care să pună capăt experiențelor atomice. Faptul că această putere este Uniunea Sovietică dovedește, încă o dată, politica ei de pace. Acum este rândul celorlalte puteri atomice să arate că sînt și ele gata să contribuie la înlăturarea

rea primejdiei atomice ce spasă asupra lumii întregi.

Trebuie ținut seamă de faptul că mișcarea tineretului împotriva primejdiei atomice este deosebit de puternică în Europa. Dar ea se întărește mereu și în celelalte țări. Faptul că Uniunea Sovietică a renunțat la experiențele atomice îi va da un nou avînt. Bineînțeles, tineretul din Statele Unite este acela care ar trebui să joace un rol important în lupta aceasta. Poate ar fi bine ca tineretul european, care a trăit ororile celui de-al 2-lea război mondial și care are zilnic în față consecințele îngrozitoare ale acestui război, să se adreseze tinerilor din S.U.A. chemîndu-i să-și dubleze eforturile în lupta împotriva experiențelor nucleare».

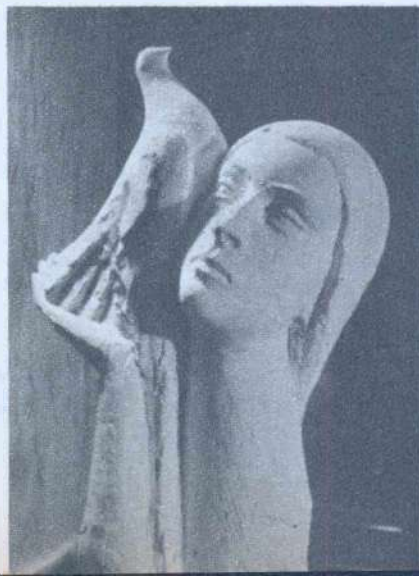
M. TAVARES, profesor de literatură latino-americană, Uruguay

SĂ NU SE MAI PERMITĂ PRODUCTIA DE ARME ATOMICE!

„Sînt convins că hotărîrea Uniunii Sovietice — din nefericire încă unilaterală — este de o însemnătate decisivă. Dacă celelalte puteri atomice ridică acum problema controlului înseamnă că oamenii de știință moderni au posibilitatea să constate dacă există experiențe atomice sau nu în altă parte în lume!

Noi sîntem cei ce trebuie să explicăm acum tinerilor — și să le-o explicăm mereu de la început — că bombe atomice amenință pacea mondială. Majoritatea tineretului mai are încă în față, să zicem, 50 de ani de viață, dar numai cu condiția să fie pace. Aceasta înseamnă că nu mai trebuie să permitem producția de arme atomice. Iată de ce interzicerea armelor atomice îi preocupă pe tinerii din lumea întreagă și mai ales pe tinerii din țările dependente, căci eliberarea țărilor dependente nu va fi posibilă decît într-o lume pașnică, o lume ce se opune în unanimitate producției unor astfel de arme ucigăse de distrugere în masă. După părerea mea, tinerii din toate țările ar trebui să ceară guvernelor lor, astăzi mai mult ca oricînd, interzicerea absolută a armelor nucleare.»

KOLANGBODI, student, Coogo

CINE VREA SA CORESPONDEZE CU NOI?

TIRZIU PETRU, IABLANITA 135, RAION ORSOVA, REGIUNEA TIMISOARA, ROMANIA; in limbile franceza, maghiara, romina, germana, despre filatellie, reviste etc.

POPESCU C. ADRIAN, COM. VIISOARA, RAION ZIMNICEA, REG. BUCURESTI, ROMANIA; in limbile romina, franceza, rusă.

WALTRAUD FRAENK, STR. ECATERINA VARGA 3, ORASUL STALIN, ROMANIA, 17 ani; in limbile germana si romina, despre filme, fotografii de artisti, reviste, literatură, cărți postale.

DEMEL VICTORIA, DRASUL STALIN, STR. TEMELIA NR. 5, ROMANIA, 19 ani; in limbile romina si maghiara.

KLAUS - DIETER KLEY, COTTBUS, BONNASKENPLATZ 5, R. D. G.; in limbile germana si engleza, despre filatellie, sport, filme.

HARALD DIETRICH, BARTH/STESSEE, INTERNAT DER OBERSCHULE, R. D. G.; in limbile germana si engleza, despre filatellie.

CERCLE DE CORRESPONDANCE INTERNATIONALE „DER KORRESPONDENT“, JURGEN TAUBERT, MANNSDORF BEI ZEITZ, BEZ. HALLE/SAALE, R. D. G.; in limbile germana si rusă.

SIEGFRIED FRENZEL, ZORNIGALL/WITTENBERG, FROBELSTR. 12, R. D. G., 23 de ani; in limba germana, despre cărți postale, timbre, sport.

PAUL NEHLS, SCHWERIN/MECKL. WITGENBURGERSTR. 46, R. D. G.; in limba germana.

DIETER BADEL, HELLIGENSTAD/TEISCHSFELD, LINDENALLEE 21, R. D. G., elev, 17 ani; in limbile germana, rusă si latina, despre filatellie si turism.

HARALD BEINROTH, MILTITZ BEI LEIPZIG, SCHULSTR. 37, R. D. G., 18 ani; pilot de planoare; in limbile germana, engleza, franceza, rusă, pe teme generale.

UTA GLATZER, DRESDEN N 23, WILDERMANNSTR. 37, R. D. G., 17 ani; in limbile germana si rusă, pe teme generale, schimb de cărți postale.

GERD VEHRES, BERLIN WEISSENSEE, GOETHESTR. 37, R. D. G., 16 ani; in limbile germana, rusă, engleza si franceza.

DIETER SCHLESIER, JOACHIMSTHAL/UCKERMARK, INTERNAT, R. D. G., elev, 18 ani; in limbile rusă si germana.

DIETRICH TRUNTE, BERNBURG/SAALE, STIFTSTR. 17, R. D. G., 22 de ani; in limbile germana si rusă, despre istorie si geografie.

HEINZ SCHUSTER, ZWICKAU/SA, AUSS. SCHNEEBERGSTR. 129 R. D. G., student, 25 de ani; in limbile germana, rusă si spaniola, despre fotografiile, automobile, moravuri si obiceiurile din alte țări.

MARIE HAGEN, BERLIN N 58 DUNCKERSTR. 13, R. D. G., 15 ani; in limbile germana, rusă si engleza.

ROLF JEUTZEN, NEUKLOSTR/KR. WISMAR, FRIEDRICH ENGELSSTR. 5 R.D.G. elev, 15 ani; in limbile germana si rusă, despre sport, cărți postale etc.

EDUARDO JESUS ARISTIZABAL PALOMINO, APARTADO NACIONAL 1.123, BOGOTA, COLOMBIA; cu băieți si fete din țările Europei răsăritene, U.R.S.S. si China, despre schimb de părieri, filatellie, cărți si reviste, in limba spaniola.

○ propunere pentru rubrica noastră

Citesc de aproape doi ani cu mare plăcere „Tineretul lumii“ și am urmărit diferitele prietenii care au luat naștere prin intermediul revistei noastre.

De aceea m-am hotărât să vă scriu și să vă trimit adresa mea pentru ca să găsească și eu prietenii cu care să pot corespunde.

Sînt un tînar de 19 ani, și mă pasionează tot ce este în legătură cu istoria, literatura, muzica, filatelia, fotografia și filmele. Colecționez monede, etichete de pe cutii de chibrituri și ilustrații.

Aș dori să intru în legătură cu tinerii din orice țară. Mi se poate scrie în limbile franceză, rusă, bulgară, armeană și romina.

Aș vrea totodată să fac o propunere revistei: nu ar fi bine să se alăture adresei o fotografie mică a tînarului numit?

În așteptarea răspunsului vă trimit vouă cit și tineretului lumii cele mai calde salutări.

Adresa mea este:

TACORIAN AMMY
Str. Bogdan Vodă 49
Constanța (România)

HANS-HERMANN BOCHMANN, THALHEIM/ERZGEB. WIESENSTR. 5, R.D.G.; in limbile germana si rusă, despre filatellie și cărți postale.

MAJ-BRITT SANDELIN, SVEDENBORGGATAN 12. IV., A STOCKHOLM SO, SUECIA, fată, 17 ani; se interesează de muzică și cărți. Dorește să corespundă cu toate țările, in limbile germana si engleza.

SZCZEPANKOWSKI ZYGMUNT, UL. DABROWSZCZAKOW 31, III. P. OLSZTYN, POLONIA; in limbile engleza, franceza, germana, spaniola, rusă, italiana, cehă, esperanto, despre sport, natură, filatellie, literatură, călătorii, numismatică, etichete de pe cutii de chibrituri etc.

ERWIN BAUSZ, POSZ. STARE - MIASTO, POW. KONIN, ZUCHLIN/POLONIA; in limbile germana si polona, despre schimb de timbre, radiotehnică, schimb de ilustrate și fotografii.

DIETER MATEJA, WALBRZYCH, S/LACZNA 6, POLONIA, 14 ani; in limba germana.

LIPINSKI WLODZIMIERZ, BRODNICA WOJ. BYDG. UL. SWIERCZEWSKIEGO 6, POLONIA; in limbile polona si germana, despre schimb de timbre și cărți postale.

WOJCIECH BOLEK, SOCHACZEW, DZIERZYNKIEGO 53, BLOC 3 M 7, POLONIA; in limbile franceza, engleza, rusă si polona, despre muzică, filme, literatură, turism, timbre și cărți postale.

KLAUS DEUTSCHER, SZCZAWIENKO, POW. WALBRZYCH, UL. MALA NO. 11, DOLNY SLASK, POLONIA; in limba germana, despre timbre și foto.

NICOLINA PEICEVA, STR. TSAR CHICHMAN No. 1, ROUSSE, BULGARIA, 15 ani; in limbile franceza, rusă si bulgara, despre sport, cinema si muzica.

BHUPENDRA KUMAR GARG, 33/230 CHOWK BAZAR, KANPUR (U.P.), INDIA, 18 ani; in limba engleza, despre filatellie, fotografii, cărți postale, sport și literatură.

DARE, KANNO H. 2.571 DIAMOND CHAWK, BHAVNAGAR (SAURASHTRA), INDIA, student, 20 de ani; in limba engleza, despre viața tineretului, schimb de cărți postale.

I. SHAMS, PRESIDENT DE AKILAKERALA JALA JAMA SAMAJAM, KOLTIYAN QUILON, KERALA STATE, S. INDIA, 22 de ani; in limba engleza, despre călătorii, studiul limbilor străine, literatură, ziaristică, probleme sociale etc.

PEN-PAL-LEAGUE, 264/E/2, G. L. TAGORE ROAD, CALCUTTA 36, INDIA; cu toate țările, in limba engleza.

H. BING, 11137 MOUNT ROAD, MADRAS 6, INDIA, student, 24 de ani.

SRI MRINAK KRISHNA DE, TOWN PRESS, P. O. MOLIGANJ, BALASORE, ORISSA, INDIA, student; in limba engleza.

LIEM SIOC TIEN, 37 SMERU STREET, MALANG, JAVA, INDONESIA, 19 ani; in limbile engleza, indoneziana, despre filatellie, schimb de cărți postale etc.

MOHAMMED SALEH, 7 ULU NR. 632, DEPAN POLIKLINIK, PALEMPANG, INDONESIA, 16 ani; in limbile engleza si indoneziana.

M-LLE TRESS KHO, C/O KAPSALON MADONNA, TONOHON, MINAHASA, INDONESIA, 16 ani; in limbile engleza, indoneziana, olandeză si germana, despre filatellie, schimb de cărți postale, fotografii de vedete, numismatică.

STILFREV LIE, DJALAN IKIP 23, MEDAN, INDONESIA; in limba engleza.

SJAIFOEL, DJALAN DJAMAI 6, PNHALPINANG, INDONESIA, 16 ani; in limba engleza, despre sport, muzică, literatură, filatellie, cărți, cărți postale, reviste.

LESS RENE, KEHLEN 91, LUXEMBURG; in limbile engleza, germana, franceza, spaniola.

MD. JALAB ULLAH, C/O MRI RAYIS ULLAH, TALPUKUR EAST (KANDIRPAR), PO. CAMILLA DIST. TIPPERA, EAST PAKISTAN; in limba engleza, schimb de timbre.

KHUSH DUL KHAN, 16, MEDICAL HOSTEL, MELEOD ROAD, KARACI, PAKISTAN, 21 de ani; student la medicina; in limba engleza, despre fotografiile si monede.

S. P. WIGNESVARAN, NAVALADY LANE, THIRUNELWELLY NORT, JAFFNA, CEYLON; despre filatellie, cărți postale, fotografii, fotografii de vedete de cinema, etichete de pe cutii de chibrituri.

D.B. UDUWERELLA, FORM IV. B, ZAHIRA COLLEGE, GAMPOLA, CEYLON; in limba engleza, despre filatellie, cărți postale, monede.

M. K. DANIEL, KANKANAMGODA, BERUMALA, CEYLON; in limba engleza.

HELGA GOTZ, SINNICOLAU MARE, STR. V. ROAITA 25, REG. TIMISOARA, ROMANIA, 16 ani; in limbile germana, maghiara, romina, despre filatellie, cărți postale.

RADUICĂ NICU PIU, BUL. 4 MARTIE 64, RAION LENIN, BUCUREȘTI, ROMANIA, student, 22 de ani; in limbile romina, rusă, franceza, engleza, italiana, despre sport, muzică, dansuri populare, cinema, reviste.

SILVESTER LIVIUS, STR. GELUNR. 12, TIMISOARA IV, ROMANIA; in limbile engleza, romina, rusă, esperanto, despre literatură, radio, șah, istorie, religie, filozofie, filologie.

STAN MIOARA, STR. PIRONAS ION 55, RAION 23 AUGUST, BUCUREȘTI, ROMANIA; in limba franceza.

ÎN LEGĂTURĂ CU CORESPONDENȚA

Am primit câteva scrisori care, pe lângă cererea să le publicăm adresele, conțin ilustrații interesante în legătură cu rubrica noastră „CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?“

Publicăm câteva aici:

Febra corespondenței

Am citit cu plăcere în ultimele numere ale „Tineretului lumii“ adresele prietenilor din alte țări ce caută corespondenți. De mult caut asemenea adrese. Și iată că „Tineretul lumii“ mi-a rezolvat problema. Mi-ar plăcea mai întâi să mi se publice adresa.

Sînt elevă la liceu, mi-ar plăcea să mă perfecționez în limbi străine.

În clasa noastră, „Tineretul lumii“ a provocat o adevărată febră a corespondenței. Vă mulțumesc și în numele colegilor mele de clasă.

Rog, așadar, redacția să binevoiască să-mi publice adresa care e următoarea:

SZATMARI EVA, BUDAPESTA IV KER, MEGYERI, UT. 35 (UNGARIA).

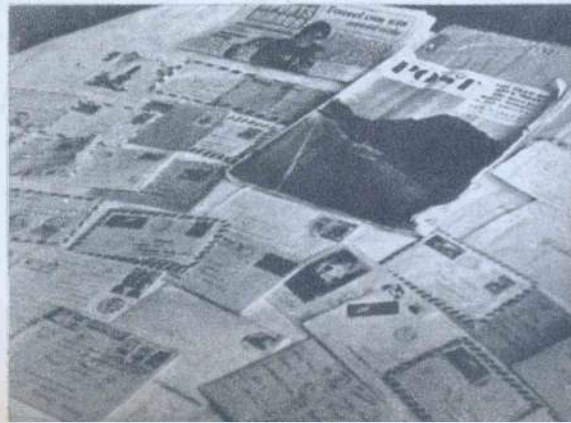
Am 18 ani, aș dori să corespund cu orice țară, pe diferite teme, in limbile rusă, engleza, germana și maghiara. Mulțumesc anticipat.

EVA SZATMARI
Budapesta (Ungaria)

○ corespondență abundentă

Vă trimit astăzi o fotografie a corespondenței mele. Vreau să arăt prin aceasta că nu este atât de greu să întregii o corespondență cu multe țări, chiar dacă nu e publicată adresa. Vreau să-i stimulez pe aceia care nu primesc un răspuns imediat la prima lor scrisoare sau pe aceia care nu sînt încă publicați în revistă.

KLAUS BERGER
Leipzig (R. D. G.)

La redacția ediției în limba română a revistei „Timorețul lumii” au sosit numeroase scrisori ale tinerilor din țara vecină și prietenă Republica Populară Polonă care vor să se împrietenească prin corespondență cu cititorii noștri din România. Le satisfacem dorința, publicându-le mai jos adresele.

SZOSTAK STANISLAW, BOGORIA, POW. STASZOW, WOJ. KIELCE, are 16 ani și vrea să corespundă cu o fată din România, în limbile rusă și germană, despre filatelie, probleme economice și aspecte ale vieții poporului.
DUNAJSKI JERZY, GDANSK-SIEDLICE, UL. TAWASY 9/3, cu elevi în vârstă de 17 ani, în limbile rusă, germană, engleză și franceză, despre filatelie, filme, sport, literatură și muzică.
ADAM ZAWISLAK, RYGLICE, POW. TARNOW, 18 ani, îl interesează chimia, sportul, cinematografia, filatelia, ilustrațiile, costumele naționale, jazzul. În limbile rusă și esperanto.

Adam Zawislak

BOGUSLAWSKI BOGUMIL, BOJE-NOWO, POW. RAJWICZ, RYNCK nr. 20, schimb de timbre și ilustrate, în limbile germană, polonă și engleză.

Bernard Jarzynka

WECHOWSKI LESTAW, GLIWICE, WITKIEWICZA 65/5, 21 de ani, student în anul III la facultatea de medicină, despre turism, cîntece, sport, cinematografie și filatelie, în limbile rusă și germană.
MARIAN RAK, WARSZAWA 25, OBRZEZNA 4-26, colecționar de timbre poștale, în limbile polonă, germană, rusă.
FIACER ZDZISLAW, JAWOR, UL. BOHATEROW GETTA 9 M 1, WOJ. WROCLAWSKIE, 18 ani, îl interesează sportul, muzica, filmele, ilustrațiile și timbrele poștale; în limbile polonă, engleză, franceză și esperanto.

ZDZISLAW KWIATEK, STARACHOWICE, UL. DZIERZYNSKIEGO 31/5, WOJ. KIELCE, 17 ani, dorește prietene sau prieteni între 14 și 18 ani cu care să corespundă în limbile rusă, germană și polonă, despre filatelie, colecții de ilustrate și literatură.

ZIOBRON JOSEF, UL. WIDOK NR. 17/1, TARNOW, WOJ. KRAKOW, elev în clasa a VII-a elementară, dorește schimb de corespondență și ilustrate în limbile rusă și polonă.

PAMUTA FRANCISZEK, PT. DABROWA RZECZYCKA, POW. TARNOBREZEG, WOJ. RZESZOW, 18 ani, în limbile polonă și rusă, despre geografie, schimb de timbre și ilustrate.

BOHDAN WACLAW CZARNIAK, POZNAN - 4, UL. MALECKIEGO 16 m 2, 23 de ani, despre ilustrate, pedagogie, literatură, în limbile polonă și rusă.

KRYSTYNAGALABIOWSKA, GRODZISK WLKP. UL. NOWY SWIAT 6 m 1, 18 ani, studentă la biologie, o interesează biologia, geografia, istoria, psihologia, turismul, sporturile nautice, filmele, ilustrațiile; în limbile polonă, rusă, franceză.

KAZIMIERZ PASKO, BYTOM 1, SKRYTKA POCZTOWA NR. 8, 25 de ani, schimb filatelic și de ilustrate.

SIEDLECKI WLONZIMIERZ, SKWIERZYNA, UL. MICKIEWICZA 29, WOJ. ZIELONOGORSKIE, 13 ani, în limbile rusă și polonă, schimb de corespondență, filatelie și ilustrate.

TOMASZEWSKI TADEUSZ, MOSINA K/POZNANIA, UL. ARMI CZERWONEJ 27, 21 de ani, despre filme, sport, jaz, ilustrate, timbre poștale, în limbile germană, rusă, polonă, esperanto.

SOBANSKI JRENRUSZ, GDYNIA, AL. ZJEDNOCZENIA 3, SRM KOMP. II, marinar, 19 ani, despre subiecte diferite, în limbile rusă și engleză.

KOLUBINSKI JANUSZ, JASTARNIA, ZYMIERSKIEGO 27, POWIAT PUCK, despre filme, filatelie, jaz, geografie, ilustrate.

LESZEK KOSLA, TUREK, DOBRSKA 5, WOJ. POZNAN, 19 ani, în limbile germană, engleză, rusă și polonă, schimb de timbre, cărți poștale, fotografii, etichete de pe cutii de chibrituri.

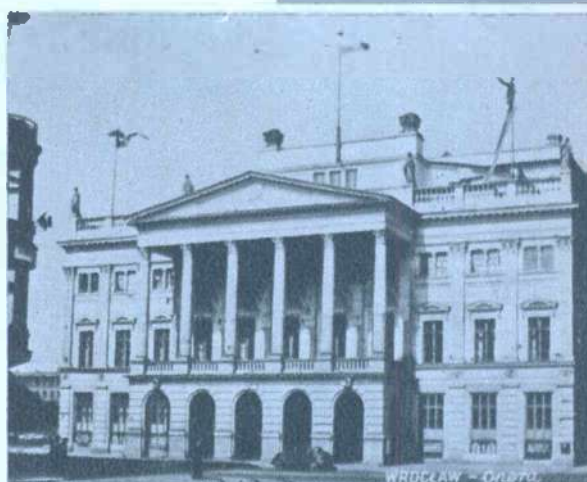
ALEXANDER NOWAKOWSKI, LODZ, PIOTRKOWSKA 73/20, 24 de ani, student, despre colecții de timbre, muzică, ilustrate, fotografii, în limbile engleză, germană și franceză.

JERZY-ZBIGNIEW FORMAL, FAJSLAWICE, WOJ. LUBLIN, 29 de ani, student fără frecvență, schimb filatelic și de ilustrate, în limbile polonă, engleză, germană, esperanto.

JERZY SZWARC, KATOWICE-LIGOTA, UL. PIOTROWICKA 39 m 7, (BLOKI) 17 ani, despre fizică, călătorii, lectură, timbre, în limbile engleză, franceză, rusă, germană, polonă.

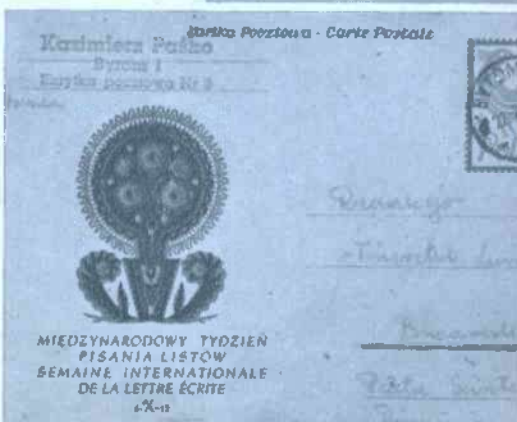
ZEMBLO ZBIGNIEW, KOSZALIN, ZWYCIZSTWA 115/3, schimb de mărci poștale, în limbile polonă, germană, rusă.

SOLKA SLAWOMIŁA, WROCLAW 2, UL. BOSSOK HANKEGO 28 m 4, despre filatelie, fotografii, cinema, în limbile engleză, polonă, rusă și germană.

Opera din Wrocław, a cărei fotografie ne-a trimis-o Solka Slawomil

Frumoasa carte poștală primită de la Kazimierz Pasko din Bytom

○ vedere trimisă de prietenul Kolanowski: clădirea Școlii politehnice din Gliwice

KOLANOWSKI R., GLIWICE 7, PLEBISCYTOWA 10 m 2, 15 ani, colecționează mărci poștale, muzei, ilustrate; corespundează în limbile rusă, germană, maghiară, engleză, cehă și polonă.

MAREK TURBOWSKI, LIMANOWSKIEGO 4 M 2, BARTOSZYCE, 16 ani, elev în clasa a X-a, cunoaște limbile rusă și esperanto, dorește schimb de corespondență cu o fată pe care o interesează geografie, schimbul de timbre și ilustrate.

BIELECKI LESZEK, CZESTOCHOWA, UL. BR. DOMAGALSKICH 2a/56, 18 ani, îl interesează medicina, colecționează ilustrate, mărci poștale și fotografii ale actorilor de cinema. Cunoaște limbile rusă, engleză și germană.

BERNARD JARZYŃKA, GORZNO, POW-BRODNICA, WOJ. BYDGOSZCZ, 15 ani, colecționează ilustrate, mărci poștale, monede, corespundează în limbile polonă, rusă, germană, esperanto.

FILATELIE

Printre multe alte subiecte, neamurate țări au pus în circulație timbre mai mult sau mai puțin reușite pe tema „copilul”. Multe din acestea sînt emise sub egida ajutorării copiilor, ca, de pildă, în Olanda, Noua Zeelandă și alte țări. În cazurile acestea au o suprataxă. În general, însă, timbrele ale căror teme sînt copiii, cu bucuriile, jocurile, educația lor, apar cu simplul scop de popularizare. Pentru prietenii noștri filatelisti am ales cîteva timbre frumoase emise în cursul ultimilor ani. Vi le prezentăm în rubrica noastră cu prilejul zilei de 1 Iunie, „Ziua internațională a copilului”.

1. Siria: Este un timbru difuzat cu prilejul Zilei internaționale a copilului în 1957. În prim-plan se poate vedea un copilăș făcînd primii pași în viață. În spatele lui, la dreapta, o fetiță șade la un pupitru și scrie într-un caiet; la dreapta lui, un băiat stă culcat pe jos și citește o carte ce pare că-l interesează (brun—20p).

„COPIII”

2-3. India: Serie din trei valori, dintre care vă prezentăm două:

a) Mai întîi un băiat care mușcă cu multă plăcere dintr-o banană (roz — 8 np).

b) Cealaltă reprezintă o fetiță foarte ocupată cu cititul unei povești, desigur pasionantă (albastru — 13 np).

4-5. Indonezia: a) O fetiță și un băiat în costum național execută un dans popular (verde-măsliniu — 15 sen + 10 sen suprataxă).

b) Două fetițe jucîndu-se cu o jucărie (roșu — 35 sen + 15 sen suprataxă).

6. Austria: Ce părinte nu a admirat fața strălucitoare de fericire și de surprindere a copilului sau copiilor săi cînd luminile pomului de iarnă li se oglindesc în ochi? Aceasta este fericirea expresivă reprodușă pe acest timbru austriac (albastru închis — 1 șiling).

7. Argentina: O parte din tabloul celebrului pictor italian Leonardo da Vinci a servit ca motiv desenatorilor acestui timbru reprezentînd un copil gol, care parcă vrea să spună conținutul textului ce figurează pe timbru: „Mulțumirile copiilor argentinieni adresate popoarelor lumii” (mov — 1 peso).

8-9. Cehoslovacia: a) Dragostea frățescă se oglindește în imaginea acestui mic pionier ceh, ce poartă pe umeri pe surioara lui în timp ce, însoțit de alte două fetițe, se întoarce de la școală (brun — 1,50 coroane).

b) O mamă fericită își ridică în brațe fetița care s-a întors de la cîmp și i-a cules un buchet de flori (verde — 1,50 coroane + 0,50 coroane suprataxă).

10-11. Ungaria: a) Cap de copilăș zîmbînd vieții (în prim-plan, culoare sepia), pe fundal-scenă din viața unei creșe (roșu-marou — 30 filleri). Inscripția: „Luptăm pentru pace, pentru o viață mai bună”.

b) „A 25-a zi a timbrului, 1952” — aceasta este inscripția timbrului destinat cluburilor filatelice școlare foarte răspîndite în Ungaria. Pe timbru se pot vedea trei pionieri catalogînd timbre (albastru — 1 Ft + 1 Ft suprataxă, poșta aeriană).

12. Noua Zeelandă: O serie compusă din două bucăți reprezentînd același subiect: o tinărgă îngrijitoare, stînd pe iarbă, ține în brațele ei o fetiță care întinde mîna dreaptă spre o ramură înflorită (albastru 2 d + 1 d suprataxă).

